

Redacció i administració:
 València, 244, 1er.
 Barcelona-7
Telèfons: 215 27 39
 215 27 84
 215 28 05
 215 24 33
 Edicions Terra Nostra S.A.
 Director:
 Joan E. Jarque i Jutglar
 D.L. 14387
 Sol·licitat control O.J.D
 Imprès a Barcelonesa
 de Publicaciones S.A.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"No podem pas deixar de dir el que sabem"

(Ac 4,20)

N.º 78

Setmana del 22 al 28 de març del 1981

30 Ptes.

Recorden unas paraules de quan era cardenal adreçades al seu Sínode

Suïssa prepara a fons el viatge del Papa

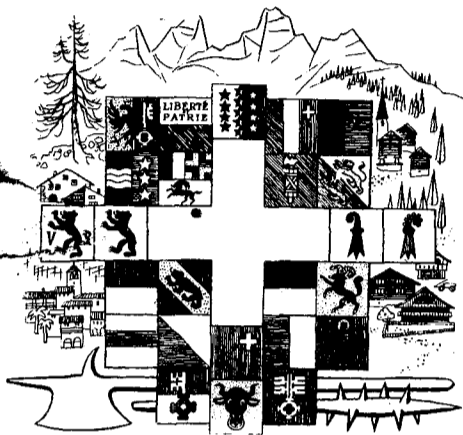
Berna.— Tant bon punt el poble suís rebé la confirmació oficial de que el Papa visitaria pròperament el seu país, es posaren a treballar en la preocupació del viatge papal amb la previsió i l'eficàcia que sempre se li ha reconegut arreu del món.

La primera notícia del viatge del papa Wojtyla es tingué arran d'un telegrama que envià al president de la Confederació Helvètica des de l'avió amb el qual tornava a Roma procedent d'Anchorage (Alaska). En aquell telegrama el Papa expressava el "seu desig de tenir ben aviat l'honor i la joia de visitar Suïssa".

En el decurs del seu viatge a la Confederació Helvètica està previst, dins el context d'un programa d'actes molt atapeït, que el Papa visiti les seus del Consell Ecumènic de les Esglésies i de diversos organismes de les Nacions Unides.

Recordança d'unes paraules de quan era cardenal

En aquest context de preparació del viatge, hom ha recordat unes paraules de l'aleshores cardenal Wojtyla, adreçades el dia 2 de març del 1975, al plenari del Sínode dels catòlics suïsos en ocasió d'una assemblea interdiocesana celebrada a Berna. Aquelles paraules, que en el seu moment ja assoliren un gran ressò,

són recordades ara, amb especial emoció, car aquell missatge era el primer que el futur Papa adreçava a l'Església catòlica d'aquell país. Ultra això, tenen interès per un altre concepte: donava a conèixer el pensament que tenia envers els treballs sinodals.

De l'ampli dossier que s'ha donat a conèixer al respecte, en subratllem: "Vull dir-vos senzillament que el treball sinodal, és un treball que també coneixem. A Polònia hi ha sínodes; fins ara són sínodes diocesans. També a Cracòvia hi ha un sínode diocesà —un sínode pastoral— que treballa des de fa tres anys. L'organització d'aquest sínode diocesà té una gran participació de laics. Són sobre-

tot grups de treball, grups d'estudi constituïts per laics distribuïts per moltes parròquies gairebé cada parròquia té el seu grup d'estudi. Allí preparem les nostres conclusions i cerquem, si així es pot expressar, definir la nostra Església particular, és a dir, l'Església de Cracòvia després de la visió general i universal de l'Església que ens ha donat el Concili Vaticà II. Aquesta és la fita del nostre treball que s'articula sobre aquest principi orgànic que és la doctrina del Vaticà II sobre el poble de Déu. El sínode no és doncs concebut com un afer més o menys clerical, sinó com un afer de tot el poble de Déu, és a dir dels laics, del clergat diocesà, dels religiosos i evidentment del bisbe, que el dirigeix amb una col·laboració enriquidora".

Sevilla: Enquesta per a preparar la visita papal

S'està enviant a tots els sacerdots de la diòcesi hispalenca, una enquesta per a la preparació pastoral de la visita del Papa a l'Església de Sevilla. Aquesta enquesta s'estudiarà en les reunions arxiprestals d'aquest mes de març. El qüestionari preguntarà sobre les actituds, els objectius, els mitjans i el tipus d'activitats a desenvolupar a les parròquies i comunitats, durant els propers mesos.

Noces sacerdotals

Vic.— El bisbe de la Diòcesi de Vic, Dr. Ramon Masnou i Boixeda, acomplí les seves Noces d'Or Sacerdotals dia 21 de març. El Dr. Masnou va néixer el dia 3 de setembre de 1907 al mas "Lagostera de Baix", parròquia de Santa Eugènia de Berga i municipal de Taradell. Fou ordenat sacerdot el dia 21 de març de 1931. Estudià a Vic i a Roma. Professor del Seminari de Vic i canonge, es dedicà a la formació de la joventut.

Nomenat bisbe auxiliar del Rvdm. P. Joan Perelló, rebé la consagració episcopal el 23 de novembre de 1952, en què també fou bisbe titular de Cerici. El dia 2 de desembre de 1955 fou preconitzat bisbe residencial d'aquesta diòcesi, de la qual va prendre possessió el dia 26 de febrer de 1956. Va prendre part en el Concili Vaticà II, convocat pel Papa Joan XXIII i clausurat pel Papa Pau VI (anys 1962-1965).

Ha estat el primer bisbe contemporani que ha escrit les pastorals en català i un dels primers que s'ha sentit identificat amb l'esperit i les reivindicacions del país.

Afinant

Vocació

El mot "vocació" té, avui, un sentit ambigu. En el llenguatge cristià, expressa realitats molt distintes, si no totalment diverses. Totes tenen, però, en comú una "crida", l'origen de la qual és fora d'un mateix, ben al revés del que succeeix amb les "vocacions" diem-ne laiques. Aquestes són al capdavant sinònimes d'"inclinació", "conjunt de qualitats", "tarannà", etc. Així es pot tenir una vocació política, artística, etc.

La gran Vocació, per a nosaltres els cristians, és la vocació baptismal, aquella per la qual vàrem ésser "cridats" a esdevenir membres vivents del Crist en la santa Mare Església. Aquesta crida no és la conseqüència de cap inclinació nostra, ni de cap predisposició personal, sinó d'un misteri de gràcia. Per a cada u haurà seguit un camí divers i "personalitzat", ben cert —rectilini o amb vàivers, naixement en una família cristiana, amistats, il·luminació esclatant o recerca laboriosa—, però servant sempre radicalment el caràcter d'"elecció" per part d'Algú que, més íntim que el propi cor, ens depassa infinitament.

Joan E. Jarque i Jutglar

l'1,78 per cent de la població diocesana

Participació entusiasta a l'Assemblea dels Cristians d'Urgell

LA SEU D'URGELL.— La Comissió organitzadora de l'Assemblea dels Cristians d'Urgell ha fet públiques les dades sobre la participació a la mateixa. Són les següents:

Grups inscrits: 312
 Participants: 2.500 (aproximadament, car hi ha laics que participen en més d'un grup).

Temes escollits per a estudiar:

- 107 grups: La família.
- 75 grups: Joventut.
- 71 grups: Parròquia avui.
- 59 grups: Ensenyament.
- 35 grups: Catequesi.
- 31 grups: Corresponsabilitat eclesial.

Les parròquies amb més nombre absolut de grups constituïts són:

La Seu d'Urgell.....	32
Oliana	15
Balaguer	13
Puigcerdà	12
Ponts i Artesa	11

Segons aquestes dades hi haurà una participació de l'1,78% del cens total de la població diocesana.

Cal qualificar d'animada i fins i tot d'entusiasta aquesta participació. És una esperança també per a l'Església d'Urgell, car l'Assemblea és una acció important per al futur de les nostres comunitats cristianes.

Catequesi: Trobada de final de curs

La Delegació de Catequesi celebrà reunió ordinària el dia 16 de febrer a la Seu d'Urgell. Després de revisar la ponència presentada a l'Assemblea, examinà la marxa de l'Escola de catequistes en les diferents parròquies, i finalment concretà el programa de la trobada de final de curs, que enguany s'organitzarà per zones de la forma següent:

- Andorra, La Seu d'Urgell, Cerdanya i Organyà, a la Trobada, el dia 13 de juny.
- Urgell, Noguera, Ponts, Guissona, Artesa i Agramunt, al Castell del Remei el dia 14 de juny.
- Tremp, La Pobla de Segur, Sort i Viella, a La Plana de Montrós, el dia 13 de juny. En aquestes trobades els catequistes estudiaran la corresponent ponència presentada a l'Assemblea.

Representació catalana a l'XI Col·loqui Europeu de Parròquies

Assis.— A primeries del proper estiu, del 6 al 10 de juliol, tindrà lloc a Assis (Úmbria-Itàlia) l'onze COL·LOQUI EUROPEU DE PARROQUIES, amb la participació de laics i sacerdots de les diòcesis catalanes.

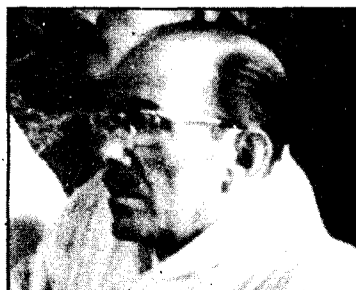
El tema escollit pel Consell Internacional és "Parròquia en tensió: projecte d'Església que oferim als homes i demandes quotidianes de la gent" i serà tractat a partir de les experiències viscudes pels participants i amb l'ajuda de dos "experts", un teòleg i una sociòloga.

Per tal de facilitar la preparació del Col·loqui als qui hi han de participar, per animar a participar-hi els qui no el coneixen i per recollir els punts de vista del més gran nombre possible de parròquies, comunitats i moviments de tot Catalunya, ha estat editat un fullet amb unes pistes de treball. Es pot demanar gratuïtament a la secretaria del Centre d'Estudis Pastorals de Barcelona (Rivadenedeyra, 6).

Per fer la inscripció al Col·loqui o demanar informació complementària adreceu-vos a mossèn Joan Oriol, Martí Molins, 43. Barcelona-27.

Morí abans de ser ordenat diaca

Ramon Valero pensava dedicar-se als malalts i vells

Barcelona.— El proppassat dia 28 de febrer, morí a Barcelona en Ramon Valero i Serra, que havia de rebre al cap de poc temps el diaconat

permanent. La celebració litúrgica del seu enterrament tingué lloc el passat dia 2 de març a l'església de sant Felip Neri.

El senyor Valero estava casat, i era pare de quatre fills que també han format la pròpia família. S'havia jubilat dels seus serveis a la Caixa de Barcelona i Mont de Pietat, el proppassat 31 de desembre.

Havia cursat estudis eclesíastics a l'Institut de Teologia de Barcelona. El senyor cardenal-arquebisbe tenia intenció de confiar-li la coordinació de la cura pastoral de malalts i vells de l'arxiprestat de la Catedral.

A LA TERCERA EDAT NO SE L'AJUDA NOMES AMB PARAULES

Fa dos anys, vàrem crear el servei especial Estalvi Tercera Edat per oferir a totes les persones grans que han deixat de treballar, una fórmula d'estalvi que doni una bona rendibilitat als seus diners.

Avui, aquest servei és la nostra satisfacció més gran. Pel que ha significat als milers de persones que han vingut a nosaltres. Perquè tenim l'oportunitat de treballar per ells i amb ells. I perquè ens estimem més expressar el nostre agraïment amb fets que no pas amb paraules.

Vingui a veure'ns. Més de 100.000 persones estan molt satisfetes d'haver-ho fet en el seu dia.

Per a nosaltres, la Tercera Edat
és la primera.

BANCA CATALANA
BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA

Festes de precepte

La proppassada festa de Sant Josep, amb el seu mosaic de situacions contradictòries de festa i treball, de precepte i de dispenses, ha posat a prova una vegada més, confessem-ho, la bona fe de molts dels nostres cristians senzills, o com a es diu ara, de peu. Potser, més pròpiament, els hauríem de qualificar de "pobres". L'Església "dels pobres" també (o principalment?) vol dir això: aquells que no es creuen amb moltes llums per a poder decidir de tot per compte propi i que esperen que els pastors els donin criteris clars. Sempre quedarà una zona on sols la consciència pròpia haurà de ser jutge de la decisió a prendre, però les col·lectivitats —i l'Església és un "poble", oi?—

s'han de regir per normes clares i comunes. Per altra banda, proclamem amb èmfasi que l'Església s'ha de despullar de privilegis socials i s'ha d'independitzar dels poders públics. I tenim raó. Però ens costa treure'n les conseqüències pràctiques. Heus ací un terreny en el qual hauríem de començar a mostrar la nostra independència: el de les nostres festes cristianes. Ja fora hora que establíssim, per criteris purament religiosos, quines festes volem celebrar retrobant-nos al voltant de la taula eucarística, i que confegíssim, en conseqüència, el nostre calendari de festes cristianes de precepte. Si s'escauen en dies civilment festius, oïda! I si no, que es donin instruccions als

rectors i responsables de llocs de culte per a preveure uns horaris de misses per a facilitar-ne l'assistència als fidels. Fent això, no inventaríem pas la sopa d'all. No faríem res més que començar a integrar-nos a la "comunitat europea catòlica", a la qual volem entrar per altres motius. A les nacions veïnes, és conegut l'espectacle dels cristians mudats per anar a missa els vespres dels dies feiners i de les campanes al vol i la música dels orgues i dels cants vessant de les esglésies il·luminades. Aquesta revolució, és clar, ens obligaria a un esforç personal i de testimoni públic de la nostra fe. I això costa.

El lector escriu

Arran de l'Assemblea diocesana de Barcelona

Sóc un jove de vint-i-dos anys i pertanyo a un grup de creients que formarem part de l'Assemblea diocesana de Barcelona. Estudiarem el tema de la Família.

Vàrem assistir tots els del grup a la cloenda feta al palau dels Esports de Montjuïc. Fou una meravella, imponent. Em recordava els mitings polítics que allà mateix s'hi havien fet fa anys, però amb uns objectius molt diferents. Una de les coses que més em va impressionar fou el cant de la munió de gent que hi assistia. Era tanta que ni amb cent guitarres l'hauríem superat.

En sortir del Palau vaig comprar un fulletó que publicava totes les propostes aprovades de l'Assemblea. En el pròleg el senyor bisbe Jubany diu que no pot aprovar aquelles propostes que escapen a la seva competència o que trenquen l'amistat amb el sant Pare, que no les acceptaria. D'això en parlarem en una reunió que farem de comiat amb tots els que havíem compost el grup que abans he esmentat. Hi hagué molt "follón". Uns deien que si el senyor bisbe no aprova algunes propostes va contra la voluntat de l'assemblea. Molts deien que primer és el senyor bisbe, però que si no assumeix certes propostes no les havien d'haver publicat en el fulletó; i fins i tot alguns deien que si les publicava hauria estat millor fer-ho en un apèndix apart, o dir-nos clarament els números

Segueix a la pàg. 4

Al Japó el Papa hi ha venut amor i perdó

Les màquines computadores funcionen al Japó amb rigor matemàtic. Puges en aquest tren sageta que travessa el país a dos-cents quilòmetres per hora i resulta que el cervell electrònic el deixa parat a l'estació d'arribada amb una precisió absoluta: en el segon exacte, les portes del teu vagó s'obren just en el número corresponent que hi ha pintat a l'andana de cada estació. De manera que avises al teu amic a quina hora arribaràs i el vagó en què viatges: i et trobaràs el teu amic als nassos.

Hauria estat estrany que aquesta eficàcia fallés en vigílies de l'arribada del Papa. Quines són les estadístiques catòliques del Japó? Aquí les xifres no són aproximades: el recompte ha donat exactament 401.706 catòlics. Perduts en la massa de cent quinze milions d'habitants.

Sembla normal que als bisbes japonesos, en un primer moment, els espantés la idea d'un viatge del Papa al Japó i que vacillessin molt abans de signar la invitació oficial perquè hi anés. Temien que Joan Pau II trobaria "fred" l'acolliment. El fred físic va estar a ras de zero i prou que es notava després dels vint-i-vuit graus de Manila. Però el fred sentimental resultava inevitable a la megàpolis de Tokyo, on hi ha censats com a catòlics 65.566 habitants. La manca d'espectacle a l'aeroport va ser per als periodistes un vertader espectacle: amb prou feines cinquanta persones sota la pluja fina i gelada, cinc noies amb quimono, dues garlandes de flors i deu criatures amb banderetes. El bloc dels creients de la capital esperava mentrestant, a la catedral, l'arribada del Papa; i no hi havia prou quantitat de persones per als dos llocs simultàniament. Con que, a més a més, la visita no era de caire oficial, van prescindir de banderes i honors corresponents a un cap d'Estat. Ni la famosa arribada de Joan Pau II a Turquia fou tan humil, perquè allà l'havien esperat el govern i la companyia militar d'honors a l'aeroport d'Ankara.

Els joves pregunten: què venen?

La visita ha manejat tres factors que serveixen per a aixecar la moral de qualsevol bisbe poruc, per molt perdut que es trobi en un ocea de pagans. El primer, l'atenció que la premsa, la ràdio i la televisió han prestat al papa: els japonesos, per allò de la tècnica, introdueixen cada dia en llurs venes una forta dosi de notícies subministrades, recollides i seleccionades segons el valor social que tinguin. Un amic pertanyent a l'equip imperial de relacions públiques m'ha explicat confidencialment que quinze dies enrera van ficar el Papa en una màquina computadora; és a dir, van ficar a la computadora les dades necessàries per a valorar l'alçada espiritual de Joan Pau II. El resultat fou "d'alta qualitat" i, en conseqüència, van passar el seu programa als canals prioritaris. Hauria costat molts milions de dòlars —aquí, de iens— pagar la publicitat religiosa que el Japó ha donat de franc a l'Evangeli durant quatre dies.

Després de venir la visita a l'emperador i el discurs de la pau a Hiroshima, que van deixar "incrustat" en la memòria japonesa el perfil de Joan Pau II. El tema de l'emperador representa una

qüestió de finesa, de delicadesa per als continguts tradicionals d'un poble que ha renunciat a considerar-lo persona sagrada, però que se'l mira amb la veneració dedicada a les arrels del país. Hiroshima està sempre oberta com una nafra en carn vivient al costat del Japó. Joan Pau II va subratllar a Hiroshima que alguns polítics del món no acaben de prendre consciència clara del risc que signifiquen les armes nuclears. Ara els japonesos se senten solidaris amb el destí de l'home anomenat Karol Wojtyła, la robusta fe del qual imprimeix nous ànims per a construir entre tots un habitatge digne de la família humana.

Però el Papa deixa a l'Església nipona una empremta més vigorosa que aquests tres factors d'encoratjament: l'energia vital amb què Joan Pau II predica de cara al món el missatge cristià. Va ser impressionant veure'l dialogar, per exemple, amb els joves al palau dels esports Budo Kan, de Tokyo. Sobre l'esperança, sobre l'amor i sobre la pau els nois —gairebé tots no cristians— li van explicar llurs inquietuds i li van preguntar: "Què venen?". Així, literalment. I el Papa els va explicar el que ven. Els xicots el cargolaven: "¿Per a què serveix la religió si el poble japonès ha assolit un desenvolupament i un benestar al marge dels valors espirituals atenint-se només a les realitats materials? La societat japonesa no mesura els homes pel que són, sinó pel que tenen; no li serveix de res una fe impalpable en déus absents; és veritat que els homes desitgen la felicitat i la pau, però les fórmules religioses no valen perquè són divergents i fins oposades entre elles; en temps de lluita pel triomf econòmic, l'amor és un article de luxe; volem una pau que no s'hagi de recolzar sobre l'equilibri de les armes". Tots acabaven amb una pregunta directa, adreçada al "savi mandarí" no xinès, sinó romà, al "sant bonze" arriba de terres llunyanes: "Què penses? què ens portes? a què has vingut?". Darrera Karol Wojtyła es van veure l'ombra de Pau de Tars i de Xavier de Navarra.

Dotze universitats catòliques

Els joves de Tokyo el van escoltar com a un mestre interessant que porta "encara" el tresor d'una doctrina espiritual i pretén de "vendre-la" perquè la considera útil en l'època materialista del desenvolupament econòmic.

La qüestió té importància de cara al futur: els religiosos i religiosos catòlics regenten al Japó un conjunt notable de centres d'ensenyament: dotze universitats, cent tretze instituts d'ensenyament mitjà, una infinitat d'escoles primàries i jardins d'infància. Freqüentats per escolars no creients, en la seva majoria, han obtingut gran prestigi. El Japó no perd ara el temps en controvèrsies escolars que ens turmenten a nosaltres per la qüestió de la ideologia: que si ensenyament públic, que si ensenyament privat. L'Estat i la societat demanen qualitat d'ensenyament, sigui qui sigui el qui el faci. A través dels centres educacionals, els catòlics exerceixen una influència capilar sobre quatre o cinc milions de japonesos que se senten "tocats" pel missatge evangèlic.

José María Javierre

Avisos i comunicats

Ve de la pàg. 3

Celebració comunitària del Sagrament de la Penitència.- Preparada pel Moviment de Dones d'Acció Catòlica, se celebrarà el divendres, dia 27 de març, a les cinc de la tarda, a l'església de l'Oratori de St. Felip Neri de Barcelona, Plaça de St. Felip Neri (prop de la Catedral). Tots sou convidats a participar-hi.

Servei Interdiocesà de Catequesi. IV Trobada per a catequistes de Catequesi d'adults.- Els dies 28 i 29 d'aquest mes de marçindrà lloc a la Seu Vella de Lleida, la IV Trobada per a catequistes de Catequesi d'adults, organitzada pel departament d'adults del Servei Interdiocesà de Catequesi. Tema: "Fe i compromís, país i democràcia: paper del catequista". Hi haurà servei de guarderia.

Fraternitat Cristiana de Malalts Minusvàlids.- Organitza un curs d'Iniciació dirigit a tots aquells que volen saber: Què és la fraternitat Cristiana de Malalts i Minusvàlids? Per a què serveix? Qui són les persones que formen? Com s'organitza? Dates: dies 4 i 5 d'abril (dissabte tarda i diumenge). Lloc: Casa d'Exercicis de Sant Ignasi, C/ Carrasco i Formiguera, 32, Sarrià-Barcelona-17. Tel. 203 88 62. Per a inscripcions: Teresa Herráiz. Tel. 255 20 82.

Predicació quaresmal a l'església de St. Gaietà.- (Carrer Consell de Cent, 293). Els dies del 23 al 26 de març tindran lloc unes conferències a càrrec del P. Eugeni Julio Gómez, C.R., sobre el tema: "Una participació més conscient a la celebració de l'Eucaristia". Els dies del 7 al 10 d'abril, el P. Antoni Guix dirigirà unes reflexions quaresmals sobre el tema: "L'encontre amb Déu". Aquestes reflexions tindran lloc a un quart de vuit del vespre i acabaran amb la celebració de l'Eucaristia a les 8.

Parròquia de Santa Maria del Pi.- Seguint el cicle de "Temes formatius sobre l'Eucaristia", el proper dia 26 de març, a dos quarts de nou del vespre, Mn. Francesc Muñoz i Alarcón, Director Nacional de l'Adoració Nocturna Femenina i Vicari episcopal de Religiosos parlarà sobre el tema: "L'Església combrega amb el Cos de Crist". La conferència tindrà lloc a la Sala Sant Josep Oriol, Casa parroquial del Pi c/ Cardenal Casañas, n.º 16 2on.

Institut de Teologia i Humanisme.- Seguint els cursos de l'Escola de Catequesi Bíblica, els propers dies 24, 25, 26 i 27 de març (de dimarts a divendres), el professor

Joan Huarte parlarà sobre: "Les Cartes als Corints: Experiència apostòlica de Pau a la comunitat de Corint". Les sessions tindran lloc a la Sala Penyaforat c/Bailén, 10, de vuit a dos quarts de deu de la tarda. Per informació Tel.: 246 33 00.

El dissabte dia 28 de març, a les cinc de la tarda, el P. Joan Huarte dirigirà un recés per a religiosos sobre el tema: "Dimensió comunitària i apostòlica de la vida religiosa". Acabarà amb la celebració de l'Eucaristia.

Centre d'Estudis Pastorals.- "L'Església de Barcelona després de l'Assemblea". Després de la clausura de l'Assemblea Diocesana i de la publicació de les conclusions, cal reflexionar sobre aquest fet i parar atenció a la nova etapa de la post-assemblea. Per això el Centre d'Estudis Pastorals ha programat quatre sessions amb el temari següent: "Els camins de la corresponsabilitat: el Poble de Déu", per Josep Ma. Rovira Belloso, el dilluns 30 de març; "Els problemes de la nostra societat: Església oberta als homes", per Josep Ma. Lozana, el dijous dia 2 d'abril; "Els pobres, on són?: Església al costat dels pobres", per Joan Ma. Romani, el dilluns dia 6 d'abril; "Església de Barcelona: Què dius de tu mateixa?: L'Assemblea, una bona notícia", per Joan Llopis, el dijous dia 9 d'abril. Horari de vuit a nou del vespre. Entrada lliure. Per a més informació: Rivadeneyra, 6 4t. Tel. 317 48 58.

Santa Església Catedral Basílica. Predicació quaresmal.- Els dies del 23 al 27 de març, el Dr. Josep Ma. Guix, bisbe auxiliar de Barcelona presidirà la Celebració de l'Eucaristia de les set de la tarda i predicarà sobre els temes de l'Encíclica "Ric en misericòrdia" de Joan Pau II.

Exercicis quaresmals oberts.- Del 23 al 27 de març, a la Sala d'Actes dels PP. Jesuïtes C/ Llúria, 13. Els dirigirà el P. Solé Assens, S.J.

Parròquia de Santa Agnès. Conferències quaresmals.- Del 23 al 27 de març a les cinc de la tarda, en llengüa anglesa, per a noies filipines, a càrrec de Mn. Rupert García. Del 30 de març al 3 d'abril, a les cinc de la tarda, per a senyores, a càrrec de Mn. Jaume Armengol. Durant els mateixos dies, a dos quarts d'onze de la nit, per a joves, a càrrec de Mn. Josep-Ramon Pérez. Del 6 al 10 d'abril, a les cinc de la tarda, per a vídues, a càrrec de Mn. Jaume Armengol; els mateixos dies a dos quarts d'onze de la nit, per a matrimonis, a càrrec del mateix conferenciant.

El lector escriu

de les propostes que ell no acceptava. Un advocat deia que no entenia com el bisbe podia "aprovar" i "no asumir". Deia que en aquestes paraules hi ha una ambigütat total i que no ens aclarim. Potser Catalunya Cristiana ho podria aclarir, dic jo, perquè alguns deien que la vostra revista potser encara ho posarà més confús, amb perdó. / Joan Saborit.

Coneixement dels sants

Sóc una admiradora d'aquests campions espirituals que, normalment anomenem "sants", i que, per dissort, tan poca publicitat els donem.

M'imagino, a falta de dades precises, i a jutjar per la manca de material informatiu en aquest sentit, que, en general, se'ls coneix ben poc i se'ls aprecia menys, confonent la seva devoció amb una espècie de beateria o superstició. Evidentment, aquest capgirament de valors existent ha afectat el seu expandiment; però, bé els hem de retrobar en el lloc que correspon; per alguna cosa els tenim com a patrons.

Si són un do de Déu, a nosaltres correspon que no es malmeti perquè, ells són els veritables amics que sempre estan presents i sol·licitos per a ensenyar-nos el camí a donar-nos la mà amb amor; malaquanyats fruits que Déu ens envia per les seves mans i que desaprofitem llastimosament.

Coneguem-los a fons. Les seves ensenyances són superiors a les diferències de temps i espai que pugui haver-hi entre ells i nosaltres. Actualitzem-les en la nostra socie-

tat, en la nostra joventut, en la nostra infància a la manera d'avui; pensem que són els "supermen" i "superwomen" en tota l'extensió de la paraula i que, si no els promocionem no tindran "fans". No deixem ocupar el seu lloc per ídols mesquins i perniciosos; aquests sí acaparen l'atenció amb els seus escàndols en tots els mitjans de difusió.

Demano, doncs, algun raonament dedicat al coneixement dels sants en les publicacions religioses (Full Dominical, Catalunya Cristiana, etc.), i així mateix demano a tots els que es dediquen a la temàtica dels infants i joves sobretot (perquè em sembla que són els més afectats), que es sensibilitzin en la qüestió i s'animin a fer quelcom, i com més aviat millor.

Moltes gràcies per l'atenció. / Rosa Armengol.

Al senyor Joan Llopis

En el diari AVUI corresponent al passat dia 7 dels corrents, en Joan Llopis publicà el seu comentari a l'Evangelí corresponent a la missa del diumenge; i vull felicitar-lo pel seu contingut.

Es encertadíssim, jo diria que aquesta vegada veritablement l'Esperit us ha inspirat.

Quina raó que teniu quan proclameu que, quan diem que l'Església és "la llum dels homes", no ens podem pas

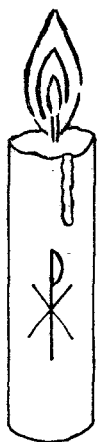
referir a una llum pròpia, sinó que es tracta de la mateixa llum de Jesús, reflectida en la seva comunitat; i que això es realitza per mitjà d'una predicació purament evangèlica; i que no hem d'oferir al món discursos, com tampoc hem d'intentar influir en la societat a través dels recursos del poder, sinó per mitjà de l'actitud de servei.

Però, quan hem llegit a vegades, que la indissolubilitat del matrimoni només té el valor d'un consell evangèlic, o un ideal de vida cristiana; sabent que Jesús ens diu clarament: "El qui repudia la seva muller i es casa amb una altra comet adulteri contra aquella; si una dona abandona el seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri" (Mc 10,11-12). Confrontant amb Mc 10,17-19 veiem com a aquell que li pregunta què ha de fer per a posseir la vida eterna, li diu: "Ja saps els manaments: no matis, no cometis adulteri, no robis..." No us sembla, doncs, que el que diem precisament és voler donar una "llum pròpia" i no la de Jesús? ¿I no creieu que parlar d'aquesta manera en contra del que llegim a l'Evangelí, és oferir discursos d'eloqüència i saviesa amb el prestigi que dona una "càtedra de teòleg"? ¿I no és això voler influir en la societat i especialment en la comunitat cristiana, per mitjà del poder que dona un espai periodístic? ¿No creieu també que parlar així, no és precisament seguir el que ens exhorta Isaïes de no fer caure els altres?

Repeteixo: us dono les gràcies per la llum que m'heu donat amb el vostre escrit; us demano a l'Esperit Sant que no deixi d'inspirar-vos cada dia. / Manel Corull i Molina.

SERVEIS DE LA RENOVACIÓ CARISMÀTICA

Setmana per a sacerdots a Montserrat del 21 al 25 d'abril del 1981

Després de demanar consell a un bon nombre de preveres de tot Catalunya, hem organitzat aquests dies de Renovació Carismàtica per a sacerdots.

Aquestes jornades d'oració, reflexió i ensenyament, estan dirigides a tots els preveres de les Diòcesis de Catalunya, com també als religiosos i seminaristes, que desitgen conèixer personalment la Renovació Carismàtica, i renovar-se en la seva vida i en el seu ministeri.

Els actes es tindran en llengua catalana. L'Abad de Montserrat i alguns monjos hi prendran part i exposaran alguns dels temes escollits.

Estem molt agraïts a l'acolliment que hem trobat a Montserrat. Creiem que és aquí, als peus de la nostra Moreneta, on millor podem rebre la força per a una renovació personal nostra i de l'Església catalana.

TEMES

L'Esperit Sant en el Nou Testament
Carles Gri, monjo.

Jesús, Salvador i Senyor
Josep Mª Massana, franciscà.

Comunitat i carismes
Rodolf Puigdollers, escolapi.

El prevere, home de pregària
Abad Cassià Just.

Perdó i guariment
Manuel Ribas, jesuïta.
L'efusió de l'Esperit Sant
Lluís Martín, Operari Diocesà.

Caminar en l'Esperit
Ramon Mata, Rector de Parròquia.

DADES PRÀCTIQUES

LLOC: Monestir de Montserrat.
DIES: Des del 21 d'abril, dimarts de Pasqua, a les 10 del matí, fins al 25 d'abril, dissabte, a les 7 de la tarda. Cinc dies complets.

INSCRIPCIÓ: Les places són limitades. Es reservaran segons l'ordre en que es sol·licitin als Serveis de la Renovació. Es pot fer per carta (Balmes, 221, 2on 3^a. Barcelona - 6) o per telèfon (217 94 30) els dilluns, dimecres i divendres de 11 a 13, i dimecres de 20,30 a 22.

L'ULTIM DIA: el dissabte, l'assistència estarà oberta als germans de tots els grups de la Renovació i a tots aquells que hi tinguin interès, perquè puguin conèixer amb els seus sacerdots i pastors.

PREU: 4.000 pts. El pagament es farà el dia d'arribada. Si algú no pot pagar tant, això no ha de ser obstacle per a la seva assistència.

ES RECOMANA: portar la Bíblia, la Litúrgia de les Hores, alba i estola.

matí: 10 h. oració i testimonis a la sala gran.
tarda: 4 h. Eucaristia final a la Basílica.

QVARESMA 81

L'ORATORI DE ST. FELIP NERI DE BARCELONA
en col.laboració amb
LA FEDERACIÓ DE CRISTIANS DE CATALUNYA

ofereix a tots els cristians de Barcelona l'oportunitat d'aprofundir la fe.

Tema general: "A LA MESURA DE L'HOMME JESUCRIST"

Dimenge dia 29, a les 12 del migdia, se celebrarà l'Eucaristia amb tots els cants en gregoriana, a càrrec dels AA.EE. de Montserrat dirigits per Leopold Massó.

Dia 28 de març, Jaume Aymar, estudiant de Teologia
Dia 4 d'abril, Josep Nadal de la Fraternitat de l'Oratori
Dia 11 d'abril, P. Antoni Mª Serramona de l'Oratori

Lloc: Església de St. Felip Neri de Barcelona
Hora: A les vuit del vespre

Punt de vista

Anticatalanisme

La conseqüència més clara del cop d'Estat frustrat del propassat 23 de febrer ha estat una onada d'anticatalanisme. Arreu de les terres espanyoles, però, molt especialment, a Madrid, al redós de l'Administració, de cop i volta, han tornat a la superfície malentesos i males intencions. Admetent, cosa que costa d'admetre, que aquesta onada tingui bases racionals, aquestes es concreten en un sil·logisme tan fals, que parteix d'unes premisses inadmissibles; és aquest: el cop d'Estat és un perill per a la democràcia, l'autonomia és la causa del cop d'Estat, l'autonomia és un perill per a la democràcia.

Amb tot, al costat d'aquest raonament capgirat — democràcia i autonomia són inseparables, i pensar l'una sense l'altra és falsificar la mateixa democràcia—, dins de la mateixa onada anticatalana i, per tant, anticatalanista, es mouen velles antipaties i situacions que hom creia superades però que no ho són pas. Per això la cridòria és tan gran: els demòcrates sincers que, obnubilats, creuen que és possible separar la democràcia de l'autonomia, es troben cridant al costat dels autoritaris de sempre. I fan tant de xivarri que costa de separar el gra de la palla!

El pitjor que podria passar-li, a Catalunya, és que es deixés emportar per aquests camins d'enfrontament. Tot i que la situació és difícil i enutjosa —s'arriba a "suggerir" al President de la Generalitat que no parli en català en un acte de París—, cal evitar de posar més llenya al foc de la tensió. Contra els que, amb bona o mala voluntat, volen —o semblen voler— una convivència impossible, cal dreçar la bandera de les bones formes i la col·laboració: sense renunciar a cap dret, però, a la vegada, sense trencar cap pont de possible col·laboració.

La institucionalització de Catalunya, que s'oposa a segles de política despersonalitzadora, s'oposa, també, a hàbits dels quals, en una anàlisi acurada, hom no pot considerar realment responsables els que els tenen actualment. Per això, l'anticatalanisme que sembla reviscolar és lamentable però explorable: l'exemple de serenitat, de fermesa comprensiva i d'obertura constructiva ha d'ésser més positiu que la defensa cantelluda d'uns drets tan legítims com inalienables.

La raó és nostra. La raó democràtica, en un Estat on els pobles català i basc s'han manifestat democràticament amb tanta claredat, és de les autonomies: Els demòcrates que intentin prescindir-ne, no podran continuar anomenant-se demòcrates.

Josep Faulí

CATALUNYA

500 cinemes han tancat en dotze anys

En un període de dotze anys han hagut de tancar a Catalunya per manca de rentabilitat econòmica, 478 sales de cine. L'any 1969 teníem 1.178 sales d'exhibició i ara només en tenim 700. Els motius del tancament són econòmics, a causa de la reducció d'espectadors i de l'augment del preu de les entrades que fa que la gent es retregui.

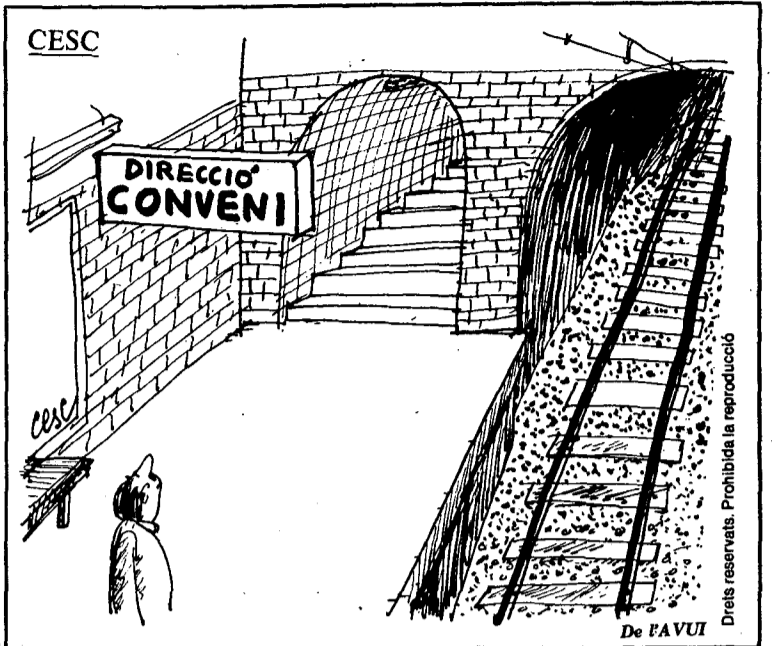
El moviment de reducció de les sales de cine es comú a tots els països d'Europa occidental. La Comunitat Econòmica Europea ha perdut dos terços de públic.

El dinar del general Armada a Lleida provoca discussió

El dinar ofert per l'alcalde socialista de Lleida, Antoni Siurana, al general Armada abans de Nadal i en la qual hi foren presents Enrique Múgica, dirigent del PSOE, i Joan Reventós, màxim líder dels socialistes catalans ha suscitat un gran enrenou. Segons Siurana, el dinar es va celebrar a casa seva per raons de cortesia. Segons Reventós, se sorprengué per certes frases que cridaven l'atenció. Sembla que Múgica ha parlat d'un govern de gestió presidit per un militar. El cas és que durant l'esmorzar lleidatà es parlà d'altres coses a més dels temes gastronòmics.

La Comissió de Ràdio i TV en català contra Castedo

La Comissió cívica d'entitats que duen a terme una campanya

per a la catalanització de la ràdio i la TV han recollit ja 140.000 signatures i l'adhesió de 106 ajuntaments de Catalunya. Al mateix temps, la Comissió està en contra de la reducció de la programació en català a la segona cadena, perquè a molts llocs de Catalunya no arriba la UHF. Dirigents de la comissió diuen que "sense catalanització no hi ha democratització a la TV".

ESPANYA

Carrillo escridassat en un miting del PSUC

La intervenció de Santiago Carrillo durant el míting organitzat la setmana passada pel PSUC defensant la democràcia i com homenatge als parlamentaris, tornà a resuscitar el conflicte intern que dividia el partit dels comunistes catalans al voltant de l'estratègia eurocomunista i el concepte d'independència internacional

El Govern deu 4.000 milions a la telefònica

Segons ha pogut saber Efe de fonts solvents, la Telefònica ha intentat per tots els mitjans cobrar aquests deutes que cada vegada és més difícil saldar-les. Els organismes oficials que més deutes tenen amb la Telefònica són els següents:
 — Del Ministeri de Cultura: Ràdio Televisió Espanyola.
 — Del Ministeri de Transports i Comunicacions: RENFE i Correus.
 — Del Ministeri de Justícia: un bon nombre de jutjats.
 — Del Ministeri de Defensa.
 — Ministeri d'Educació.

La benzina augmenta 7 pessetes

Malgrat que el desembre passat ja es va augmentar el preu dels combustibles, ara augmenten de nou. Amb aquest augment l'evolució dels preus s'ha disparat i en cinc anys els preus s'han triplicat àmpliament.

Delegats generals del Govern

Els governadors generals de Catalunya i Euzkadi seran a par-

tir d'ara delegats del Govern, ja que així ho disposa el BOE, que publica els reals decrets de la Presidència del govern en els quals s'hi estableix el nombre d'aquest càrrec i l'estructura orgànica que tindran les delegacions del govern a les comunitats autònomes.

La ultradreta escridassa al P. Batllori

Diversos incidents es produïren en el cicle "Joan Lluís Vives i la seva època", que se celebrava a la universitat de València. El darrer d'aquests ocorregué quan pronunciava una conferència l'erudit pare Miquel Batllori, S.J. eminent historiador que hagué d'aguantar les intemperàncies d'unes cinquanta persones que volien que la fes "en espanyol".

MÓN

El Parlament europeu donà suport a l'ingrés d'Espanya

Tots els grups polítics del Parlament europeu, amb l'excepció de gaullistes i comunistes francesos, donaren a conèixer a Estrasburg la resolució en la qual es demana que s'accelerïn les negociacions per a l'adhesió d'Espanya a la CEE.

Després de condemnar la temptativa de cop d'Estat, la resolució remarca que "hauria ocasionat conseqüències nefastes, no només per Espanya, sinó per al procés d'unificació democràtica a Europa".

Els parlamentaris d'Estrasburg manifesten la seva total solidaritat amb el rei Joan Carles i amb les autoritats espanyoles en el manteniment de la democràcia.

L'assemblea dels deu demana als ministres d'Afers Estrangers dels estats membres de la CEE que "reforcin les consultes i informacions recíproques entre Espanya i la CEE".

Moneda europea

El president del Comitè Monetari europeu i també el director del Tresor francès, Jean Yves Haberer, preconitza la creació d'una "moneda sense fronteres" dins del Mercat Comú que aniria substituïnt les altres.

Antena social

Quantia total sobre l'assignació mensual per nombre de fills

Mitjans familiaristes han informat a Europa Press de la diferència que existeix, en l'assignació mensual per nombre de fills, entre Espanya i la resta dels països de l'Europa Occidental.

Segons distribucions per nombre d'un a set fills i per cadascun més, les xifres són les següents:

Austria: 1 fill, 4.953 pts. 2, 10.124; 3, 15.948; 4, 21.228; 5, 26.725; 6, 32.222; 7, 27.719. Per cadascun més, 5.947.

Dinamarca: 1, 1.922; 2, 3.844; 3, 5.766; 4, 7.688; 5, 9.610; 6, 11.532; 7, 13.545. Per cadascun més, 805.

Anglaterra: 1, 2.734; 2, 5.468; 3, 8.202; 4, 10.936; 5, 13.670; 6, 16.604; 7, 19.138. Per cadascun més, 2.734.

Països Baixos: 1, 1.931; 2, 5.976; 3, 10.021; 4, 15.421; 5, 20.821; 6, 26.797; 7, 32.773. Per cadascun més, 6.607.

Alemanya Federal: 1, 1.935; 2, 5.805; 3, 13.545; 4, 21.285; 5, 29.025; 6, 36.765; 7, 44.505. Per cadascun més, 7.740.

Bèlgica: 1, 3.524; 2, 9.121; 3, 16.778; 4,

24.558; 5, 32.455; 6, 48.189; per cadascun més, 7.867.

França: 1, --; 2, 3.6323; 3, 10.081; 4, 15.910; 5, 21.424; 6, 26.938; 7, 32.452; per cadascun més, 5.514.

Itàlia: 1, 810; 2, 1.610; 3, 2.430; 4, 3.240; 5, 4.050; 6, 4.860; 7, 5.670. Per cadascun més, 810.

Luxemburg: 1, 3.732; 2, 7.464; 3, 14.604; 4, 21.744; 5, 28.884; 6, 36.024; 7, 43.164; per cadascun més, 7.140.

Noruega: 1, 838; 2, 3.124; 3, 6.617; 4, 10.437; 5, 14.597; 6, 18.757; 7, 22.917. Per cadascun més, 4.160.

Portugal: 1, 344,2; 688; 3, 1.032; 4, 1.376; 5, 1.720; 6, 2.064; 7, 2.408. Per cada un més, 344.

Suècia: 1, 3.065; 2, 6.130; 3, 9.195; 4, 12.260; 5, 15.325; 6, 18.390; 7, 21.455. Per cada un més 3.065.

Espanya: 1, 250; 2, 500; 3, 750; 4, 1.250; 5, 1.563; 6, 1.875; 7, 2.275. Per cada fill més, 325. Aquesta última xifra va fins al fill número 9, doncs a partir del número 10 la quantitat és de 338.

Joan Pau II imposà la cendra en la basílica de Santa Sabina

La Quaresma és una resposta a un repte

El Romà Pontífex va iniciar la Quaresma 1981 presidint el dimecres de cendra, dia 4 de març a la tarda, al mont Aventí de Roma, la processó penitencial. Sortint de l'abadia benedictina de sant Anselm, s'adreçà a la basílica de santa Sabina. Joan Pau II beneí la cendra. El titular de la basílica, cardenal Gabriel-Marie Garrone, imposà la cendra al Papa i després aquest la imposà als cardenals Sebastiano Baggio i Ugo Poletti, així com als altres bisbes i prelats que hi eren presents.

Durant la missa pronuncia una homilia sobre el significat de la Quaresma, i tornà a insistir en els temes exposats en el seu missatge quaresmal a tot el món.

Cal que arribi la crida a cada consciència

"Toqueu la trompeta a Sió, santifiqueu al dejuni" (Jl 2,15) "Amb aquest anunci s'expressa el profeta Joel en la litúrgia d'avui, dimecres de cendra, en el qual l'Església mana el sant dejuni, el gran dejuni de quaranta dies, semblantment al dejuni de quaranta dies del Crist. I és un dejuni que té valor com a punt d'arrencada espiritual i d'introducció al misteri pasqual.

"Per això ens reunim a Santa Sabina seguint el costum de les estacions quaresmals. Com més endavant diu el profeta, surten els vells, els nois i tots els que encara mamen, esposos en la flor de la vida i sacerdots. I trobant-se "entre el vestíbul i l'altar" canten: "Perdoneu, oh Jahvé, el vostre poble perdoneu-lo..." (Jl 2,17).

"L'Església proclama la Quaresma. En virtut del seu poder legislatiu regula les seves prescripcions. Però aquí no n'hi ha prou amb la regla sola. És necessari que a cada cor i a cada consciència arribi individualment aquesta crida per tal que agafi el llevat de la Quaresma. Per això avui es dirigeix a cada home en particular. No es limita a una disposició general, sinó que s'atansa a cada un amb un gest particular, amb una paraula específica, com mots recordats per la litúrgia.

"El gest consisteix en la imposició de la cendra damunt del front. Respecte a la paraula, que explica el gest, hi ha dues fórmules. La primera, molt antiga, es troba en el llibre del Gènesi: "Pols ets i a la pols tornaràs" (cf. Gen. 3,19); recorda a l'home

la seva caducitat de manera semblant a Isaïes quan diu: "Tota la carn és com l'herba, tota sa glòria com la flor del camp! L'herba s'asseca, la flor es colltorça" (cf. Is 40,6-7). En canvi, la segona fórmula és d'empendre evangèlica: "convertiu-vos i creieu en la bona nova" (Mc 1,15); l'ha suggerida la reforma postconciliar recent, i brinda a l'home una invitació i una proposta obrint-li la perspectiva de la fe i la conversió en la seva vida concreta.

Convertir-se a Déu es descobrir la seva misericòrdia

"Proclamar el dejuni a Sió vol dir arribar fins al dedins de l'home. Amb el gest litúrgic de la cendra i amb la paraula que l'acompanya, cal que davant d'ell es desvetlli tota la realitat de la misericòrdia divina, la veritat que "s'inflamarà en el Jahveh per la seva terra, i perdonarà el seu poble" (cf. Jl 2,18). Com he escrit en l'enciclica "Dives in misericòrdia", "La conversió a Déu consisteix sempre a descobrir la seva misericòrdia, és a dir, aquest amor que és pacient i benigne a la mida del Creador i Pare: l'amor a què Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist (2 Cor 1,3) és fidel fins a les darreres conseqüències en la història de l'aliança amb l'home: fins la creu, fins la mort i resurrecció del seu fill. La conversió a Déu sempre és fruit del 'reencontre' d'aquest Pare, ric en misericòrdia" (número 13).

"¿No és justament l'amor "zelós" del Senyor a la seva terra, el fet sobre el qual meditem en el transcurs de tot el temps de Quaresma? Serà també així quan es desvetlli als ulls de la nostra ànima —millor que en unes altres circumstàncies— la creu, és dir, l'amor enardit fins al capdavant.

"Proclamar el dejuni vol dir recordar amb totes les forces

aquest amor! Recordar la creu. Acceptar el dejuni vol dir acollir la revelació d'aquest amor: tornar-se a trobar un mateix en les dimensions d'aquest amor-misericòrdia.

Una cooperació particular amb Crist

"D'això parla precisament l'Apòstol en la segona lectura, presa de la segona carta als Corintis: "Us ho preguem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu. Aquell qui no havia conegut mai el pecat, ell per nosaltres es feu pecat, per tal que nosaltres esdevinguéssim en ell justícia de Déu" (2 Cor 5,20-21).

"De tal forma que acceptar la crida de la Quaresma vol dir ser cridats a una cooperació particular amb Crist: "Obrant, doncs, com a col·laboradors, us exhortem també a no rebre en va la glòria de Déu, perquè diu: En el temps favorable t'he escoltat, i en el dia de salvació t'he socorregut" (ib 6,1-2).

"Acceptar la crida de la Quaresma vol dir acceptar la crida a una cooperació particular amb la gràcia. Aquesta crida s'expressa amb la paraula de la litúrgia. Però cal que ressoni pregonament al cor i en la consciència de cada u de nosaltres.

La Quaresma no pot passar de llarg

La col·laboració amb Crist, la cooperació amb la gràcia donen impuls a les obres concretes de què parla l'Evangeli d'avui. En efecte, en el sermó de la muntanya Jesús fa al·lusió a l'almoi-

na, l'oració i el dejuni considerats ja en el seu ambient actes fonamentals de l'home religiós. Més ell insisteix en el mode de posar-los en pràctica, que ha de defugir qualsevulla ostentació i hipocresia. Aquestes obres han d'anar acompanyades d'esperit d'adhesió interior que serà més fort i sincer com més es duguin "en el secret" (Mt 6,6-8), en relació d'intimitat amb el Pare celestial, ja que mentre "l'home veu les aparences, Jahveh esguarda el cor" (1 Sam 16,7).

"La Quaresma no pot passar de llarg. No pot deixar de distingir-se de la resta dels dies i de les setmanes. Ha de ser un "temps fort". Ha de ser la resposta a la crida. De manera que he d'enfrontar-se conscientment i igualment cal que es posi en pràctica. Ha de ser un pro-

grama. En un altre temps era el programa que resultava dels preceptes detallats de l'Església. Avui, cal que sigui un programa acceptat personalment fins al fons i realitzat segons l'esperit de l'Església. Així avui, aquí, en aquest lloc, jo, bisbe de Roma, decreto "la santa Quaresma" i amb mi no fan tots els bisbes i pastors de l'Església.

"Comença el temps sant!
"Acollu-lo amb la consciència, el cor i el comportament!

"Així, doncs, amb plors i amb gemecs" (Jl 2,12).

"Però esquinçem-nos el cor no les vestidures (cf. ib,2,13), per tal que el nostre dejuni i conversió arribin fins a les fondàries més íntimes de la nostra persona; "i el teu Pare, que veu en el secret, t'ho recompensarà". (cf. Mt. 6,3)".

Crònica de Roma

Casaroli torna a Hong-Kong

ROMA (Del nostre corresponçal).— El papa Joan Pau II mantingué, fa pocs dies, una llarga conversa amb el seu secretari d'Estat, cardenal Agostino Casaroli, el qual havia retornat de Hong-Kong.

La conversa ha tingut un tema comú: les conseqüències de la crida feta per Joan Pau II el 18 de febrer, des de Manila, a les autoritats de Pequín, per tal d'una reconciliació entre l'Església catòlica i la República Popular Xinesa.

A Hong-Kong, el cardenal tingué importants encontres, especialment amb monsenyor Domènec Yee Mig Tang, administrador apostòlic, de setanta-dos anys.

A la seva arribada a l'aeroport romà de Fiumicino, el cardenal Casaroli expressà la seva confiança de que monsenyor Tang "pugui tenir l'oportunitat de venir a Roma per tal de complir, ensem, amb un desig seu i el desig del Papa, el qual li vol manifestar la seva estimació i escoltar tot allò que li pugui dir directament sobre Xina.

En el mateix sentit de les paraules adreçades pel Papa des de Manila al poble xinès, el cardenal Casaroli va dir que havia parlat amb monsenyor Tang "no pas de la seva experiència anterior, que en cert sentit ha oblidat, sinó del futur". El cardenal destacà, d'altra banda,

l'interès de monsenyor Tang en declarar l'error "difós tant a Xina com a l'exterior", el qual confon l'Associació de Catòlics Patriotes amb l'Església catòlica a Xina. L'esmentada associació, encara que en siguin membres alguns bisbes, sacerdots i laics, "no és una Església", i per tant no necessita cap mena de reconeixement eclesiàstic, remarcà el cardenal.

"El problema, va afegir, consisteix a saber si els membres de la Conferència episcopal xinesa, constituïda l'any passat, accepten els principis fonamentals de l'organització de l'Església catòlica. En cas afirmatiu —continua dient—, hom podrà establir-hi un diàleg que esmeni el que, des del punt de vista canònic, puguin tenir d'il·legítim llurs designacions com a bisbes, si bé no és posa en dubte la validesa sacramental i la successió apostòlica de llur ordenacions sacerdotals".

D'altra banda, el cardenal Casaroli confirmà que, a més de monsenyor Tang, havia parlat a Hong-Kong "amb altres persones", en el marc de l'actual major obertura dels xinesos a dins i a fora. "Considero —afegí— aquests contactes com a molt útils, encara que sincerament no podria pas dir que hagin menat a conclusions que es puguin donar com a definitives"

A.F.

Butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'n/renovar la meua subscripció a CATALUNYA CRISTIANA

Nom i cognoms.....

Adreça..... Població.....

D.P.....

Trameto les 1.500 ptes. per gir postal.

Incloc un taló barrat per aquest import.

Prego al Banc/Caixa.....

Agència.....

que se serveixi domiciliari aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta/compte n.º.....

Lloc..... Data.....

Signatura

Documents

El Vaticà dia a dia

En defensa dels drets humans

A Manila, el 17 de febrer, el sant pare acudí a saludar el president de la República. L'acte revestí especial solemnitat i moltes altes personalitats i dignataris hi eren presents. El discurs del Papa al president Marcos mereix ser ben llegit i meditat, no dic únicament per aquells qui fan política activa i els qui exerceixen funcions de govern. També el simple ciutadà que vota i amb el seu vot dona més o menys suport a tal o tal altra ideologia, hauria de meditar les coses que el Papa diu i no diuen els polítics en les campanyes electorals o en les assemblees de partit. N'hi ha de mol i molt interessants. Vegeu-ho si no. Digué Joan Pau II entre altres coses:

"Avui no hi ha nació, i una nació cristiana encara més, que no s'enfronti amb el **desafiament a la seva pròpia vida interior**. Estic segur que els dirigents i el poble de les Filipines tenen plena consciència de llur responsabilitat en la construcció d'una societat-exemplar i estan disposats a treballar junts per tal d'atenyer aquesta finalitat en un esperit de respecte mutu i responsabilitat cívica. L'esforç comú de tots els ciutadans és allò que construeix una nació veritablement sobirana, en la qual són promoguts i protegits no els legítims interessos materials dels ciutadans, sinó llurs aspiracions espirituals també i llur cultura. Ni en situacions excepcionals, que algun cop poden donar-se, mai no és lícit justificar cap mena de violació de la dignitat fonamental de la persona humana o dels drets bàsics que la salvaguarden. La legítima preocupació pel bé de la nació, segons exigència del bé comú, podria portar la temptació de sotmetre a l'Estat el ser humà, la seva dignitat i els seus drets. Sempre que hi hagi l'aparent conflicte entre les exigències de la seguretat i les dels drets fonamentals dels ciutadans han de ser resolts segons el principi bàsic —sostingut de sempre per l'Església— que l'organització social existeix purament pel servei de l'home i protegir la seva dignitat. Que no es pot presumir de servir el bé comú mentre no quedin salvaguardats els drets humans. La gent només creu en la salvaguarda de la pròpia seguretat i en la promoció del propi benestar en la mesura en què se sent interessada i ajudada en la seva mateixa humanitat.

"Jo espero, i aquesta és la meva pregària que tot el poble de Filipines i els seus dirigents no deixin mai de fer honor a llur engatjament per un **desenvolupament que sigui plenament humà** que superi situacions i estructures de desigualtat, d'injustícia i de pobresa en nom del caràcter sagrat de la humanitat".

(v. "L'Osserv. Rom." 18-II-81)

V.N.

Agraïment del Papa

Castel Gandolfo.— El papa Joan Pau II manifestà el seu agraïment a tots els qui han contribuït al reeiximent del seu recent viatge de dotze dies a l'Extrem Orient. Ha recordat els seus nombrosos encontres amb la població del continent asiàtic, des de la capital de Karachi fins a les Filipines, Guam i el Japó, així com la seva visita als habitants d'Alaska a la ciutat d'Anchorage. En la breu allocució pronunciada en el pati interior de la vil·la pontificia, Joan Pau II anuncià als nombrosos visitants que pròximament parlarà de la importància i la significació d'aquest seu novè viatge a l'estranger.

Joan Pau II vol visitar Suïssa

Així ho expressà en un telegrama enviat al president de la Confederació Helvètica, Kurt Furgler, des de l'avió en què el Papa tornava a Roma des d'Anchorage (Alaska).

Digué que confia en tenir ben aviat "l'honor i la joia de visitar el poble suís". En les últimes setmanes es rumorejava a Roma que el Papa el mes de juny vinent potser anirà a Ginebra per una visita a les seus del Consell Eumènic de les Esglésies i de distints organismes de les Nacions Unides, així com a d'altres poblacions suïsses.

Biografia de Joan XXIII publicada a la Unió Soviètica

Una biografia del papa Joan XXIII acaba de ser publicada recentment a la Unió Soviètica, amb un tiratge limitat.

L'autor és el metropolita ortodox rus Nikodim, important promotor de l'ecumenisme, que morí sobtadament en els braços del papa Joan Pau I durant l'audiència al Vaticà, el 5 de setembre del 1978.

Els "bisbes focolaris" s'han reunit a Roma

Una cinquantena de bisbes de tot el món es van reunir fa uns dies a Mariàpolis, centre del moviment focolar, prop de Roma, per a fortificar-se espiritualment. S'han presentat així: "Som amics dels focolaris, aquest moviment de laics, fundat per Chiara Lubich, que des de fa molt temps ha travessat les fronteres d'Itàlia i d'Europa. Res de documents de treball ni de declaracions de programes, el nostre objectiu no és fer recerques teològiques", ha dit el bisbe Klaus Hemmerle, d'Aachen

(Alemanya). "Per a nosaltres es tracta d'enfortir la col·legialitat interna i el testimoniatge comú que l'espiritualitat del moviment focolar n'és el fonament".

Butlletí del Consell pontifici per als laics

El Consell pontifici per als laics publica per primera vegada el seu butlletí en alemany. Fins ara el servei d'informació d'aquest consell ha estat redactat únicament en francès, en anglès i en castellà. La primera edició alemanya d'aquest servei ha sortit fa uns dies.

Aquest consell pontifici vol, amb l'ajut dels seus serveis d'informació, enfortir la col·laboració internacional en el sector dels laics.

Nomenament d'un cardenal jueu

Pel fet de ser nou arquebisbe de París, monsenyor Jean Marie Lustiger figura de manera automàtica en la llista dels futurs cardenals que el Papa nomenarà en l'avinentsa del pròxim consistori. El costum fa que el titular d'una seu d'una ciutat capital ostenti el birret cardenalici. Si en la història hi ha hagut nombrosos prelats d'origen jueu que han estat cardenals, només hi ha el record d'un de sol abans de Mons. Lustiger, que hagi presat el judaisme i hagi portat el capell vermell.

Es tracta del cardenal Pietri Pierleoni, nascut jueu a Roma, convertit essent adolescent, fet cardenal diaca el 1106 per Honorí que l'ha enviat com a legat a França. El cardenal Pierleoni fou elegit anti-papa el 14 de febrer de 1130 i prengué el nom d'Anaclet II. Va ser excomunicat a Reims pel papa legítim, Innocenci II, el 18 d'octubre del 1131.

La posició de la santa seu sobre els problemes de població

El representant de la santa seu, monsenyor James Mohugh, ha demanat no fa gaires dies a la comissió de l'ONU, sobre la població, una ajuda incrementada dels governs als programes de planificació natural de naixements, "de manera que les parelles que desitgin utilitzar aquests mètodes estiguin informades suficientment, sobretot aquelles que estimen inacceptables l'esterilització, l'avortament o altres mètodes de control de naixements".

El representant del Vaticà ha resumit així els "elements d'una política ètnica" en matèria de

població: la prioritat ha de ser donada a la justícia social i econòmica i al desenvolupament en unes condicions que estiguin d'acord amb la dignitat de la persona humana; una política de població ha de facilitar un creixement i una distribució adequada de la població necessàries als plans de desenrotllament. Però en alguns casos "és desitjable i moralment acceptable per una nació moderar la seva creixença demogràfica per anar d'acord amb la seva estratègia de desenvolupament, dels seus recursos d'aliments i econòmics, i de les seves polítiques socio-econòmiques".

750è aniversari de la mort de sant Antoni de Pàdua

Amb motiu de les festes que a Pàdua s'han inicat commemorant el 750 è aniversari de la mort de sant Antoni de Pàdua, monsenyor Antoni Mauro, arquebisbe titular i delegat pontifici per la basílica de sant Antoni, ha declarat que el papa Joan Pau II anirà aquest any a Pàdua.

Diputats i senadors francesos rebuts pel Papa

El "grup d'espiritualitat de les assemblees franceses" dirigit pel pare Faynel, sulpicià que comprèn els diputats, senadors i membres del Consell Econòmic i Social de tots els corrents polítics, fou rebut a l'ambaixada de França a Itàlia per a participar en un intercanvi de punts de vista amb el cardenal Garrone, monsenyor Segournet, de la secretaria d'Estat, i monsenyor Arrighi, rector de la Trinità dei Monti.

El cardenal François Marty ha celebrat a l'església de sant Lluís dels francesos, a Roma, una missa solemne a intenció d'un grup d'unes tres-cents cinquanta persones que comprèn els parlamentaris i antics parlamentaris francesos i llurs famílies que han vingut en pelegrinatge.

El grup va visitar Assís i Subiaco, i fou rebut en audiència privada pel Papa, que va haver d'excusar el seu repòs a Castel Gandolfo.

Adeu del Papa al Japó

En una cerimònia celebrada a l'estadi de Nagasaki, el papa Joan Pau II va batejar i va administrar el sagrament de la confirmació a setanta-set japonesos adults. En la seva última jornada al país del sol naixent, abans de sortir cap a Alaska, el papa Wojtyła visità l'antiga impremta del també polac pare Kolbe i un hospital que recorda les víctimes supervivents de la bomba atòmica.

AVUI 2.000

Campanya per la consolidació i relançament del diari

Rbla. Catalunya, 15. T. 318 54 24

EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA CATALANA

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

Nom i Cognoms.....
 Carrer..... N.º..... Pis.....
 Telf..... Població.....
 Els prego que em subscriguin al diari "AVUI" a partir del dia 1er. del mes vinent

Barcelona: (repartiment a domicili)	Fora de Barcelona
Trimestral 2.229 ptes.	Trimestral 2.074 ptes.
Semestral 4.458 ptes.	Semestral 4.148 ptes.
Annual 8.916 ptes.	Annual 8.295 ptes.
DATA I SIGNATURA	

Envieu aquest BUTLLETI a:
 Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3er. 2a.
 Barcelona-7

PETIT Avet

L'slip per nena,
 de cotó,
 elàstic i sense costures.

Bisbat de Tarragona

L'edat mitjana dels preveres és de 55 anys

Tarragona.— A l'Arquebisbat de Tarragona, tenint en compte el ritme actual de nous ordenats i de defuncions, l'any 1986 l'edat mitjana dels preveres diocesans serà de 62 anys, hi haurà 27 preveres menys i la població civil de l'arxidiòcesi haurà augmentat un mínim de 30.000 persones. Actualment, l'edat mitjana dels preveres de Tarragona és de 55 anys.

Així ho ha manifestat Mn. Isidre Foguet, Delegat Diocesà de Vocacions de l'Arquebisbat de Tarragona, amb motiu de la celebració del Dia del Seminari. Ha remarcat, però, que, malgrat tot, és esperançador el fet que, darrerament, a la diòcesi de Tarragona ha augmentat el nombre de joves que volen preparar-se pel sacerdoci, una vegada acabats els estudis mitjans o superiors, o bé de joves que ja han fet el servei militar i exerceixen una determinada professió.

El Delegat Diocesà ha remarcat, també, la importància que el tema de les vocacions té dins el Consell Diocesà de Pastoral, on es fa una especial referència a la col·laboració amb els preveres i diaques per tal de promoure noves vocacions al presbiterat. Es palesa, també, la necessitat d'accentuar aquesta col·laboració, els fruits més preuats de la qual seran les vocacions pels ministeris diaconal i presbiteral.

Activitats musicals a Santes Creus

Les activitats musicals tornen al Monestir de Santes Creus, tot just deixat enrera l'hivern. Acabada ja la instal·lació de l'orgue, l'Obra Cultural de Santes Creus prepara les activitats d'aquesta nova temporada.

En primer terme, cal remarcar que el diumenge dia 5 d'abril tindrà lloc, a la tarda, un interessant concert a cura del "Choeur Grec Byzantin", dirigit per Lycourgos Angelopoulos. Es tracta d'un grup musical de veritable importància, les actuacions del qual han tingut un remarcable ressò internacional.

Setmana nacional de música sacra

Per altra banda, està programada ja la tercera setmana nacional de música sacra que se celebrarà a l'Església Major del Monestir, del 12 al 19 d'abril, és a dir, durant la Setmana Santa. Seran quatre els concerts que s'oferiran en el decurs d'aquestes jornades musicals.

El primer concert, previst per al Diumenge de Rams, anirà a càrrec de l'organista Luis Galindo, amb el qual s'inaugurarà l'orgue del segle XVIII instal·lat a l'Església Major del Monestir, procedent de la comunitat de Clarisses de Tudela.

El Divendres Sant intervindrà el "cuarteto Madrigalista" de Madrid, i el Dissabte Sant ho farà el cor "Música Ficta", amb Montserrat Torrents, Antoni Perramon i Josep Prats. A la fi, la cloenda de la setmana anirà a cura de la "Schola de Cant Gregorià del Cicle de Concerts de Santes Creus".

Josep Sabaté

Esculpida en pedra de Girona per Domènec Fita

La nova imatge de Vista Alegre, una mostra de l'Art religiós actual

La parròquia de Vista Alegre de Girona ha estrenat una nova imatge de la Mare de Déu, que portarà el mateix nom de "Vista Alegre", i ha estat esculpida pel conegut artista, Domènec Fita. La imatge fa un metre i deu centímetres d'alçada i pesa més d'un centenar de quilos.

Segons explica el rector de la Parròquia, Mossèn Joaquim Xutglà Ruiz i el mateix escultor, l'encàrrec de la "Mare de Déu de Vista Alegre ha estat un treball d'equip des del principi". Per això es començà reunint-se amb la Junta Parroquial i analitzant les circumstàncies socials i religioses de la comunitat. Aquest treball d'equip continuarà durant tot el procés d'elaboració. Així, es demanà als picapedrers que treballen precisament dins el mateix terme parroquial en la muntanya de Les Pedreres, que escollissin la classe de pedra.

Després s'escollí la tècnica moderna de modelar, com és l'aparell anomenat "radial". Amb aquest aparell s'han fet els angles, els talls, el diedre, les superfícies planes i llises, etc. S'ha volgut que la imatge servís a dos espais, l'un enfront de l'altre. La Mare és el tronc i el Fill el brot. L'Una aguanta i l'Altre és l'aguantat. Entre ambdós es crea un espai càlid i íntim que dona lloc a un centre de màxim interès per a la pietat. La tècnica del "radial" ha permès donar un caràcter de joia i de cristallinitat a la pedra polida en contrast amb la força de la pedra tallada a cops, o feta saltar a esquerdills i troços. Així s'ha tingut cura dels aspectes de duresa i de delicadesa en tot el seu volt.

Imatge de la Mare de Déu de Vista Alegre, una obra realment d'acord amb l'estil de la nostra època. El seu autor, Domènec Fita, ha realitzat ja moltes altres escultures religioses, com el Sant Benet que es troba a Montserrat, el Crist jacent de la Catedral de Girona, la Verge asseguda de l'Església dels Pares Claretians d'aquesta mateixa ciutat, etc.

Segons explicava el rector "aquesta obra representa una veritable aportació plàstica de

l'escultura per l'aplicació del nou procediment de modelar la pedra". I afegia: "Es un motiu

d'orgull per a l'Església i actualitza i senyala l'art religiós". Com anècdota curiosa cal recordar que en el moment de baixar la imatge del camió calgué l'ajut de gent valenta. I s'escaigué que passaven per allí dos gitano els qui, ràpidament, oferiren els seus braços i mans per entrar la Mare de Déu al temple.

Els salesians tindran cura de la parròquia de Santa Eugènia

El Bisbe de Girona, Monsenyor Jaume Camprodon, ha encomanat la parròquia de Santa Eugènia als Pares Salesians que han abandonat el col·legi que dirigien al Pont Major des de gairebé fa cent anys. Foren els mateixos Religiosos els qui demanaren al Prelat de poder continuar treballant a la nostra diòcesi. I així, de comú acord, després d'escoltar el Consell Presbiteral, el capítol de la catedral i els altres rectors de la ciutat s'ha decidit encomanar-los a la parròquia de Santa Eugènia, situada en la zona d'expansió de Girona, que voreja ja els deu mil habitants.

L'anterior rector, mossèn Joan Mateu, s'ha jubilat després de 35 anys de governar-la. Per altra part, les amples instal·lacions del col·legi dels Salesians han passat al Ministeri de Cultura el qual sembla que vol utilitzar-les pels seus serveis. De moment, ja hi funciona una Escola de Formació Professional.

M. Caballé

L'humanisme de les lleis de l'Església

Algunes qüestions discutides apassionadament a les Corts de Madrid, al Parlament de Catalunya, a la premsa i al carrer, han pogut escampar una certa creença que les lleis de l'Església són inhumanes. Sense entrar ací en aquelles polèmiques, cal recordar que durant molts segles el Dret eclesiàstic, o sigui el Dret canònic, s'ha caracteritzat, en comparació amb els Drets seculars o civils, per la seva major equitat i humanitat. Si l'equitat, segons la definició justiniana, és "la mateixa justícia, però atemperada per la dolcesa de la misericòrdia", l'influx del Dret canònic a l'Europa cristiana s'ha caracteritzat en general per una propensió a l'equitat. El Dret civil català històric n'és un bon testimoni.

El Dret canònic i la Catalunya cristiana

És conegut de tothom l'influx benèfic que el cristianisme va exercir sobre Catalunya en els segles foscos dels seus orígens. Un dels aspectes d'aquest influx és precisament la legislació civil. Catalunya és potser l'únic país del món on el Dret canònic ha estat vigent durant segles, i aquesta vigència es va traduir en institucions equitatives i comprensives, com és ara l'"engany a mitges", que permet la rescisió d'un contracte quan una de les parts s'adona que ha estat perjudicada en més de la meitat del valor de l'afer. En defecte de disposicions específiques de la legislació catalana, el Dret supletori era, en primer lloc, el Dret canònic; després, el Dret romà, i finalment la doctrina dels juristes. Després dels Decrets de Nova Planta del rei Felip V, que van abolir el nostre ordenament públic però van conservar el Dret civil, es va mantenir aquest mateix ordre de prelación de les fonts del nostre Dret. Fins i tot el Codi civil espanyol, en ser promulgat, va respectar el Dret civil català i la seva prelación de fonts, i per tant la vigència del Dret canònic com a primer Dret supletori; el Codi espanyol vigiria només en darrer lloc. Així, el Dret canònic (no el del Còdex de 1919, sinó el medieval), ha estat vigent a Catalunya fins que el règim anterior a l'actual, per llei de 1960, va promulgar la compilació del Dret civil català i va suprimir els nostres Drets supletoris, en tot allò que no hagués quedat incorporat a l'articulat de la compilació. Així i tot, mai no es podrà prescindir del tot del Dret canònic clàssic, si més no com a element de interpretació històrica.

Les Decretals de Gregori IX vigilen durant la guerra civil

Fins la llei més amunt esmentada del 1960, moltes sentències del Tribunal Suprem no havien parat d'afirmar la vigència del Dret canònic a Catalunya, amb preferència al Codi civil espanyol, i això en temps de la monarquia, de la República i de Franco. Això ho sap qualsevol advocat català (o almenys ho hauria de saber). El que potser sorprendrà és saber que vigia també a la Catalunya de la zona republicana durant la guerra. Una curiosa sentència del Tribunal de Cassació de Catalunya, de 17 de juliol de 1937, així ho proclama, en un cas d'investigació de paternitat natural, que el Codi civil espanyol prohibeix i en canvi el Dret canònic vigent a Catalunya, més humà, permet. Aquesta curiosa sentència va ser redactada, com a ponent, per l'il·lustre jurista català Ramon M.ª Roca i Sastre, i va ser pronunciada pel nostre més alt Tribunal, presidit aleshores pel Sr. Josep Andreu i Abelló, actualment senador a Madrid i diputat a Barcelona. La podeu llegir al **Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya**, del 10 de maig de 1938, pàs. 98-101.

Modernitat i humanisme del Dret canònic

En plena guerra civil, aquesta sentència va donar lloc al recurs de cassació interposat contra una sentència de l'Audiència, que havia aplicat el Codi civil i per tant rebutjat la investigació de paternitat. La sentència repeteix una vegada i una altra que a Catalunya vigeixen les Decretals de Gregori IX (sense esmentar que les havia compilat el nostre sant Ramon de Penyafort). Declara que "malgrat la seva vetustesa, aquells textos, procedents del Dret canònic, per bé que concebut aquest com un Cos legal desconnectat de la seva font legislativa ordinària, per haver estat subsumit o assimilat al sistema de Dret positiu català (...), han servit per a bastir sobre ella una doctrina d'indiscutible modernitat, puix que respon a la tendència legislativa actual favorable a la investigació de la paternitat". Els "preceptes relativament liberals" del Dret canònic resulten més humans i més moderns que el Codi civil espanyol, sis segles posterior!

Hilari Ragner

132 alumnes viuen en el seminari menor de la Conreria

“Els nois no fan una opció definitiva pel sacerdoci, però estan oberts al creixement cristià”

Cent trenta dos nois viuen i estudien actualment en el Seminari Menor Diocesà de la Conreria durant la setmana i el cap de setmana se'n van a casa seva.

CATALUNYA CRISTIANA, amb motiu de la festa de Sant Josep patró del Seminari de Barcelona, ha visitat aquest centre vocacional i ha volgut veure de prop com es desenvolupa la vida d'aquests nois.

nal, els més grans el fan cada dia (recull de les notícies més importants publicades en els diaris): tot això fa que estiguin al dia del què passa en la vida dels homes. El lloc és saludable i gaudeixen d'un panorama meravellós del Maresme i del Vallès.

Els més petits tenen onze anys i els més grans de setze a disset anys.

Fills de famílies cristianes

“Acollim nois —ens manifestà un professor— de famílies cristianes. Ells no han fet una opció definitiva de voler ésser sacerdots, però estan oberts al creixement cristià. La opció fonamental la fan les famílies, però es demana que el noi tingui condicions per la convivència. No cal dir que aquests nois han d'estar oberts a què pugui fructificar la vocació sacerdotal en ells i les famílies han d'estar obertes a què els nois facin aquest camí”.

“Nosaltres confiem —continua el professor— en les famílies. A aquelles que truquen a les portes del seminari els demanem que es posin en contacte amb algun sacerdot. En concret, demanem que darrera de cada noi hi hagi un sacerdot”.

Quan hom sent parlar de seminaris, avui, hi ha certes reaccions. Des d'aquells que creuen que no se n'hauria de parlar més, fins aquells que pensen que haurien d'existir com en els anys quaranta. Sobre aquestes reaccions el professor ens manifestà: “Descartaria l'actuació nostàlgica del seminari antic, però el seminari menor té el seu lloc avui. Cert que no ens anima aquí l'esperit nostàlgic. El que passa és que hi ha persones que donen prioritat a aquest problema vocacional. No hi ha una edat en la crida de Déu al sacerdoci: pot ésser de petit i de gran. Es podrà entreveure als dotze anys però amb un criteri de dotze anys”.

Acompanyar els nois a una crida de Déu

“No, nosaltres no encaixonem els nois, no els tanquem dins d'una caixa, sinó que els acom-

panyem a una crida de Déu que pot ésser de molts ordres. Els ajudem a la seva resposta a aquesta crida. No forcem res. El que sí és cert és que ens alegra i ens esperona que sorgeixin vocacions sacerdotals, que no poden ésser forçades car llavors vindria, tard o d'hora, el fracàs”.

“Si el clima global de la casa és d'afavorir a respondre a Déu en la seva crida a ésser autèntics cristians, és probable que sorgeixin vocacions sacerdotals, respectant sempre la llibertat del noi. Ell ha de donar una resposta lliure”.

En baixar de la Conreria hom té la impressió que els nois, allí, reben una sòlida formació humana, cristiana i que, si determinen seguir la vocació sacerdotal, la seva resposta serà plenament lliure.

Josep Maria Pàmies

Aquest país

Quan una missa nova és notícia

Quan els mitjans informatius parlen d'un jove de vint anys i escaig que ha cantat missa, l'esdeveniment pren una importància que no tenia quinze, vint anys enrera. Això s'explica per raó de la raresa del fet. Un succés és molt més notícia quan menys periodicitat presenta, com més s'escapa de la quotidianitat.

Per tant no ha d'extranyar que el joíós missacantant esdevingui per un moment o per una llarga estona, això ja depèn de cadascú, un motiu de reflexió. La gent s'hi para a pensar en el fet que un home jove “s'aparti” del món quan aquest és susceptible d'oferir-li el bo i millor de la seva vida. Ara, gràcies a Déu, els joves, malgrat la crisi econòmica i l'atur, ja no veuen en el sacerdoti un camí per a assegurar la seva subsistència econòmica. Hi van moguts, doncs, per un sentiment de lliurament als altres.

Lliurar-se als altres, a Déu. Heus ací un altre motiu que també mou a la reflexió perquè és un capteniment àmpliament minoritari. Retirar-se del món per a contemplar-se el melic, per a viure per a un mateix, la gent ja ho enten més perquè es correspon perfectament amb la manera de viure actual. Però, apartar-se d'alguna manera del món, tot renunciant a un munt de comoditats i de llibertats preteses, per a dedicar la vida al proïsme ja es una altra cosa. D'ací ve així mateix que una missa nova sigui avui per avui notícia.

I ho és tant més quant aquesta nova vida l'enceten els nous sacerdots amb alegria. Viure contents, amb el somriure als llavis, és una altra raresa, gairebé una provocació per a segons qui. L'alegria comporta felicitat. La felicitat, una altra fita que l'època de l'automatisme encara no ha aconseguit de fer-ne un bé de consum...

Antoni Plaia i Mateu

Més d'una vegada us deuen haver parlat de l'Agrupació Mútua del Comerç i de la Indústria i de la seva originalitat.

No és perquè sí.

Recordeu que l'Agrupació és una Entitat que **només** pertany als socis i de la qual **només** els socis es beneficien.

I que us ofereix unes prestacions econòmiques tan importants com matisades, en cas de

**Malaltia Invalidesa
Defunció
Orfenesa
Cirurgia
Cirurgia infantil**

Tothom, homes i dones, des dels 16 anys complerts als 40 per complir, podeu formar part d'aquesta gran tasca col·lectiva.

AGRUPACIÓ MÚTUA
DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

Informe-vos-en: algun familiar o amic deu ser un dels 215.000 socis o sòcies que constitueixen l'Agrupació Mútua, i us en parlarà.

Si voleu, telefonau al 318 18 00 ó al 318 40 50 de Barcelona, o visiteu, l'estatge social a la Granvia 621, de les 8 a les 14 hores.

Marqués de Campo Real
PEDRO ROVIRA
GRANDES VINOS Y BRANDY
MORA LA NOVA "RIBERA D'EBRE" TARRAGONA

"Us demano que amb valentia i fermesa feu conèixer el Crist"

Amics dels encontres juvenils:

Tinc present encara la trobada que vaig tenir, fa un temps, amb els vostres dirigents. Vaig trobar-los fermes, decidits, orientats dreturament vers un compromís cristià, immersos en el món d'avui i enmig dels joves.

De bell nou us saludo ara a tots i us demano que sapiu testificar amb ferm valentia la vostra condició autènticament cristiana. Sigueu testimoni amb la paraula, quan convingui; sempre amb la vostra vida. La tasca que us espera no és precisament fàcil de fer. Tot amb tot, és possible de realitzar-la; çà com la, cadascú de vosaltres compta, tanmateix, amb la gràcia del bon Déu.

Avui dia Jesucrist necessita persones que, semblants als apòstols, el facin conèixer. Les tenebres ens embolcal·len i encerclen; la llum es fa imprescindible i necessària. Quina és aquesta llum? Aquesta llum és Crist.

La joventut actual cal que giri els ulls enlaire; no fos cas que les coses menyspreables d'aquest món l'encerclassin dins d'un pessimisme egoïsta i raquític; clos tancat a conseqüència de trobar-se orba d'horitzons alts i ennoblidors.

Tingueu sempre per ben sabut que l'única cosa que pot donar una resposta escaient i encertada als afanyes de generositat que han caracteritzat sempre l'esperit dels joves, és Crist. Ell és el camí, la veritat i la vida.

A tots vosaltres —que en els vostres encontres l'heu trobat i a qui Ell ha mirat amb amor i complaença— una sola cosa, de moment us demano, i és aquesta: que amb valentia i fermesa feu conèixer Crist i feu que l'estimin els vostres companys i amics. Crist és amb vosaltres, el seu Esperit us acompanya, primordialment, amb el do de fortlesa. L'Església us ajuda aportant-vos els dons de la gràcia, dels sacraments i de l'amor fervorós de les comunitats de creients.

**Narcís Jubany
Cardenal-Arquebisbe
de Barcelona**

"Volem promoure joves nous segons la imatge de Jesucrist"

Què és un encontre de promoció juvenil?

Primera resposta

L'encontre de promoció juvenil és: una resposta jove a una joventut cristiana en marxa. Constitueix una aportació a la joventut en el moment del pas entre ambdues edats. De l'adolescència a la vida adulta —de la dependència a la llibertat— de la recerca de Déu al seu trobament en el Crist.

Justificació de l'encontre. La joventut és una edat de transició i de preparació a la vida adulta.

El jove es descobreix com a persona, i es caracteritza pel seu esforç de determinació.

Expressió gràfica. L'encontre ve a ser com un servei d'aeroport per a "viatgers en trànsit". A l'aeroport, per passar d'un avió a altre, es lliura a tothom una butlleta d'identificació personal.

Segona resposta

L'encontre de promoció juvenil, té com objectiu principal la promoció integral del jove. Una promoció humana i cristiana; personal i alhora comunitària i social.

El mètode que busquem no cal situar-lo en les coses sinó en l'home.

Justificació de l'encontre. Promoció, significa elevar-se i aconseguir un grau superior al d'abans. La promoció humana consisteix a educar la llibertat en una relació insondable de valors; i en proporcionar la capacitat de posar-se enfront de les passions alienants, per a facilitar la realització de les opcions personalitzants.

Expressió gràfica. El signe de la vocació és el timó. Cada jove és el "timoner" del seu propi destí.

La promoció industrial és de "més per més" (+ x +).

Tercera resposta

L'encontre de promoció juvenil proporciona al jove la possibilitat de realitzar un triple encontre: Amb ell mateix. En profunditat.

Amb l'altre i el món. En amplitud.

Amb Déu. En elevació.
Justificació de l'encontre. L'home és l'únic valor universal. És el suprem valor de la creació.

La nostra primera professió és ésser home. El progrés és en funció de l'home.

Expressió gràfica. Un professor posà com a examen de geografia a un deixeble compondre un mapa-mundi. Li donà un mapa trencat en molts trossos. No va saber-ho fer. Més veié que darrera el mapa hi havia dibuixada la silueta d'un home. Va compondre la figura de l'home, i en l'altra cara del full trobà recompost el mapa-mundi.

Quarta resposta

L'encontre de promoció juvenil, constitueix una aportació a la pastoral juvenil diocesana de conjunt. Està en la línia de la pastoral "articulada" de l'edat, i en una situació històrica concreta (Document de Puebla, n. 1204).

Per assistir a l'encontre es demana la "partida de naixement", és dir l'edat. L'encontre no és pas per a adolescents —per a ells hi ha les jornades de vida cristiana—. L'encontre està pensat per als joves entre disset i vint-i-quatre anys. L'encontre, pròpiament, no és una organització sinó un servei.

El riu sempre és el mateix però l'aigua no és la mateixa. Només el Centre de Guiatges constitueix una organització. La missió del Centre de Guiatges és: promoure i organitzar encontres, formar, fomentar i coordinar grups juvenils naturals, d'amistat i de vida (primaris).

7 experiències de

1.- "Trobar-me a mi mateix". Com explicar què és l'encontre? Realment no ho sé, però el que sí sé és que allà a Pallejà —lloc de celebració de l'encontre— es van complir els objectius de l'Encontre, és a dir: trobar-me amb mi mateix, trobar-me amb els companys; eren veritaders amics, més que no pas companys; i finalment trobar-me amb Déu, potser el punt més important de tots, segons la meua manera de veure-ho.

2.- "Estic palpant el que vol dir ser fill de Déu". Quins varen ser per a mi els efectes de l'encontre? A nivell de coneixement de Déu, estic segur d'haver donat un pas decisiu, d'haver donat a Crist un vot de confiança, transcendent

tal i que ha marcat la meua vida. Amb gran seguretat estic palpant què vol dir ser "fill de Déu"; realment és quelcom més que un rètol, és una exigència d'ésser millor cada dia. També, en refermar la meua fe en Déu com a l'Únic, he vist la tremda i gran tasca que em tocarà de fer; però al mateix temps sé que el Crist mai no m'abandonarà i comptaré amb el recolzament de tots els meus companys.

Pel que respecta als altres, l'encontre ha suposat un canvi d'actitud. Per un cantó, a casa he intentat i intento de viure molt intensament un esperit pràctic de servei i caritat... procurant ser el més alegre. També he volgut dur tot això a l'escola, i és aquí on no tot

ha anat bé. Vaig tornar a veure tota aquella gent buida, plena d'il·lusions vagues i ingènues. Em va fer un doble efecte: per una part, els desitjos grans de comunicar-los aquell Crist viu que duia dins meu i, per altra part, la gran feina que em toca fer i que l'haig de fer jo, ja que ningú més no podrà fer-ho per mi.

3.- "La meua vida ha canviat bastant". L'Encontre fou molt profund i intens; es van tractar molts temes, però tots anaven a parar a un de principal: "Jesucrist, centre de la nostra vida". A mi l'encontre em va servir per refermar la meua fe, compromís amb Jesucrist, a fi de poder-ho transmetre després als altres. La meua oració, en conseqüència, va assegurar-se molt més, la meua vida ha canviat força. Ha estat una experiència que mai no oblidaré.

4.- "Viure el nostre esperit cristià". Aquest encontre ha estat molt positiu per a mi de cara a una vivència més profunda de la meua fe. Això ha estat facilitat pel clima de companyonia existent i per l'indubtable avantatge que suposa poder passar tres dies "retirat" i amb el sol propòsit de viure d'una manera a vegades nova, d'altres més forta, el nostre esperit cristià.

5.- "Entrar vell i sortir nou". Sembla impossible com un encontre pot canviar el sentit de tota una vida. Entrar vell i sortir nou, això és el que allí passa. Aquest sortir nou és un missatge d'amor. Amor

a Déu i amor als altres; aquest estimar els altres que ens fa tanta falta. Per a mi l'encontre es sinònim de vida nova amb Déu, amb qui crec que he augmentat els meus llaços d'unió; una vida nova amb els altres, mitjançant una més gran preocupació per ells. Vida nova en mi mateix, que m'ajuda a superar amb més empenya tots els sotracos de la meua vida.

6.- "Vaig trobar Déu molt a la vora". L'encontre va ser per a mi molt difícil d'explicar amb paraules, ja que per arribar a trobar-me amb Déu has de viure-ho. Allò més important de l'Encontre crec que va ser trobar-me Déu tant a la vora. Jo creia en Ell perquè m'ho havien dit des de petit que existia, mes mai no m'havia posat a pensar què era el que Déu volia de mi, ni qui era aquell Déu del que m'havien parlat. A través dels dies de l'encontre vaig poder acostarme tant a Ell, que molts dels meus problemes es van solucionar i ende més sempre tinc a algú amb qui parlar, sigui allà on sigui; aquest algú és Déu.

Una altra cosa molt important són els lligams d'amistat que a partir de l'Encontre m'uneixen amb aquesta "joventut cristiana" que mai no havia vist actuar, amistat que vaig de mirar de no perdre mai.

Per això voldria dir que tots els nois i noies que necessitin ajut sàpiguen que allí el trobaran, tot i que els que hi acudeixen han d'estar disposats a donar i rebre, per-

ENCONTRES DE PROMOCIO JUVENIL

Justificació de l'encontre. L'Església rebé de Jesús la missió d'evangelitzar. I l'evangelització —aclareix l'"Exhortació anunci de l'Evangeli"— ha de ser per:

—L'home concret, segons l'edat; a aquest i ara.

—L'home-en-situació, segons el seu estat.

—L'home-en-relació, intercomunicat, situat en una comunitat social.

Expressió gràfica. El sastre talla el vestit a la mida. I cadascú a gust d'ell, escolleix la forma i l'estil. L'estil és el jove, és l'home.

Cinquena resposta

L'encontre de promoció juvenil defineix la joventut com "el pas per la cruïlla de la vida". Davant els diversos camins i possibles opcions que es presenten en la joventut, l'encontre vol oferir al jove uns criteris i posa indicadors de ruta amb senyalització evangèlica.

Partint del "catàleg de problemes personals", l'encontre dispo-

sa més directament als joves a dur endavant la seva opció vocacional, social i l'opció a la fe.

Justificació de l'encontre. Davant la vida els joves necessiten prendre posicions. Què arribarà a ESSER? La joventut és l'edat de les opcions fonamentals. Hi ha tres o quatre "sís" i tres o quatre "nos", que cal dir de jove, dels quals depèn el futur de la seva vida. Ningú no pot optar per ell.

Expressió gràfica. L'encontre, en certa manera, ve a constituir un lloc o despatx d'orientació i servei en un encreuament de camins. És un lloc de proveïment i taller de reparació per continuar endavant, per la ruta de l'Home Nou.

Sisena resposta

L'encontre de promoció juvenil, segueix la línia del que és fonamental-cristià. Posa el seu accent en el que és substancial. Distingeix ben clar entre: essencial —important— i accidental.

Més enllà de les idees, cerca la ideologia. Més aviat que donar normes vol formar criteris. Centra la veritat en la vida (praxis).

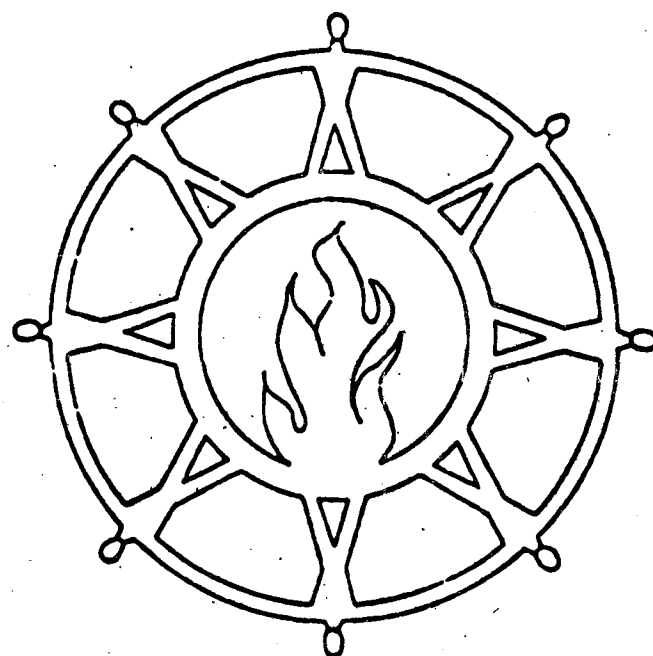
Justificació de l'encontre. És un fet reconegut que en l'evangelització de la joventut es donen moltes vegades per suposades idees i veritats que mai ningú no ha explicat. Es deixa com elemental el que és fonamental. Raó i fe es complementen.

toca establir les bases fermes d'una civilització nova, la "Civilització de l'Amor".

La joventut viu un moment crucial de la història, de pluralisme i de canvi. S'enfronta a l'any 2000 amb una crisi de civilització de la paraula i de la màquina, ens pertoca establir.

Expressió gràfica. En un fort terratrèmol de Bogotà, trontollava un edifici de trenta pisos. En l'esverament i desconcert dels que estaven en l'últim pis, un arquitecte cridà: "Agafint-se a les columnes!"

Units construirem

la civilització de l'amor

7 joves

què si no és així resulta molt difícil que els jorns de l'encontre puguin donar el fruit desitjat.

7.- "Ara puc considerar-me un home nou".- Després de tres dies que he viscut plenament, intensament, la meua vida, puc dir i molt convençut que he arribat a la felicitat completa a què hom pot arribar en aquest món, ja que abans per molt "home jove" que he estat i per l'edat que tinc —23 anys— puc dir que era "home

vell", d'esperit i d'ànima. Jo abans era una llavor que, després de ser sembrada en un terreny molt bo, molt adobat, mai no vaig saber aprofitar la vida d'aquesta terra intensament; només creixia en l'egoisme destructor de la personalitat de la veritable vida. Ara puc considerar-me com un home nou, com una flor adornada per l'egoisme que ha despertat de nou a la vida veient-la bonica com la primavera i amb la seguretat que

el Senyor hi ha dipositat les gotes d'humanitat de la matinada i que em serveixen per anar-me alimentant constantment de la meua fe, que és felicitat eterna, a fi de demostrar i practicar pel món la doctrina que Crist ens ha ensenyat, i sense temor, Déu ens ha fet lliures i aquesta llibertat per a mi es transforma en felicitat en seguir la seva doctrina.

Josep Ma. Pujadas

Els punts clau del moviment

Les seves fites. Aspirem que cada jove es realitzi amb autenticitat, mitjançant l'encontre de la seva pròpia vocació.

Aspirem a ser una joventut cristiana creativa, amb iniciativa i lideratge, amb sentit i destí en la història.

Aspirem a la formació d'homes nous, segons la imatge de Jesús de Natzaret, mort i ressuscitat.

Aspirem a una promoció juvenil amb la família i en diàleg de generacions.

Aspirem a cobrir els ambients de grups juvenils cristians, evangelitzants i evangelitzadors.

Aspirem a viure l'experiència i manifestar la força del poder de l'Esperit Sant.

Aspirem a construir el Regne de Déu en el món i amb transcendència a l'eternitat.

Els encontres de promoció juvenil preparen als joves per a les opcions vitals fonamentals de la joventut. Per l'opció vocacional integral (dia primer).

Per l'opció lliure i compromesa a la fe (dia segon).

Per l'opció comunitària i social (dia tercer).

La promoció humana. Està més en els criteris, que no pas en les normes.

Està en les actituds, més que no pas en les tècniques.

Està més en els principis que en els mètodes.

Promoció humana és motivació i diàleg.

Un jove digué a un adult: "No vagis al davant, que potser no et segueixi; no vagis al darrera, que potser no et porti; vine al meu costat i marxem junts".

El criteri màxim de promoció està en fer la voluntat de Déu. Creiem en Déu, creiem en els joves, creiem en els valors, i creiem en el futur de la història.

Se celebrà a València

IX Assemblea del Servei d'Orientació Familiar (S.O.F.)

VALÈNCIA.— S'ha celebrat recentment a València, l'Assemblea Nacional del S.O.F., que cada dos anys es ve realitzant en diferents capitals de la nostra geografia.

Hi han assistit les diòcesis d'Albacete, Barcelona, Cadis, Cartagena, Conca, Granada, Madrid, Tarragona, Terol, Toledo, València, Valladolid, i Saragossa.

El S.O.F. és un servei del Moviment Familiar Cristià que d'uns anys ençà treballa en la problemàtica d'ajut a les famílies en crisi, les quals sol·liciten els seus serveis. És format per matrimonis de diferents grups d'espiritualitat familiar.

A l'Assemblea de València s'estudiaren temes relacionats amb les dificultats de convivència amb que es troben tantes i tantes famílies. S'analitzà la situació actual i els projectes que tenen totes les diòcesis participants. A través de diversos grups, hom profunditzà en el tema i en els mètodes a seguir per tal que l'ajut del S.O.F. sigui eficaç per als germans que sofreixen.

Hom comptà amb la intervenció d'en Carles Soler Perdigo, jutge dels tribunals eclesiàstics de Barcelona, el qual en una xerrada-col·loqui, tractà el tema "L'actitud pastoral de l'Església avui, davant la nova legislació matrimonial, i particularment, l'actitud del S.O.F."

S'intercanviaren idees i projectes entre els assistents de les diverses diòcesis. Tots els membres del S.O.F. es proposaren continuar treballant amb més força per tal de poder arribar a molts més "problemes conflictius".

Les persones de la diòcesi de Barcelona que necessitin els serveis del S.O.F., poden adreçar-se als telèfons següents: 253 38 15. 253 42 36. 318 72 52 i 325 09 73.

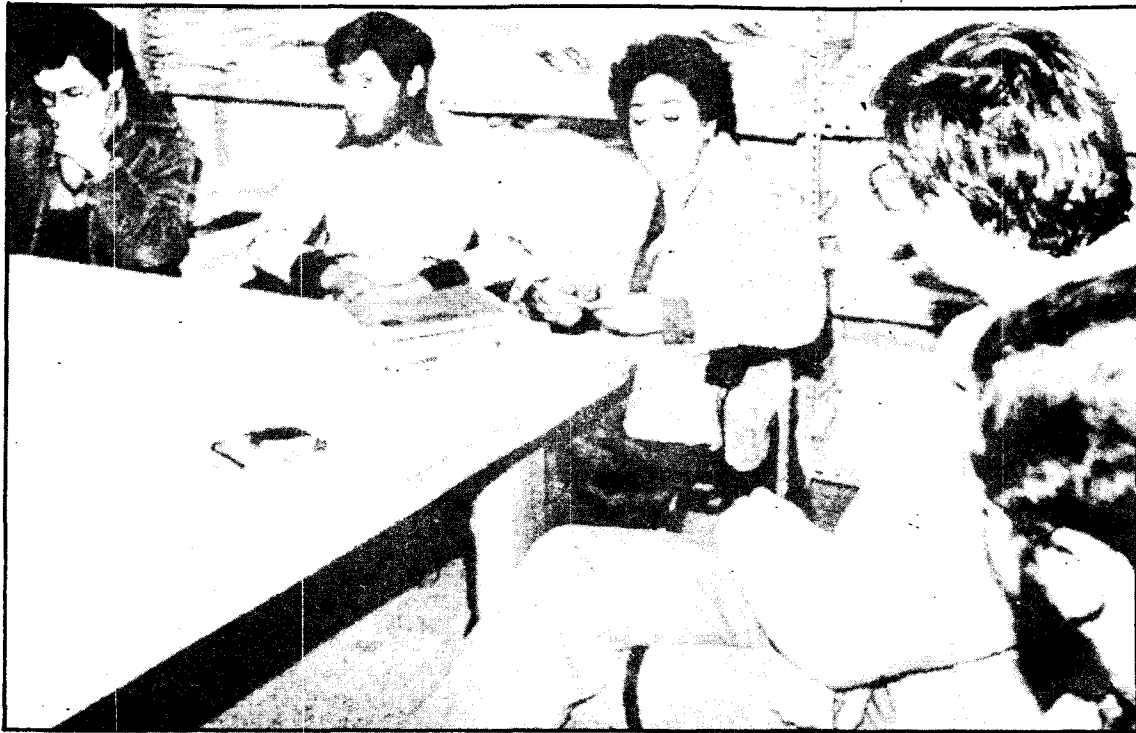
El servei és gratuït i sense distinció d'ideologies.

III Sínode de la diòcesi Es celebrà a València

En un altre ordre de coses, l'arquebisbe de València, monsenyor Miquel Roca, ha convocat el tercer Sínode de la diòcesi de València, l'objectiu del qual és "la revitalització de l'Església diocesana per mitjà d'un tema de consciència de la seva identitat cristiana i la descoberta de les exigències evangèliques del moment actual". El vicari episcopal, Miquel Payà ha estat nomenat secretari general del Sínode, la primera fase del qual culminarà en la Pentecosta del 1982 i la segona i última, en la Pentecosta del 1983. La comissió executiva espera poder iniciar, aquesta Quaresma, el període d'informació, animació i preparació de les comunitats que formen la diòcesi i que seran els principals nuclis d'anàlisi de la situació i programació pastoral pròpia.

La Comissió Episcopal especifica les condicions

Pla d'estudis per als professors de Religió

Noves normes per a un nou ensenyament religiós

MADRID.— La Comissió Episcopal d'Ensenyament i Catequesi ha tramès als responsables dels centres de preparació dels futurs professors de religió (degans de facultats de teologia, directors d'instituts teològics i responsables d'institucions afins), les directrius per l'aplicació dels acords presos per la Conferència Episcopal espanyola en la seva XXXIII Assemblea Plenària (novembre 1980).

Distingeixen les directrius de la Comissió Episcopal, aquells centres que canònicament són construïts i legítimats per a concedir títols amb reconeixement oficial de l'Església, com les facultats de teologia i aquells altres que són legítimament construïts per a obtenir títols que no tenen reconeixement oficial dins l'Església, però que poden impartir ensenyaments que capacitin llurs alumnes per a ésser professors de religió.

Pla d'estudis

Tant uns centres com els

altres, hauran de presentar a la Comissió Episcopal d'Ensenyament i catequesi (per la seva aprovació en quant a la validesa per a la preparació de professors de religió i declaració d'idoneïtat) el pla d'estudis refrendat per la Comissió Episcopal d'ensenyament, en qualsevol dels centres del territori nacional, obtindran la declaració eclesiàstica d'idoneïtat com a professor de religió, ja directament per la Comissió Episcopal, ja simultàniament amb l'adquisició del títol acadèmic, quan es tracti de facultats o instituts de teologia.

6 punts a especificar

En la presentació del pla d'estudis, la comissió Episcopal exigeix que s'especifiquin els següents punts:

1er.) Destinatari (futurs professors de religió a EGB, BUP o FP).

2on) Programes desenvolupats de cada curs, remarcant els diversos temes del sector teològic i del de pedagogia religiosa.

3er) Nombre d'hores corresponent a cadascun dels conjunts temàtics dels sectors teològic i pedagògic-religiós.

4art) Indicació de l'organització acadèmica d'aquesta preparació, amb el tipus d'ensenyaments magisterials, treballs personals, etc. que el centre es disposa a establir.

5è) Proves d'avaluació progressiva a realitzar pels alumnes com a culminació de cadascuna de les etapes.

6è) Relació nominal dels professors que imparteixen cadascuna de les matèries del pla d'estudis amb referència de les titulacions i especialitzacions que posseeixen.

Aquesta normativa entrarà en vigor, en el curs acadèmic 1981-1982 per als alumnes que comencen els seus estudis l'any esmentat.

Teletips

Cadis: Les religioses de la diputació, "treballadores"

En el ple de la corporació provincial gaditana, ha prosperat una proposta socialista per tal que el conveni amb les Filles de la Caritat sigui realitzat amb la consideració de treballadores.

Les Filles de la Caritat presten els seus serveis a la Diputació de Cadis, des fa més de cent anys, en tres sectors: l'assistencial, l'hospitalari i el d'educació.

Després d'un intens debat, hom aprovà per majoria, amb el suport dels partits d'esquerra, l'alternativa proposada pel PSOE, el qual preveu un conveni de tres anys, en comptes dels deu que hom estipulà al principi i que les religioses siguin considerades com a treballadores.

Bisbe de Badajoz: "No a una Església avorrida"

"L'esgotament i el desànim s'han de vèncer amb l'esperit missioner", amb aquest títol, el bisbe de Badajoz s'adreça a tots els seus diocesans.

Monsenyor Montero afirma que "dins la comunitat cristiana, després del Concili i del postconcili, sembla haver-hi un cert esgotament i desànim. Recentment hom ha escrit —diu— que l'Església espanyola apareix com esgotada i avorrida. No vull pas remarcar ara aitals apreciacions, però permeteu-me que aporti una experiència personal, viscuda aquí, entre vosaltres. No pocs em diuen: senyor Bisbe, la vostra principal tasca ha d'ésser la de suscitar i mantenir l'esperança".

Monsenyor Buxarraís: "Ajudem els altres amb el nostre estalvi"

"Hem de reconèixer que la Quaresma, temps de preparació per celebrar els misteris de la passió, mort i resurrecció del Senyor, ha perdut força entre nosaltres", escriu monsenyor Buxarraís.

El prelat comença fent referència a les reflexions de la Carta Pastoral dels bisbes de la província eclesiàstica de Granada, en la qual feien, entre altres coses, una invitació a renunciar a aliments (diversions i esbarjos) no estrictament necessaris per, amb el que s'estalviés, ajudar els que passen necessitats.

"Mentre lluitem —diu el prelat— per tal que les estructures socials siguin més justes per a tots, hem de prendre decisions concretes i immediates que només depenguin de nosaltres mateixos, i gràcies als quals podrem alleujar, en part, el dolor, dels altres.

Per a això proposo als diocesans, als qui ens sigui possible, complir el dejuni del Dimecres de Cendra i de tots els divendres de Quaresma, així com de renunciar a diversions i esbarjos no necessaris, tot lliurant a Caritas i alguna altra organització d'ajut al necessitat, allò que estalviem per aquesta finalitat".

OFRENA FLORAL DE LA JOVENTUT CATALANA I MALLORQUINA A LOURDES 1-2-3-DE MAIG

INFORMACIÓ i INSCRIPCIONS, per a Grups de Jovent, Col·legis i familiars.

- GIRONA — VIATGES CANIGÓ, C. Barcelona, 25. Tel. 20 25 53
- VIC — VIATGES ALEMANY, Plaça Major, 13. Tel. 885 03 40
- BARCELONA — VIATGES FERCATOURS, Avda. Gaudí, 20. Tel. 347 53 33
- PALMA — VIATGES KRONOS, C. Bonaire, 6. Tel. 22 37 46

Contràriament a les informacions que ens arriben d'aquell país...

Els drets de l'home a Nicaragua, un paper mullat

BRUSELLES.— En aquests últims dies, diverses crítiques s'han difós per Europa sobre els drets de l'home a Nicaragua. Provenen de la Comissió Permanent dels Drets de l'Home a Nicaragua (CPDH). Ajuda i Fraternitat publica relacions amb això un document que conté un cert nombre d'informacions obtingudes pels contactes regulars i directes amb Nicaragua. Donant a conèixer aquest text.

Ajuda i Fraternitat precisa que "no té pas la intenció de fer l'apologia del govern nicaragüenc, el qual no pot defugir a una crítica general. Però nosaltres hem constatat moltes vegades que les informacions difoses per Europa no corresponen pas a la realitat del país". Ajuda i Fraternitat fa esment en el seu document dels contactes regulars i sense cap mena d'intermediari que manté amb els seus col·laboradors de Nicaragua.

La Comissió Permanent dels Drets de l'Home

A Nicaragua hi ha dues organitzacions que no es poden confondre: la Comissió Nacional de Promoció i de Protecció dels Drets de l'Home, presidida pel Dr. Leone Herdocia, que és reconegut internacionalment i la Comissió Permanent dels Drets de l'Home (CPDH), que presideix José Esteban González.

A començaments de febrer, el president de la CPDH ha fet a New York i a Roma unes declaracions fent esment de les greus violacions dels drets de l'home a Nicaragua, i acusant notablement al govern sandinista de practicar la tortura. Seguint a això, una enquesta judicial ha estat oberta a Managua, i J. E. González ha estat arrestat en retornar al país, per la duresa de l'en-

questa, culpats d'atemptar a la seguretat de l'Estat.

Les informacions recollides de diverses fonts diuen que la CPDH té avui l'absoluta possibilitat de funcionar com abans.

Respecte a la credibilitat de la CPDH, s'ha de dir que el ministre de l'Interior, Tomás Borge, ha reconegut el bon treball dut a terme per ells i el bon fonament d'algunes de les seves reivindicacions. Ell no pot, tanmateix, admetre que certes informacions s'han manipulat amb l'objectiu de propaganda política a l'exterior del país. La CPDH té, d'altra banda, poc crèdit a l'estranger. Amb motiu de l'encontre mantingut recentment a Costa Rica sobre el problema dels desapareguts a l'Amèrica Llatina, la Comissió del Dr. Herdocia ha pogut veure com li era confiada la presidència, mentre que la CPDH no era admesa ni com a participant.

Els drets de l'home a Nicaragua

Segons el Partit Popular Europeu, que recull les dades de la CPDH, hi ha uns 800 desapareguts, 3.000 morts, arrestaments il·legals i la tortura —informacions difoses sense fer esment de cap mena de dada.

Els col·laboradors europeus i canadencs d'Ajuda i Fraternitat, que han estat a Nicaragua durant el darrer mes de novembre, han tingut alguns encontres amb la CPDH. Les reivindicacions donades per aquesta Comissió fan menció sobretot d'alguns casos de liquidació de guardes somozistes durant o immediatament després de l'alçament del juliol de l'any 1979, les desaparicions, les dolentes condicions de vida en les presons (construïdes sota el règim de Somoza) i els procediments excepcionals de judici als presoners polítics.

Oracions i ajuts

La de Lleida, una diòcesi fortament missionera

Són molts els missioners que oriunds de la diòcesi de Lleida són a terres llunyanes portant l'anunci de la Bona Nova de Jesucrist. Lleida escassa actualment en efectius, majorment de sacerdots diocesans, ha despertat de manera sobtada al seu deure missioner i per damunt de tot a tenir cura fraternalment dels que des d'ací un jorn marxaren a missions. Era en temps de Nadal, dies molt apropiats per rebre felicitacions i auguris de millor goig, i el bisbe de Lleida va escriure per conducte de la Delegació de Missions una carta de felicitació que ha estat molt ben acollida pels missioners.

Allò que podria semblar una senzilla cortesia s'està descobrint com el que era de debò una abraçada entre germans. Un diàleg que atansa els uns als altres; així els missioners segueixen com estant a casa seva i la diòcesi permanentment a missions.

Les cartes han arribat a llur destí i aquí es comença a rebre cartes dels nostres missioners amb sorpresa i reconeixement. Des de Bolívia, Cruro, Machacamarcá, escriu la germana Montserrat Bean, de les GG. de la Caritat de Santa Anna, que allà és el seu poble, la missió, situat a més de 3800 metres d'alçària, en ple altiplà, amb un intens fred durant tot l'any, arribant alguns dies a assolir temperatures fins els 18° sota zero. Fa dos anys que és a Bolívia i anteriorment havia estat uns onze anys a Venècia. Viu amb optimisme i confiança en Déu la seva vida missionera. Conserva de Lleida un viu record que ara augmenta en veure's felicitada pel mateix bisbe.

Des de l'Índia, Kaira, Dt., ha escrit el P. J. Civiak S.J. La seva missió —diu— és una parròquia de 39 pobles. Els cristians allí, per ser-ho, es veuen marginats i discriminats socialment. El P. Civiak és d'Alcolea i la carta del senyor bisbe afirma que l'ha deslliurat d'un cert sentiment d'"eclesiàsticament apàtrida".

A les ribes del llac Tanganica hi ha la germana Victòria Riera i d'allí estant escriu recordant Lleida amb afecte i sobretot les parròquies de sant Llorenç i santa Tereseta on va créixer i viure el sentit de la fe. La seva missió de Mboko, Bujumbura, Burundi, compta amb una població d'uns 60.000 habitants dels quals només uns 4.000 són catòlics. La germana Victòria de la Companyia de Maria, viu en comunitat amb tres religioses més espanyoles i una zairenca, comunitat començada fa poc —l'any 1979— i col·laboren amb la parròquia que ha estat encomanada als PP. Xavierans. La germana Victòria, segons diu en la seva carta, mirarà si el vinent mes de juliol d'aquest any pot passar uns dies a Lleida.

El pare Isidre Fàbregas, salesià, fa un parell d'anys que estigué a Lleida, visitant els seus germans, col·laborant també en la Campanya contra la Fam. Ara, des de Mèxic, Playa Vicente Ver, escriu dient que la seva parròquia de sant José Rio Manso compta amb 33 poblets de població indígena xinantecs, vorejant cada poblet uns 500 habitants. Es confia a les nostres oracions i demana ajut per a la formació d'agents d'evangelització autòctona.

Jaume Montaña.

Teletips

La pena de mort, incompatible amb el cristianisme

ROMA.— La pena de mort no és compatible amb els principis del cristianisme. Aquesta opinió la defèn la revista jesuïta "La Civiltà Cattolica". La pena de mort, subratlla la revista, és una via de recurs inadequat que no pot restablir l'ordre violat. D'aquesta manera l'Església catòlica ha adoptat una posició clara davant els neofeixistes italians, que desitgen, per mitjà d'una votació popular, tornar a introduir la pena de mort.

La societat no ha de permetre, sota cap concepte, protegir-se amb la pràctica de la pena de mort. Aquesta última viola "el dret a la vida que cada home posseeix fins i tot aquell que ha comès una pena. Amb la pena de mort, l'estat "ultrapassa" els seus drets". El que és nociu per la societat, no és pas la persona del delinqüent sinó el seu acte criminal.

URSS: Amnesty denuncia condemnes

Londres.— Més de 200 dissidents han estat condemnats durant els darrers quinze mesos a feixugues penes pels tribunals soviètics, declara Amnesty Internacional en un comunicat publicat recentment a Londres.

Algunes de les condemnes per "agitació i propaganda antisoviètica", han estat durant els darrers mesos penes de 15 anys de presó en exili intern, informa l'organització humanitària.

Tots els membres d'una organització que denunciaven l'abús polític de la psiquiatria han estat arrestats, essent l'últim d'entre ells, Félix Serebrov, el passat 9 de gener, afegeix Amnesty.

Àfrica: No admeten seminaristes per manca de lloc

UAGANDUGU.— Les vocacions sacerdotals són nombroses en una gran extensió d'Àfrica. En bastants països el nombre de seminaristes augmenta fins a un punt tal que, per manca material d'espai, no són pocs els seminaris que es veuen obligats a negar l'ingrés als candidats.

Per a posar remei a aquesta situació les Conferències episcopals de Nigèria i Alt Volta han decidit la construcció d'un seminari per a les dues nacions on els seminaristes d'ambdós països estudiaran la filosofia. Les obres ja han començat.

Emissora de TV. en un convent USA de clausura

BIRMINGHAM.— Per compartir els fruits de la seva vida contemplativa, les religioses del monestir de la Mare de Déu dels Angels de Birmingham (Alabama, EE.UU.) han aconseguit el permís de la Comissió Federal de Comunicacions per emetre programes de televisió per cable via satèl·lit.

L'emissora s'anomena Canal de Televisió de la Paraula Eterna, i la dirigeix un Consell d'administració, format per seglars, si bé la presidència recau en la superiora del monestir, la M. Angèlica.

La raó d'aquest nou apostolat l'ha manifestat la M. Angèlica, que està al front d'una comunitat de 12 religioses: "sempre hem sentit un profund desig de compartir la nostra vida contemplativa amb tots els catòlics i amb els qui no ho són".

LOURDES I VALL D'ARAN

Viatges de 5 dies de durada, amb autocar i pensió completa. Estada a l'Hostal Montcorbisun de Casau-Viella. Excursió facultativa a Lourdes, d'un dia de durada per 400 Ptes. Sortides i preus:
20 i 27 de març 1981. 3, 10, 17 i 24 d'abril a 8.000 pessetes.
1, 8, 15, 22 i 29 de maig a 8.500 pessetes.
5, 12, 19 i 26 de juny a 9.500 pessetes.
3 i 10 de juliol a 10.500 pessetes.

Inscripcions en exclusiva:
VIATGES COSMOS

Central: Enric Granados, 19. Sucursal Passeig Valldaura, 266
Telèfon informació general: 254 28 49

NOVEDAD: CON UNA DE NUESTRAS CHIMENEAS, PUEDE CALENTAR TODA LA VIVIENDA

CHIMENEAS

RIO

cálidamente decorativas

EXPOSICION Y VENTA
Loreto, 36 (esquina Avenida Sarrià) Tel. 259 04 18 - BARCELONA 29

FABRICA EXPOSICION Y VENTA
Carrereta Barcelona n.º 32 - GERONA

HOSTALETES DE BALENYA
Carrereta Barcelona-Puigcerdà, km 53.800. Tel. 882 01 82

ABIERTO SABADOS TARDE Y DOMINGOS MAÑANA

Solicite envío catálogo sin compromiso.

Nombre y apellidos

Calle n.º

Población

Dpto. Postal

Reflexió quaresmal en cinc articles (III)

Quaresma i missió

"No podem pas deixar de dir el que sabem" (Ac 4,20)

Es sa i bo guardar el cor en el silenci. Això permet de viure en profunditat, captar la presència del Senyor i escoltar la seva Paraula. Però no podem callar el que ens ha dit.

No podem callar allò que escoltem i vivim en la fe. No podem ser els "cristians del silenci" davant les preguntes de l'home; ni cristians acomplexats o desconcertats o covards perquè hem de proclamar un Evangeli que, tot i que és per a l'home, no té audiència en la festa pagana de l'home i del món.

"El meu regne no és d'aquest món", digué Jesús. És normal que, als qui han fet del seu viure un servei als poders mundans, no els plagui el missatge evangèlic.

Per altre banda, si el Regne de Déu només fos d'aquest món, molts ens en donaríem de baixa, no?

Hem de ser humils, pacients i tossuts en el testimoniatge de la nostra fe. En tot cas no podem callar la "Bona notícia" de la salvació de l'home. No ens podem passar de l'ostentació creient que cada u de nosaltres té ja la solució del problema i els altres que s'espavil·lin.

Jesucrist, l'Enviat. Nosaltres, enviats

"Tant estimà Déu el món, que li donà el seu Fill Unigènit". El Fill de Déu es féu home i vingué al món a complir una missió. No vingué a condemnar el món, sinó

a estimar-lo i salvar-lo. L'ideal de la seva vida no era cap altre que el de complir la voluntat del Pare que l'havia enviat. Humanament, senzillament, coratjosament feia i deia el que l'Esperit de Déu li demanava.

La seva missió era reconciliar la Humanitat amb Déu i endegar la marxa del poble humà per camins d'amor, de veritat i d'esperança.

Nosaltres, tots plegats i cada u, estem compromesos per la fe i pel baptisme en la mateixa missió, en la mateixa lluita, en la mateixa fidelitat que Jesús. "Com el Pare m'ha enviat, us envio jo a vosal-

tres". "Enviats", no instal·lats còmodament en la fe, ni zelosos conservadors d'un tresor amagat; o és que no ho recordem, que el Senyor quan torni ens demanarà comptes? Ni "tranquil·litzats" en unes seguretats religioses com feliços posseïdors del Regne i indiferents espectadors de la sort dels altres. No es pot estimar Déu sense estimar el que Déu estima. Ni seguir Jesucrist sense compartir la universalitat del seu amor i de la seva salvació.

Els qui egoísticament es guardin només per a ells els dons de Déu i la vida, perdran ous i esquelles.

L'Església en missió. Cada cristià en missió

En principi, afalaga de pensar que compten amb tu.

Tenir la certesa que han pensat en tu, t'han confiat una missió i t'han enviat a realitzar una tasca. Es una prova d'estimació i de confiança.

Jesucrist ha volgut comptar amb l'home per a dur a felicitat la història personal de cada u i la història de tota la humanitat.

La "missió" presideix l'acció de l'Església en el món.

L'Església, com Jesucrist, és "enviada" al món per a proclamar insistentment l'Evangeli a tothom qui el vulgui escoltar i posar la salvació de Jesucrist a l'abast de qui vulgui acollir-la.

El cristianisme essencialment no és una religió, sinó perllongació històrica del fet salvífic esdevingut en la persona de Jesucrist i continuat en l'Església, Cos de Crist, comú-unió viva i orgànicament estructurada de totes les dones i els homes del món que creuen en Ell, il·luminada per la fe

i vivificada per la participació de la vida divina, animada per l'Esperit i compromesa tota ella en l'edificació del Crist total i gloriós, coronament del Regne.

Aquest és el misteri de l'Església; la seva singularitat única entre tots els intents religiosos de la Humanitat i l'arrel de la seva irrenunciable missió envers tots els homes i tots els pobles.

Tot cristià participa, doncs, de la missió de Jesucrist continuada en l'Església.

En aquest aspecte cap cristià no pot escapolir-se del seu compromís missioner. Hi estem ficats fins al coll. La nostra vital incorporació al Crist ens compromet i ens corresponsabilitza amb la seva missió. No podem negar a Jesucrist ni negar-nos a nosaltres mateixos el desplegament missioner del nostre testimoniatge cristià. Deixar-ho per als altres, per als de "bona fe", és inconsciència o cinisme.

La Quaresma de Jesucrist. La nostra Quaresma

En la línia dels patriarques i dels profetes Jesús passà per la conscienciació profunda de ser "l'Enviat", i d'assumir amb plena docilitat la missió que li era confiada.

La Quaresma de Jesús al desert és ben significativa. Jesús es plantejà les possibles alternatives en la realització de la seva missió messiànica. Si era el Fill de Déu, l'Esperat de les nacions, que havia de vèncer amb el poder de Déu el poder del pecat, del mal i de la mort, perquè no mostrar-se poderosament així i que l'escolti i el segueixi qui vulgui?

Però l'Esperit de Déu li demanà un respecte il·limitat a la llibertat

humana i plena solidaritat amb la condició ambigua, paradoxal i tràgica de l'home sobre la terra. És realment impressionant aquest agermanament radical de Jesucrist amb tot home.

Es just que també nosaltres ens plantejem les dificultats de la nostra missió. Per això ens cal viure i "passar" la nostra pròpia Quaresma. Crear uns espais interiors de desert, de reflexió i de pregària. Ajudats per l'Esperit saber desemmascarar les temptacions d'un cristianisme fàcil, evadit o de conxorxes. Ens urgeix, personalment i comunitària, avui més que mai, discernir tota tendència, actitud o comportament que pugui bloquejar la força missionera i testimonial de la nostra fe. La força del testimoni cristià prové de l'Esperit, no de la nostra pobresa. Confiem en Ell. Quan Jesús ens demana que siguem "llum i sal" de la terra ens demana una presència qualitativament evangèlica enmig del món. Després... La fecunditat de la sembra deixem-la a les mans de Déu i a la llibertat de l'home.

Unes preguntes

¿Tenim consciència de "cristians en missió" en les situacions socials en què vivim?

Concretem l'exigència missionera de la nostra fe: A qui, com, quan, donem a conèixer Jesucrist?

¿Estem incorporats a una comunitat cristiana que ens ajudi a aprofundir la nostra fe i a viure-la compromesament?

¿Cooperem en alguna tasca concreta d'evangelització?

Francesc Malgosa i Riera.

Divorci, educació i amor

"Els vaixells són per a estar a l'aigua, tant si és a la superfície com a les profunditats". "Els vaixells són per a lliscar sobre l'aigua, encara que a vegades vagin a parar al fons del mar". "Els vaixells són per a romandre a les profunditats marines, encara que hem d'acceptar que n'hi ha molts que suren".

Les tres definicions arrenquen de la finalitat i tenen en compte possibles contrarietats. Però és evident que no se li acudiria a ningú de donar per bones ni la primera ni la tercera definició, malgrat que en totes hi ha alguna part de veritat.

Conèixer —i acceptar— la finalitat d'alguna cosa és tan important que, segons quina sigui la finalitat que li atribuïm, així serà aquesta cosa. La finalitat expressa la veritat mateixa del que tendeix cap a ella.

Apliquem això al matrimoni. Podem dir que el matrimoni és el compromís públic i definitiu entre dues persones de diferent sexe pel qual fonen llurs vides amb un sentit de fecunditat amorosa.

També podem dir que el matrimoni és l'ajuntament d'un home i una dona durant el temps que creguin oportú i amb els fins que ells mateixos determinin.

No es pot negar —em penso— que, malgrat que totes dues es presentin com a definicions d'una mateixa realitat —el matrimoni—, en veritat una i altra defineixen dues

coses totalment diferents.

Sense ficar-nos a jutjar moralment l'opció per una o altra definició, jo diria que el fet d'establir clarament la distinció entre les diverses realitats que poden ser objecte de les nostres decisions sempre afavoreix l'ús de la nostra llibertat. Qui vulgui casar-se, que es casí; qui vulgui ajuntar-se, que s'ajunti. Però és evident que ni casar-se és ajuntar-se, ni ajuntar-se és casar-se. Però és una incongruència que no arregla res la pretensió de no haver-se embarcat quan a algú li arriba el naufragi. Qui ha pres una decisió no pot prendre de no haver-la presa.

Jo diria que ni es pot imposar la definitivitat del matrimoni als qui s'ajunten provisionalment, ni es pot atribuir la temporalitat del que és provisional als qui s'han casat. Provisionalitat que ells mateixos han rebutjat lliurement en l'acte —civil, si no són creients, o religiós, si ho són— de casar-se.

Naturalment, la finalitat del matrimoni indissoluble pot ser transgredida, ignorada, burlada. Però no per això deixa de ser la finalitat del matrimoni. Finalitat que —per justícia amb els conjugues mateixos i amb la societat en què viuen— no pot estar a l'albir dels canvis d'humor dels humans. El món no personal està determinat a ser el que és, mentre el personal esta cri-

dat a ser el que és: i la persona pot respondre de moltes maneres a aquesta crida, i no totes són positives. Però adonem-nos que amb tot això no s'arriba a la negació de "la crida", coneguda normalment amb el nom de llei moral natural. La llei moral moltes vegades és transgredida i fins negada i tot per l'home —l'homicidi està a l'ordre del dia.

Però el que no podem fer, si no volem renunciar a la humanitat, és transformar en una nova llei el contingut de la llei moral natural. Imagineu-vos què significaria legalitzar l'assassinat.

Tornant al matrimoni, és cert que si admeten de reduir-lo al pur ajuntament temporal, tot canvia de paràmetres. Aquest supòsit afecta, evidentment, la mateixa noció de l'amor, i especialment la de l'amor d'esposos.

Tot amor és una relació d'acceptació-lliurament entre persones que cerquen per damunt de tot el bé de l'altre. En la mesura que hi ha amor de veritat, és impensable l'ús de l'altre com a mitjà per a obtenir una altra cosa. Per això l'amor sempre comporta la promoció de l'altre, promoció que es manifestarà en la donació de la vida pròpia als altres, ja que el creixement personal sempre suposa fecunditat.

Per això el compromís a partir del qual aquesta fecunditat amorosa es va generant no sols ha de ser definitiu (com ho exigeix l'amor d'esposos entre home i dona), sinó que també ha de ser públic (tal com ho exigeix la seva transcendència social). El matrimoni, fonament de la família, no és una cosa purament privada, tal com curiosament defensen els partits socialistes; ni és una cosa purament sociològica, tal com curiosament defensa l'individualisme comunista. És un compromís concret lliurement i que hauria de ser abonat per la societat.

Si pensem que l'amor és una altra cosa, evidentment també hauríem de pensar que és una altra cosa el matrimoni. Perquè és evident que un home i una dona, casats o solters, es poden ajuntar, poden procrear si volen, i poden separar-se quan vulguin. Hauria de quedar ben clar, però, que això no és casar-se.

Semblantment dues persones es poden usar amb el consentiment mutu. Però això no és estimar-se.

Hi ha, doncs, dues maneres fonamentals d'entendre les relacions entre home i dona: la que admet la fidelitat definitiva i la que no l'admet. Cada una de les dues, perquè enclouen conceptes distints sobre el món i la vida, marca pautes educatives diferents: o educar per a l'amor

que exigeix el compromís, o educar per a l'amor que no l'exigeix.

El que no es pot fer sense caure en un frau tràgic és educar el nostre jovent amb la perspectiva de l'amor compromès, però fent-lo recórrer només als camins intel·lectuals i experiencials de l'amor no compromès. Això és senzillament forçar llurs consciències perquè s'avergonyixin de l'amor que, precisament, els ha donat la vida. I això és el que es fa ara al nostre país. Hi ha una gran majoria que creu en els valors del matrimoni com a compromís definitiu, però malauradament gairebé no se senten altres arguments que els dels qui ataquen i ridiculitzen la fidelitat per a tota la vida.

No he conegut en la meua vida professional cap nen o jove a qui no hagi dolgut —i molt— la separació dels seus pares. En canvi he de confessar que una majoria dels joves que he tractat no tenen altres nocions sobre el matrimoni que les divorcistes.

¿No hauríem de preocupar-nos en preparar els nostres joves per a la generositat i el sacrifici que comporta tot amor verdader perquè, quan arribi el moment, siguin capaços de donar llur vida i acceptar la de l'altre en un "sí" definitiu amb què es puguin trobar acollits els fills que els neixin?

Pau López Castellote

Calendari

Diumenge, 22 de març.- III de Quaresma. Sants Deogràcies i Benvingut, bisbes; Octavià, màrtir i Santa Lea, vídua.

El sol surt a les 5,52 i es pon a les 6,5.

Dilluns, 23 de març.- Sant Josep Oriol, prevere; Toribi de Mgrovejo, arquebisbe i Aquil·là, màrtir.

Dimarts, 24 de març.- Sant Agapit i Llatí, bisbes; Simeó, nen, màrtir.
Festa major a Montblanc.

Dimecres, 25 de març.- L'Anunciació a la Mare de Déu. Sant Humbert, abat.
Festa major a Borgonyà, Torà de Riubrogós i Tortosa. Fira a l'Escala.

Dijous, 26 de març.- Sant Brauli, bisbe i Santa Màxima, màrtir.

Divendres, 27 de març.- Sant Rupert, bisbe; Joan ermità, Santa Lídia, mare, màrtir.

Dissabte, 28 de març.- Sant Guntram, rei; Càstor, màrtir i Doroteu, abat.
Els núvols se'n van el cel s'asserena, la neu s'aprima en el cim i en el vessant la congesta

Jacint Verdaguer

La Bíblia a l'abast

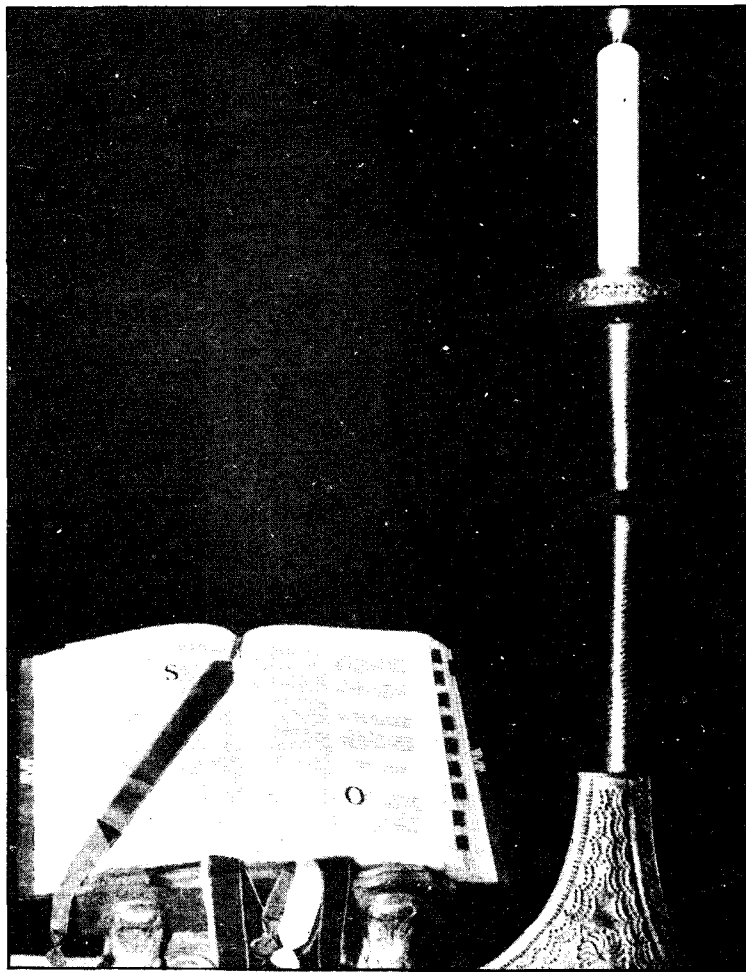
La Quaresma, renovació de la fe

"Renteu-vos, purifiqueu-vos, lleveu la malícia dels vostres actes de davant dels meus ulls. Deixeu de fer el mal, apreneu el bé, busqueu la justícia, socorreu l'oprimit, sigueu justos envers l'orfe, defenseu la causa de la vídua." (Is 1,16-17).

El que nosaltres anomenem conversió, en hebreu es designa amb el terme "sub" que implica tres moviments: retro-versió, inversió i a-versió. El primer moviment descriu el retorn enrera, l'amor de la primera joventut. Israel es compara amb l'esposa infidel que després d'haver traït l'amor del marit, anant rera els ídols, reb la insòlita invitació de tornar novament a la societat conjugal: "Si canvies, oh Israel..." (Jr. 4,1).

En aquest gir de 180 graus hi és implícit el segon dels moviments: és un retorn al Senyor amb "tot el cor i amb tota l'ànima" (Jr 3,10) amb tot el que l'home és, interioritat i exterioritat, de manera que pugui expressar-se del següent mode personal: "Aquí ens tens, venim a tu, perquè tu ets Jahveh, el nostre Déu." (Jr 3,22). Finalment després que el pecador hagi accedit de nou al seu Déu, ha de tenir por (adversió) per la resta dels deus, que no són res més que obra de les seves mans (Os 14,4).

La III Setmana de Quaresma gira al voltant de la preparació dels catecúmens que rebràn el baptisme la nit pasqual. La Quaresma no sols es mou al voltant de la penitència, sinó també del baptisme. La penitència no serà sinó tornar pels drets del com-

promís baptismal. D'aquesta manera, l'Església acompanyant als seus nous membres, repassa l'estil de la vida cristiana i purifica la seva fe.
La reiniciació en la fe és avui una necessitat per a la majoria dels que ens anomenem cristians. De nou hem d'afrontar l'evangeli, convertir-nos, redes-

cobrir el misteri de l'Església, i respondre, com a creients, a les exigències del món modern. La gran reforma pendent del Vaticà II és la conversió. La Quaresma és un moment oportú per emprendre amb decisió i paciència el llarg camí de reiniciació en la fe.

I de F.

Temps i camins

Quina diada més bonica!

Tot just arribada la primavera, li anuncien a Maria que serà Mare de Déu. Així ho diu una cançó popular, que les mares cantaven fent dormir l'infant:

"...l'àngel n'hi va entrar per la finestreta.
—Déu vos guard Maria: de gràcia sou plena...
Ne tindreu un noi bonic com l'estrella serà vostre fill serà fill de Verge..."

Aquesta cançó de bressol, és potser la més popular de Catalunya, coneguda tradicionalment amb el nom que dona el primer vers: "La Mare de Déu".

El quadre poètic de l'Anunciació ha estat representat a bastament per artistes, pintors i escultors.

Abans era festa; ara però, no es celebra per motius laborals. Amb tot, els cristians no deixem de recordar-la.

Repetim en aquesta diada la salutació de la seva cosina santa Elisabeth: "Beneïda sou vos entre totes les dones i beneït és el fruit del vostre sant ventre".

Pietat Campmajó

L'Església celebra

22 de març.- III Diumenge de Quaresma. Lectures: primera Ex 17, 3-7; Salm 94; segona Rm, 1,1-2. 5-8. Tercera Jo 4,5-42.

23 de març.- Dilluns de la III Setmana de Quaresma. Lectures: primera 2R 5, 1-15a; Salm 41-42; segona Lc 4,24-30.

24 de març.- Dimarts de la III Setmana de Quaresma. Lectures: primera Dn 3,25. 34-43; Salm 24; Segona Mc 18, 21-35.

25 de març.- Anunciació del Senyor. Lectures: primera Is 7,10-14; Salm 39; segona He 10, 4-10; tercera Lc 1,26-38.

26 de març.- Dijous de la III Setmana de Quaresma. Lectures: primera Jr 7, 23-28; Salm 94; segona Lc 11, 14-23.

27 de març.- Divendres de la III Setmana de Quaresma. Lectures: primera Os 14, 2-10; Salm 80; segona Mc 12, 28b-34.

28 de març.- Dissabte de la III Setmana de Quaresma. Lectures: primera Os 6, 1b-6; Salm 50; segona Lc 18, 9-14.

Catequesi dels signes

XII BAPTISME

A. Experiència de l'Església

—Els Apòstols primer predicaven, després batejaven (Act. 8,12; 19,4).
—El baptisme pressuposa la fe (Mt. 28,19; Mc. 16. 15-16).

—Es necessari fer tot un procés: Paraula-Fe-Baptisme (Ef. 1,13; Act. 10,37; 16,31-32).
—La celebració baptismal és la conclusió de tota una catequesi:

Cal una experiència: creure, viure, pregar (St. Justí).
Cal inserir-se a l'història de la salvació: El baptisme perdona els pecats i fa l'Església (St. Irineu).
Cal saber el credo, fer la renúncia i professar la fe (Orígenes).
Un llarc catecumenat ha de precedir el baptisme (Hipòlit).

La quaresma té tota una estructura catecumenal, és temps de catecumenat i de preparació al baptisme (Sacramentari Gelasià).
En començar a batejar els infants, s'exigeix catequesi als pares i s'allarguen, els escritinis (O. Romà XI).

B. Nou Ritual del Concili Vaticà II

El Concili Vaticà II ens ha tornat el Ritual de l'Iniciació Cristiana dels Adults, ens ha creat un Ritual pel Baptisme dels Infants.

CAL PARAR ATENCIÓ!

1. No n'hi ha prou amb explicar el rite baptismal, abans de celebrar-lo; cal tenir-ne una experiència en la vida cristiana: Personalment, els adults; els pares i padrins, pels infants.
2. La quaresma s'ha d'utilitzar com a camí catecumenal de tota la comunitat, que encara que ja és batejada, vol prendre consciència del seu baptisme i renovar la seva fe, en la nit santa de Pasqua.
3. Fins al Concili Vaticà II, no hem tingut un ritual propi per al baptisme d'infants. L'anterior era una adaptació del ritual del baptisme dels adults.

F. Xavier Parés

Excursionisme i cultura

La Mare de Déu de Dalt o del Calvari

Una excursió a les terres del Baix Ebre resulta sempre molt atractiu; més si abans us voleu preocupar una mica d'establir un itinerari cultural i —encara que això s'aparti del meu tema general en aquests articles—, fins i tot gastronòmic; aspecte que, disposant la comarca de bons hostals, pot contribuir a arrodonir-vos el viatge i proporcionar-vos més d'una bona sorpresa.

A la part més alta de la població de Benifallet trobarem l'ermita de la Nativitat de la Mare de Déu, coneguda popularment amb els noms de Mare de Déu de Dalt o també del Calvari. Aquests dos darrers noms ens indiquen bé prou que la capella es troba situada en una posició enlairada respecte a la població. Cal dir que l'edifici no enclou aspectes massa interessants, però us voldríem remarcar uns sarcòfags molt interessants que conté.

No cal que insistim que es fa obligada la visita —si us la permeten— a allò que havia estat el famós balneari de Cardó, al volt del qual encara existeixen setze ermites o capelles, alguna d'un valor arquitectònic ben remarcable, com és ara la del Sant Angel, o el convent de Sant Hilarió, o la bonica capella de Sant Elies (que conserva un retaule de gran vàlua artística), o també la de Sant Simió. Cal que digui, però, que fa sis anys, quan vaig fer-hi cap per fotografiar aquest bé

de Déu d'edificis religiosos —la majoria en estat ruïnós— no vaig poder entrar-hi de cap i volta, sinó després d'haver obtingut un permís del propietari que explota les famoses aigües medicinals. No sé pas si la cosa ha variat, però crec que demanant-ho i mostrant almenys una còpia d'aquest article no pot haver-hi inconvenient, almenys pel que fa a la capella pròpia del balneari.

Podem arribar-hi per tres carreteres que us menaran a Benifallet: una que parteix de Tortosa, l'altra des del Perallo i la darrera des de Móra d'Ebre o Móra la Nova. La visita a l'església parroquial de Benifallet resulta força interessant.

Suggerixo que el vostre itinerari podria circumdar aquesta zona. Jo hi aniria per Móra i tornant per Tortosa, on amb temps suficient sempre és bo de fer una visita al castell —ara hotel—, també a la catedral, o d'aturar-se una mica a contemplar l'Ebre, perspectiva d'un especial encís. Us recomanaria, això sí, de no insistir en les vostres converses en el tema del transvasament d'aigües del gran riu, ja que el tema no els cau gaire bé.

Municipi: Benifallet.
Comarca: Baix Ebre.
Situació geogràfica als plans del cadastre (pla 497): 4° 12' 15" i 40° 58' 25".

Josep M. Gavín

Pensant-hi bé

BACALLÀ

Allò de "va callà i no va dir res" ha passat a la història. Ara, ha aixecat la veu. I de quina manera! Ja ens ho deia la mare, que no hi ha res pitjor que un poll reviscolat.

Abans el bacallà era el tall dels sopars sense història; avui és l'entrant a la carta dels àpats que fan època.

Abans dèiem: Aquest talla el bacallà. Això, ara, ni somiar-ho. Es ja molt poder dir: Aquest menja bacallà.

Abans era un plat més o menys succulent d'afartapobres. Ara no en menja qui vol.

Aprenem la lliçó. No siguem desagraïts amb res ni amb ningú. Ara la paguem ben cara la ingratitud i la discriminació d'altres temps. Hom es pregunta el perquè d'aquella mala fama que vàrem donar-li. Tan bo que era el bacallà a la llaua amb tomàquets (baralles hi havia per escurar la plata!), el bacallà amb ceba, a la cassola amb pèsols i patates, fregit, bullit amb patates, amb samfaina (mare meva, les llesques de pa tou que hi havíem sucats!). I, nosaltres, ingrats, fent-ne escarafalls i sense dedicar-li mai ni una galanteria.

Ah fillets, ara s'ha girat la truita. "Va calla" temps i temps; però, tot d'una, ha aixecat la veu i..., qui en vulgui que pagui. Abans l'esqueixat era el bacallà. Ara l'esqueixat i l'esqueixat és el que paga. De tallar el bacallà res de res. Ara és el bacallà el que ens talla l'alè i ens retalla els pressupostos.

No hi ha dubte que, enguany, peixos i bacallans, peixeters i bacallaners ens agreujaran la penitència.

O, ben mirat, potser no; mirem la cara bona de les coses. Si les mestresses de casa posen en joc les seves capacitats en l'art d'estirar els pressupostos (en això en porten un llarg entrenament) i posant atenció en el que és preceptuat en la Quaresma, es decideixen a fer-nos algun dia algun plat de peix o de bacallà, potser això ens faci més lleugera la veritable penitència.

La penitència de l'esperit i del cor; on no hi ha res que es compri o es vengui; on només hi juga la moneda de la sinceritat i de la veritat.

Xesc Soliu

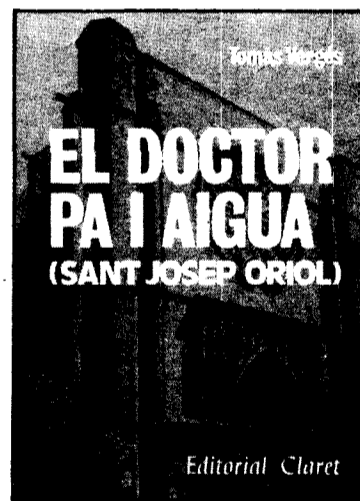
Un llibre

El dia 23 és sant Josep Oriol

Nova biografia d'un sant barceloní

Un capellà de la parròquia del Pi, mossèn Tomàs Vergés, de Barcelona, es dedica de deu anys ençà a la investigació històrica. Ha fet diferents treballs sobre espiritualitat de sant Joan de la Creu, una història de les jerònimes del monestir de sant Maties de Barcelona, i principalment s'ha especialitzat en sant Josep Oriol. Ja a l'any 1976, amb motiu del tercer centenari de l'ordenació sacerdotal de sant Josep Oriol, va fer un seguit de conferències públiques. Aquestes i una biografia són el llibre "El doctor Pa i Aigua" (1) que acaba d'ésser publicat. En aquest llibre es fa palesa la vida d'un sant extraordinàriament carismàtic i miracler; però, alhora, d'uns miracles més ben documentats amb testimonis de l'època sense dependre per res de la llegenda. Uns miracles que tenen uns noms concrets de persones, de carrers i de pobles.

Sembla que és la primera vegada que es fa en català una vida de sant Josep Oriol tractant no sols els fets de la seva vida sinó

endinsant-se en els diversos aspectes de la seva personalitat i del seu esperit. És enginyós, per exemple, el capítol dedicat al bon humor del sant. Perquè, contra el mite dels sants antipàtics i esquerps, aquí tenim un sant de bon humor, un sant que, com deia un contemporani, "no era del coll tort".

Pel que fa a l'actual moment de reconstrucció nacional de Ca-

talunya, no deixa de ser interessant de redescobrir un sant català, un heroi autèntic —i tot poble que redreça necessita recobrar els seus herois— un barceloní que en plena època de decadència parlava, predicava i escrivia sempre en català. Fins i tot quan dóna la para a un mut, fill de militar castellà, li fa resar el parenostre en català.

Finalment bo és notar que aquesta relació biogràfica del doctor Pa i Aigua és feta en un estil senzill, sense pretensions, ni literàries ni teològiques. El desig és que estigui a l'abast de persones, tant d'adults amb cultura com d'adolescents.

En Tomàs Vergés, i això cal destacar-ho, acaba de guanyar el premi d'investigació històrica Mossèn Sanabre pel seu treball d'erudició científica, històric i teològic sobre sant Josep Oriol.

F. C.

(1) "El doctor Pa i Aigua". Tomàs Vergés. Editorial Claret. Col·lecció els Daus, n.º 41.

Butlletí de subscripció

Apartat de corrus 34.060 - Barcelona

Nom i cognoms .....

Edat .....

Telèfon .....

Adreça .....

Població .....

D.P.

se subscriu al setmanari RODAMON mitjançant el pagament de:

1.000 ptes. (anual)

per taló nominal adjunt

500 ptes. (semestre)

per gir núm.

per domiciliació bancària

DOMICILIACIÓ BANCARIA

Nom i cognoms .....

Sr. Director de .....

Agència .....

Senyors, els grairé que amb càrrec al meu compte/llibreta n.º .....

..... atenguin els rebuts que els presentarà "rodamón"

per al pagament de la meua subscripció.

Firma titular compte

Data .....

Música

Mil cantaires a Manresa

Amb motiu de la celebració de la festa de la Llum, a la capital del Bages, s'ha celebrat una concentració de cantaires del Bages, el Berguedà, les Terres de Lleida i Andorra, organitzada per l'Orfeó Manresà.

El dimenge 22 de febrer, a les 10 del matí, és concentraran a l'auditori Sant Francesc els mil cantaires per a

fer un assaig.

Més tard assistiren a una missa, en què cantaren, a la parròquia de la Mare de Déu del Carme. A la tarda, a l'estadi municipal del Congost, celebren el concert les trenta corals, que acabaren cantant "Els Segadors" acompanyats de la coble Bages. Hi assistiren les primeres autoritats i un gran nombre de públic.

Concurs sobre la Tercera Edat

Amb la col·laboració de la Caixa de Barcelona i Mont de Pietat, l'Agrupació de Centres de Formació Permanent de la Tercera Edat ha establert un concurs d'articles publicats en els periòdics i revistes gràfiques de Catalunya i de guions i programes de ràdio i televisió, sobre el tema "La formació permanent de la tercera edat".

Els premis establerts són de setanta cinc mil, cinquanta mil i vint-i-cinc mil pessetes i els treballs publicats hauran de trametre's abans del 5 de juny a ACA, Granvia, 631, àtic.

Costums i tradicions

Miraculoses imatges del Crucificat (III)

Continuem el nostre pelegrinatge per les poblacions catalanes que tenen o han tingut miraculoses imatges del Crucificat i deturem-nos a Caldes de Montbui, on ens postrarem davant la Santa Majestat, la història de la qual, segons la tradició, refereix així Anna de Valldaura:

"Una vegada, una colla de gitanos que seguien món trobaren en un lloc desert una imatge força esglaiadora: era un Crist bru, clavat en una creu negra, més gran que les altres creus; vestia Jesús una túnica de colors violats i portava una gran corona. De rostre agre, els ulls sortits i esverats, la cabellera esborrifada, fins feia mitja por i més quant damunt del vestit duia brodats dracs i serpents, bèsties odiades pels gitanos. Era la Majestat de Caldes.

"Congregats tots els de la colla, després de reflexionar quin ús farien de la troballa, resolgueren fer-la servir de passera sempre que trobessin un riu en el seu camí. I així ho feren. En arribar a poblat, deixaven el Crist a l'església; i en marxar, el recollien novament i a rodar món amb ells! Poble darrera poble, anaren a parar a Caldes de Montbui i, com d'habitud, portaren la imatge a l'església. No

més que, en arribar el dia de la marxa, per molt que bregaren els gitanos la Majestat no va voler moure's del lloc on l'havien deixada i on encara està; perquè els gitanos, veient que res no hi podien, van resignar-se a fer sa via de rodavons sense passera".

Els goigs de la Majestat diuen que foren "uns bohemis que fugien / del moro perseguidor..." els qui portaren la imatge, però la resta és igual.

Saltem a Capellades, on el Sant Crist figura en l'escut juntament amb la Verge Maria. La devoció sembla arrencar del segle X i la tradició de la miraculosa aparició d'aquella imatge ha estat interpretada de diferents maneres; però, en el fons coincideixen totes amb la de fra J. Anton Sabaté, escrita l'any 1851, reeditada i difosa pel prevere doctor Josep Casanelles i que fou recollida en la "Història de Capellades", escrita pel signant d'aquests articles.

"Diuen que segles ha comparegueren a la casa rectoral de la dita vila dos joves amb vestit d'estudiants. Demanaren al reverend senyor rector si els faria la caritat de donar-los dinar. El senyor rector els digué que sí. Conversaren i

els estudiants preguntaren, sens dubte moguts d'algun motiu extraordinari, si tenien allí cap imatge de Jesús Crucificat. El reverend senyor rector els digué que no: Llavors demanaren una cambra on retirar-se dient que a l'hora de dinar els cridessin. Per tant, a l'hora de dinar el senyor rector envià l'escolà a cridar els estudiants i no els hi trobà; però sí veié damunt la taula aquesta sagrada imatge de Jesús Crucificat. L'escolà corregué a dir-ho al senyor rector: "Els estudiants no hi són, però damunt la taula hi ha un Sant Crist". El senyor rector trobà, doncs, aquesta molt pietosa imatge de Jesucrist nostre Déu. La baixà a l'església comunicà el prodigi al poble i des d'aquell dia se l'hi ha donat no sols culte i veneració, sinó que des d'aquella data fins en el segell de la parròquia hi ha un sant Crist".

L'any 1896 un incendi fortuït danyà la imatge. Més tard, el 1936, també rebé danys. L'actual, reconstruïda a base de fragments notables del peu i cama dreta i quelcom de l'esquerra, fou repesada al culte el 14 de setembre del 1952.

Esteve Busquets i Molas

Racó del llenguatge

Per aprendre el català

Nosaltres, els que tenim el català com a llengua materna i ens desenvolupem en medis majoritàriament catalans, quan ens veiem obligats a expressar-nos en castellà cometem els mateixos errors, o semblants, que els castellanoparlants que intenten comunicar-se amb nosaltres en català. Val a dir, però, que nosaltres estem sempre massa a punt de complaure'ns, i d'exhibir el nostre bilingüisme, sense pensar que se'ns nota molt quan fem servir la mà esquerra (la llengua castellana) en lloc de la dreta (la catalana).

Alguns castellans se'n queixen d'aquesta inclinació nostra a parlar en castellà a la més mínima. No fa gaire, un xicot amic meu, de parla castellana, se m'adreçava molt preocupat perquè tenia assignatura de català al programa de B.U.P. Ell treballa, estudia als vespres i, a més, festeja. Podeu comptar que no disposa de gaire temps per a aprofundir una matèria que no li és fàcil, i li és impossible seguir un curset a Omnium Cultural. —Si almenys els companys de treball o d'estudis m'enraonessin en català! — em deia. —Però és que ni els catalans! Així em serà molt difícil aprendre'n!... I té raó: una cosa és estudiar una llengua en els llibres i saber-ne just per obtenir una nota, encara que sigui baixa, i una altra és servir-se'n i entendre's amb la gent en les coses quotidianes. Aquest és el desig del meu amic.

Comprenc que en algunes zones de suburbi de les grans concentracions urbanes i industrials és una utopia demanar la implantació del català. Són majoria els qui han vingut a treballar amb l'idioma consolidat i en edats poc propícies a un canvi. Així i tot no pocs s'han integrat de bona gana i no volen ser menys que la gent d'aquí. Adopten un segon idioma, el català, i així esdevenen bilingües, com nosaltres. És la posició més encertada: que totes dues llengües siguin dominades per tots dos grups.

Per això preocupa realment la tendència inconscient que tenim els catalans a fer servir la llengua adoptada a la més lleu sospita que l'interlocutor sigui castellà, encara que només sigui un entre molts catalans, encara que sigui dels integrats que volen ser tractats en català, encara que només ens ho pensem que és castellà!

Perles ortogràfiques

Observo, dia rera dia, que l'Avui talla les paraules al final de la ratlla desconsideradament i arbitràriament, sense tenir en compte les síl·labes, sobretot des del nou format que té les columnes més estretes. És com si tallessin un enfilall de perles pel mig d'una perla en lloc de fer-ho pel fil. Ho retrec perquè són innumerable errors cada dia.

Albert Pera

El gegant dels aires

27

que entreguessin una carta a la presonera, donant-li una forta propina. El tancat tenia diverses portes, rigorosament guardades per un piquet de soldats.

En fer la petició, els nostres valents amics no varen rebre més que negatives; acompanyades de mirades de desconfiança.

— Anem amb compte! — va advertir en Lluís a en Jordi—. Hem d'ésser prudents, si no, ens exposem a que ens agafin per espies. Ara acabo de sentir un oficial que deia: "Si no fos que no s'haurien atrevit a venir fins aquí, em creuria que són espies."

— Doncs, ¿què haig de fer? — respongué en Jordi, ple d'impaciència—. Quan penso que la meva germana és aquí dintre, sofrint potser els mals tractes d'aquesta soldadesca, em vénen temptacions de saltar a dintre del clos, tant si em veuen com si no em veuen.

— Gran cosa hi guanyariem tots i especialment la teva germana. Et repetixo que ens cal molta prudència. Ja veig que tu, i això es comprèn, no pots pensar serenament. Deixa'm fer a mi i ja veuràs si ens en sortirem o no.

En Lluís, més serè que en Jordi, ço que s'explica fàcilment en considerar que per molt interès que tingués en llibertat la germana del seu amic, mai no podia ésser tant com el d'en Jordi, que era el propi germà, havia observat prop de la porta nord del tancat, un grup de venedors ambulants de fruita, alguns dels quals anaven amb un carretó.

— Aquesta gent, alguna cosa esperen per aquí fora. Qui sap si a ells se'ls permet l'entrada...

Encara no acabava de fer-se aquest pensament, que va veure una dona que arrossegava un carretonet ple de fruites, dirigint-se cap al tancat.

Els soldats varen mirar el número del carretó i la varen deixar passar. Veient aquesta maniobra, en Lluís va deduir que els venedors de fruites devien tenir un permís especial per entrar a vendre el seu gènere als presoners i als soldats, i això li va donar sobtadament una bona idea.

— Estem salvats! — va cridar.

En Jordi, el qual mentre duraven les observacions silencioses d'en Lluís, no havia fet més que pensar impossibles, rumiant com saltaria la paret del tancat, va girar-se sobtadament vers el seu amic, ansiós de saber la idea salvadora.

— Què has pensar, Lluís?

— He pensat que és ben cert allò que es diu, que més val enginy que força. Mentre tu estàs pensant en exposar la teva llibertat i fins la teva vida per no lograr més sinó que t'empresonin, jo, amb menys valentia que tu, he trobat la manera d'entrar al tancat.

— ¿I això com?

— Mira — va respondre-li en Lluís, mostrant-li un venedor que acabava d'entrar amb el seu carretó.

— ¿I què?

— Valga'm Déu, i que atribolat deus estar que no vegis el que em proposo.

La partitura setmanal

Himne de Quaresma

Moderat

Oh Déu dig-neu vos es-col-tar be-nig-ne la
 veu del vos-tre po-ble pe-ni-tent que al-
 tra ve-ga-da del seu viu-rein-dig-ne per-
 dous de-ma-na-i pre-ga con-fi-dent. A-mén

- Es ara el temps que invita a penedir-nos, el temps que ens preparà vostra bondat: doneu-nos vostre ajut per deixondir-nos i ésser ben lluny de tota malvestat.
- Del vici impiadós els misers llaços desfer volem amb plor sincer i contrit; fugint, Senyor, fugint dels vostres braços espines hem trobat i amarg neguit.
- Traieu d'error l'humana criatura que amb vil pecat us ha clavats en creu; si plora el pecador sa desventura el vostre amor oblida tot menyspreu.
- En el desert, quaranta jorns expia, pel cor mesquí, l'Anyell immaculat. Visquem, germans, el temps que el cel envia d'oració, dejuni i caritat.
- Rebeu, oh Trinitat, la fe sincera del vostre poble a l'hora quaresmal; doneu-nos el perdó que el món espera i un cor ben pur pel sagrament pasqual. Amén.

La sardana i la dansa

La problemàtica dels esbarts

El primer dissabte de març se celebrà al local de l'Agrupació Cultural Folklorica Barcelona una important reunió entre esbarts d'arreu de Catalunya, que adquirí un caire de veritable transcendència, valorant els vint-i-cinc esbarts que enviaren representacions, vingudes de Manresa, Lleida, Sant Vicenç dels Horts, Mataró, Terrassa, Sabadell, Sant Joan Despí, Arenys de Munt, Rubí, Cornellà, i, evidentment, un important nucli de Barcelona. Era aquesta reunió la primera activitat pública que organitzava la jove branca d'esbarts del GISC (Grup d'Informadors Sardanistes de Catalunya).

Segurament són els esbarts un dels estaments que més han sofert l'evolució dels nostres temps, amb tots els seus inconvenients o avantatges. Aquells modestíssims grups de dansaires, quasi sempre infantils, que al ritme monòton d'una senzilla melodia al piano, desenvolupaven unes coreografies també senzilles i reiteratives (encara que potser sigui en elles on hi ha la veritable essència de la nostra manera de ser), han donat pas a formacions amb preparació quasi a nivell de professionals, presentades amb riquíssims vestuaris (no sempre autòctons) i evolucionant al so d'instrumenta-

cions de veritable vàlua musical. La conjunció total ha ofert autèntics espectacles de dansa catalana, folklòrica o popular, ja que de totes les maneres és anomenada.

Els artífexs d'aquesta evolució, això no obstant, no sempre han comptat amb una preparació tècnica adequada, i moltes vegades la vocació o l'actitud intuïtiva han estat el camí emprès. S'ha conreat bastant l'autoformació de directores, per exemple, considerant que la facilitat d'execució en un noi o noia l'autoritzava ja a considerar-se preparat per l'ensenyança.

Tots aquests aspectes, i d'altres, constituïren temes per a llargues polèmiques en la retrobada del dia 7. I com més dubtes sorgien, més es copsava una predisposició a estudiar-los i resoldre'ls. Molts eren problemes ja plantejats en altres moments (i no resolts), però la massiva presència d'esbarts d'arreu del nostre país, demostrava que els obstacles no havien privat la seva creixença i que eren allí precisament per a cercar aquestes solucions fins ara no ben aconseguïdes.

La conclusió final de les converses fou la de preparar un autèntic seminari de la dansa, el qual se celebrarà (pensem que s'ha de prescindir del temps

condicional) aquest estiu vinent. Caldrà abans preparar unes ponències i sotmetre-les al criteri de tècnics o homes d'estudi de cada matèria, persones al marge estricta de la dansa i el folklore, les opinions dels quals podran després, ja en els dies del seminari, ésser adaptades a la temàtica dels nostres esbarts.

Considerem que el GISC pot sentir-se satisfet per l'ampli ressò de la seva crida, encara que precisament aquesta acceptació el condicionarà a realitzar una tasca densa i complexa per a la qual, però, cal esperar la mateixa dosi de col·laboració per part dels esbarts.

El col·loqui comptà amb la persona d'en Manuel Cubeles com a moderador acompanyat de l'Antoni Anguela, membre del GISC. En el moment del comiat, en Cubeles definí els esbarts com uns estaments la finalitat dels quals no és solament la de dansar, sinó la de fer-ho com un servei al país, conservant la veritable personalitat de les seves danses i costums. Nosaltres hi afegirem que en aquesta definició tenen cabuda tots els esbarts: des del més gran fins al més humil, tots dintre una gran família de la dansa popular catalana.

Josep Ventura.

Fent pinya

Castellers de Barcelona: "colla puntera"

La població de Montmeló va viure una interessant diada castellera el dia 8, amb motiu de la celebració ciutadana d'una "Setmana de Festes". Hi van participar tres colles conjuntament amb la local, i francament podem dir que els resultats van ser bons si tenim en compte l'època de l'any. Menció a part mereix l'exhibició dels castellers barcelonins que enguany trepitgen molt fort, i van fer una actuació de castells grossos digne d'una colla puntera. No crec aventurar-me massa si dic que estic convençut que aquesta temporada aquesta colla assolirà per drets propis, la categoria de "colla puntera", ja que, a més en les seves actuacions a la plaça es fa gala d'un envejable i bell mestratge digne de les millors colles.

Pròximes actuacions:

22 de març: A Granollers: Castellers de Montmeló.

Actuacions:

Castellers de Barcelona: A Montmeló, el dia 8, descarregaren la torre de set, el tres de set aixecat per sota, el cinc de set, dos pilars de cinc (un carregat) i un de quatre.

Castellers de Montmeló: El dia 8, a casa seva, descarregaren el tres de sis i el pilar quatre, i van intentar la torre de sis i el pilar de cinc.

Minyons de Terrassa: També el dia 8, a Montmeló, van descarregar la torre de sis, el tres de set i el pilar de quatre, i van carregar el quatre de set i el pilar de cinc. El seu grup de dones, va descarregar el tres i el quatre de sis i dos pilars de quatre.

Joves dels Xiquets de Valls: Van actuar a Valls, el dia 1, descarregant el tres i el quatre de set, el dos de sis i el pilar de cinc al balcó.

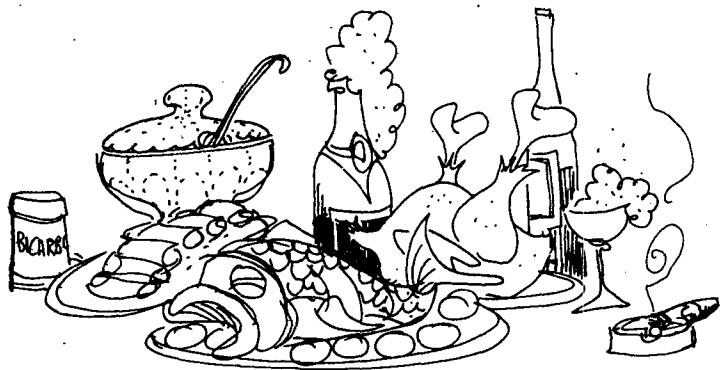
Castellers de Vilanova-Colla de Mar: A Montmeló, el dia 8, descarregaren el quatre de set, la torre de sis, el pilar de cinc i un de quatre, i van intentar el tres de set. Abans, el 25, van actuar a Vilanova, descarregant el tres de sis i dos pilars de quatre i carregant un pilar de cinc.

Jaume Casanova "Crossa".

Cuina

Mª Glòria Muntanola.

Ous "Pochés" Betty

6 ous	2 cullerades de farina
100 gr. de foie-gras	1/2 litre de llet
6 trossos de pa de motlle	50 gr. de mantega
50 gr. de pernil dolç	una mica de vinagre

Talleu el pa en forma rodona. Poseu al foc un pot gros, amb aigua, sal i un raget de vinagre; quan comenci a bullir, poseu-hi el culleró dins. Trenqueu un ou fresc en una tassa, aixequiu el culleró amb una mica d'aigua i poseu-hi l'ou a dins, cobriu-ho amb l'escumadora, introduïu-lo una altra vegada al pot i deixeu-lo coure un parell de minuts, després passeu-li una espàtula perquè surti del culleró i deixeu-lo coure un minut més. Amb l'escumadora poseu-lo sobre un drap net, i coeu de la mateixa manera els altres ous. Prepareu una salsa beixamel posant en un pot 25 gr. de mantega i dues cullerades de farina; deixeu-ho coure un moment; després afegiu-hi la llet bullent, a poc a poc i treballant-ho sempre; amaniu-ho amb sal i pebre.

Desfeu el foie-gras treballant-lo amb una mica de llet; després barregeu-lo amb la beixamel.

Fregiu el pa amb mantega, només per un costat i poseu-lo a la plàtera de servir; sobre cada pa poseu-hi un ou "poché" i cobriu-ho tot amb la salsa molt calenta. Sobre cada ou poseu-hi una picada de pernil dolç.

I sense perdre temps en explicar els seus propòsits, en Lluís se n'anà de dret a un venedor de fruita, li féu signe de que el seguís i el féu anar cap al lloc on s'havia quedat en Jordi.

— Aquí et porto aquest bon home. Tu que saps la llengua boer, pregunta-li quan en vol del seu carretó amb tota la fruita.

En Jordi va obeir.

— Compra-li i diga-li que et deixi la brusa i la gorra.

En Jordi va comprendre aleshores quina era la idea d'en Lluís i sense regatejar va comptar al bon home la fruita i el carretó i li emmatlevà la brusa i la gorra.

Quan van quedar sols, en Jordi es disfressà de fruiter ambulant, per la qual cosa li fou necessari embrutar-se la cara amb terra, a fi d'assemblar-se més a un pobre venedor.

L'entrada al tancat

En Jordi, disfressat de la manera descrita, va agafar el carretó i es dirigí cap a una de les portes del tancat.

En anar a entrar, el sentinella li va cridar:

— ¿Quin número?

En Jordi va restar en suspens. No havia tingut la previsió de mirar el número del seu carretó de fruita.

El sentinella, en veure el seu posat, va afegir:

— Que en deus ésser de tanoca, que ni el teu número saps!

— No sé de llegir... —va respondre en Jordi, afectant una gran confusió.

El soldat va mirar el número i li donà entrada.

Amb el cor batent, entrà en Jordi en el tancat.

Era aquest un espaiós terrer, voltat de doble tanca. En un dels extrems s'hi aixecaven uns coberts que servien per dormir-hi els presoners. La majoria d'aquests es passejaven pel tancat, amunt i avall. Algunes dones feien mitja, i un grup de joves boers passaven el temps cantant cançons del país.

Alguns soldats es passejaven, arma al braç, pel mig dels presoners.

DIUMENGE 22

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

10.03 PARLEM
10.30 EL DIA DEL SENYOR. Retransmissió de la Santa Missa.
11.25 GENT JOVE
12.35 SOBRE EL TERRENY
14.00 SET DIES
15.00 NOTICIES DEL DIUMENGE. Primera edició.
15.15 EL PETIT CID
15.45 LA CASA DE LA PRADERA
16.35 AVENTURES DE TOM SAWYER
17.05 MAGIC CIRCUS
18.00 CENTENNIAL
19.35 AVANÇAMENT ESPORTIU
19.40 625 LINIES
20.35 ELS ANGELS DE CHARLIE
21.30 NOTICIAS DEL DIUMENGE. Segona edició.
22.00 TEATRO BREVE: "La espera", de Luis Matilla
22.35 ESPORTIU
24.00 BONA NIT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.45 QUITXALLA. (Repetició del dissabte).
14.00 REVISTA DIUMENGE

CIRCUIT ESTATAL

15.32 L'INCREDIBLE HULK
16.25 VIKIE EL VIKINGO
16.50 LAS VEGAS
17.45 FESTIVAL TV
19.40 LA MUSICA
21.10 MAS ALLA
21.40 LLARGMETRATGE: "Un cacen la nieve". (1970)
23.15 BONA NIT

DILLUNS 23

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 CRÒNICA ESPORTIVA
14.00 CRÒNICA
16.50 ENTRE NOSALTRES
17.50 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

14.30 GENT AVUI
15.00 TELEDIARI. Primera edició.
15.30 GASETA CULTURAL

15.45 D'APROP
16.15 EN FAMILIA
18.32 PANCHO Y RANCHO.
19.00 LA MANSION DE LOS PLAFF
19.40 AQUI ESTA BOOMER
20.08 EL LIBRO GORDO DE PETETE
20.10 ELS QUATRE CANTONS
21.00 TELEDIARI. Segona edició.
21.30 300 MILIONS
22.35 GRANS RELATS: "El joven Garibaldi".
23.30 ULTIMAS NOTICIAS

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

18.15 ENTRE NOSALTRES. (Repetició.)
19.15 LLIÇONS DE CATALÀ. (Repetició.)
23.30 CRÒNICA-2

CIRCUIT ESTATAL

19.47 REDACCIÓ DE NIT
20.35 REVISTA DE CINEMA
21.50 OPINIÓ PUBLICA
22.25 A FONTS
23.25 BONA NIT

DIMARTS 24

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 SIGNES
14.00 CRÒNICA
16.50 SET DIES
17.50 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

14.30 GENT AVUI
15.00 TELEDIARI. Primera edició.
15.30 GASETA CULTURAL
15.45 REVISTA DE PRENSA
16.15 ELS ROPER
18.32 PANCHO Y RANCHO.
19.00 HOBO
19.33 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.35 UN MON PER A ELLS
20.25 REVISTA DE TOROS
21.00 TELEDIARI. Segona edició.
21.30 PRIMERA PAGINA
22.35 GRANS RELATS: "El joven Garibaldi".
23.30 ULTIMES NOTICIES

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

18.15 SET DIES. (Repetició.)

19.15 LLIÇONS DE CATALÀ. (Repetició.)
23.30 CRÒNICA-2

CIRCUIT ESTATAL

19.47 REDACCIÓ DE NIT
20.35 POLIESPORTIU
21.00 OPERA: "La dame de piques", de Tchaikowsky.
22.45 TRIBUNA DE LA CULTURA
23.30 BONA NIT

DIMECRES 25

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 CATALUNYA A FONTS
14.30 CRÒNICA
16.50 CITA AMB...
17.50 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

14.30 GENT AVUI
15.00 TELEDIARI. Primera edició.
15.30 GASETA CULTURAL
15.45 VIURE CADA DIA
16.15 EN EL PRINCIPI
18.22 FESTIVAL DIBUIXOS ANIMATS
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
20.00 TELEDIARI. Segona edició.
20.25 FUTBOL: "Anglaterra-Espanya"
22.30 GRANS RELATS: "El joven Garibaldi".
23.25 ULTIMES NOTICIES

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

18.15 CITA AMB... (Repetició.)
19.15 LLIÇONS DE CATALÀ. (Repetició.)
23.30 CRÒNICA-2

CIRCUIT ESTATAL

19.47 REDACCIÓ DE NIT
20.35 POLIESPORTIU
21.00 MUSICAL POP
22.00 TRIBUNA INTERNACIONAL
22.50 IMATGES
23.25 BONA NIT

DIJOUS 26

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 LES NOSTRES COSES

14.00 CRÒNICA
16.50 VPSTÈ PREGUNTA...

16.50 VOSTÈ PREGUNTA...
17.50 LLIÇONS DE CATALÀ

14.30 GENT AVUI
15.00 TELEDIARI. Primera edició.
15.30 GASETA CULTURAL
15.45 MIRADOR DELS ESPORTS
16.15 EXTRANYA PARELLA

18.32 DIBUIXOS ANIMATS
19.30 EL CIRC DE TVE
20.00 LES AVENTURES DE GUILLEM
20.25 EL CANTO DE UN DURO
21.00 TELEDIARI. Segona edició.

21.30 HOLLYWOOD
22.35 GRANS RELATS: "El joven Garibaldi".
23.30 ULTIMES NOTICIES

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

18.15 VOSTÈ PREGUNTA... (Repetició.)
19.15 LLIÇONS DE CATALÀ. (Repetició.)

CIRCUIT ESTATAL

19.47 REDACCIÓ DE NIT
20.35 BASQUET: Final copa d'Europa.
22.10 TEATRE ESTUDI: "La marquesa Rosalinda", de Ramón M.ª del Valle-Inclán.
00.05 BONA NIT

DIVENDRES 27

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 BARCELONA/RTVE
14.00 CRÒNICA

CIRCUIT ESTATAL

14.30 GENT AVUI
15.00 TELEDIARI. Primera edició.
15.30 COSES
18.40 LES AVENTURES DE GUILLEM
19.05 SPIDERMAN
19.30 AMB VUIT N'HI HA PROU
20.25 VAL MES PREVENIR
21.00 TELEDIARI. Segona edició.
21.30 TEATRE EN EL MÓN: "El Mi-sántropo", de Molière.
23.30 ULTIMES NOTICIES

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

23.30 CRÒNICA-2

CIRCUIT ESTATAL

19.47 REDACCIÓ DE NIT
20.35 POLIESPORTIU
21.00 CICLO HAROLD LLOYD: "El hermanito". (1927)
22.30 LA DANSA
23.00 DOCUMENTAL
23.25 BONA NIT

DISSABTE 28

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.45 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

12.00 DE 12 A 2
14.00 PARLAMENT
15.00 NOTICIES DEL DISSABTE. Primera edició.
15.15 DON QUIJOTE DE LA MANCHA
15.45 PRIMERA SESSIÓ: "La Pimpinela escarlata". (1935)
17.30 APLAUSO
19.35 VACANCES A LA MAR
20.30 INFORME SETMANAL
21.30 NOTICIAS DEL DISSABTE. Segona edició.
22.05 DISSABTE CINEMA: "El joven y la cuarentona". (1970)
23.45 BONA NIT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 REVISTA DISSABTE

CIRCUIT ESTATAL

15.32 HAWAI 5-0
16.20 ELS FOLLS DE LA GALAXIA
16.45 LOU GRANT
17.35 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
19.05 DOCUMENTAL
20.00 LLARGMETRATGE: "Tú y yo". (1957)
22.00 TRIBUNA DE LA HISTORIA
23.30 BONA NIT

Guía editorial

- Para estar al día
- Para los muy ocupados
- Para ahorrar tiempo

COLECCION COMENTARIO

- Juan M.ª Laboa
¿UNA IGLESIA EN TRANSFORMACION?
- Enrique Miret Magdalena
VIOLENCIA Y AGRESIVIDAD ANTE LA CIENCIA Y LA FE
- Luis López-Yarto
DOGMATISMO Y EDUCACION
- Max Thurian
CARTA A UN HERMANO CATOLICO
- J. M. López Nogueira
SOBRE LA JUVENTUD ACTUAL
- Angeles Galino
MARIA Y LA MUJER HOY, EN LA IGLESIA Y EN LA SOCIEDAD
- Olegario González de Cardedal
CARTA A UN PROFESOR AMIGO

P.V.P. 140 Ptas. Ejem.

NE NARCEA, S.A. DE EDICIONES - Federico Rubio, 89 - MADRID-20
Teléfono 254 61 02

EDITORIAL REGINA

Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

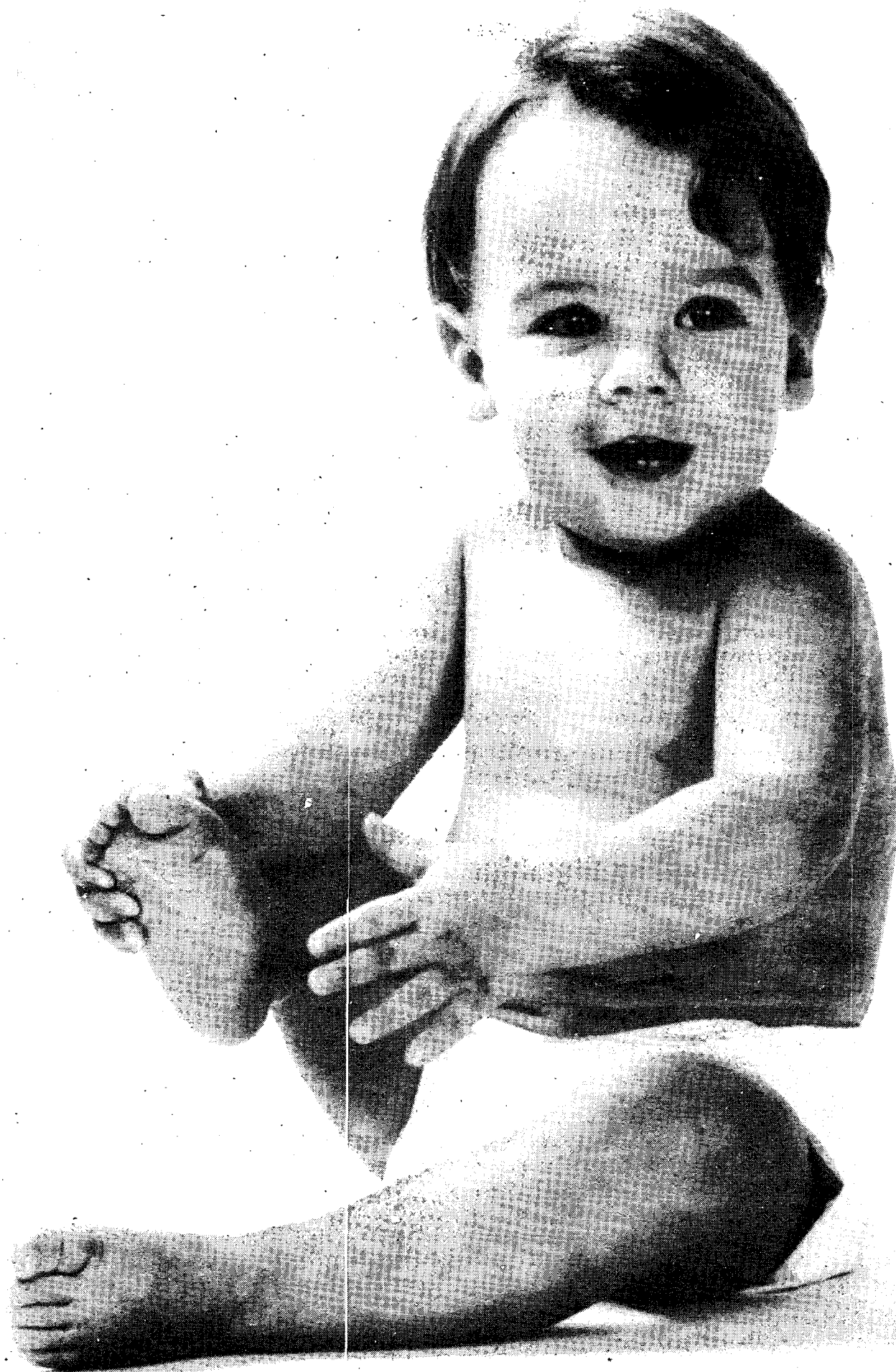
Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

Marqués de
Campo Real

PEDRO ROVIRA
GRANDES VINOS Y BRANDY
MORA LA NOVA "RIBERA D'EBRE" TARRAGONA

benestar des del començament...

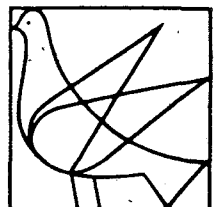

mulletton

per a la higiene del cos i de la llar

**CALÇETA-BOLQUER
(BRAGUITA-PAÑAL)**

PREPARATS PER

IBB

LABORATORI CIENTÍFIC
PER A LA HIGIENE

Barcelona

Teatre

Casal Claret.— Nàpols, 350. Diumenge, a les 6 de la tarda, "Les alegres casades de Windsor", de W. Shakespeare. Pel grup juvenil del Casal Claret. Recomanable per nens i nenes a partir dels 10 anys.

C. C. Sants.— Jocs Florals, 33. Dissabte, a les 11 del matí, representació de l'obra "El rei que no reia", d'en Josep M. Folch i Torres. Per l'Aula de Teatre de la Institució Montserrat. Recomanable per a tots.

Fundació Miró.— Durant tot el mes de març, representació d'"En Malic a Nova York". Un espectacle de titelles, marionetes, i ombres xinesques. Pel Teatre de Marionetes La Fanfarra. Dissabtes a les 5.30 de la tarda; diumenges a les 11.30 i 1. Entrada 150 pessetes. Molt recomanable per als petits.

Lluïsos de Gràcia.— Plaça del Nord, 7. Durant tot el mes de març, representació d'"Els lleons de sorra", pel grup U de Cuc.

Obra molt recomanable entre els 10 i 14 anys. És una crítica sobre l'educació que els fills reben de llurs pares. Dissabtes i diumenges a les 5.30 de la tarda. Entrada 150 pessetes.

Turó Parc.— Final avinguda Pau Casals. Tots els diumenges, a les 12.30 del migdia, espectacle de titelles i pallassos amb els Titelles Anglès. Entrada 100 pessetes.

Sala Regina.— Sèneca, 22. Ultims dies de "Mort accidental d'un anarquista", de Dario Fo. Comèdia molt divertida. Dissabte

a les 10.15 de la nit, diumenge a les 5 de la tarda i a les 8 del vespre. Entrada 350 pessetes. Diumenge, a les 5, entrada 250 pessetes. Molt recomanable a partir dels 12 anys.

Cinema

Apsi.— Dissabte i diumenge a les 4.30 de la tarda, "Hace un millón de años" (prehistòrica) i "Galàctic" (aventures siderals).

Centre d'Horta.— Feliu i Codina, 7. Diumenge a les 4.30, "Un hombre para la eternidad" (històrica) i "El gorila ataca". Programa recomanable de veure a partir dels 12 anys.

C. C. Sants.— Jocs Florals, 33. Dissabte i diumenge a les 4 de la tarda, "Herbie, en el Gran Prix de Montecarlo" (les divertides aventures d'un cotxe) i "Moby Dick" (la mort de la balena blanca).

Cinema del Carme.— Sant Antoni Abat, 12 —plaça Padró. Dissabte a les 11 del matí i a les 5 de la tarda; diumenge a les 5 de la tarda, "Operación Crossbow" (aventures bèl·liques).

Maristes de la Immaculada.— València, 370 —Roger de Flor—. Diumenge a les 5 de la tarda, "Comando Txiquia" i "Gran prix a la muntanya dels invents" (dibuixos animats).

Penya Cultural Barcelonesa.— Baixa de sant Pere, 55. Diumenge a les 11 del matí "Dos tejanos en la selva" (aventures).

Sala Sarrià.— Passeig sant Joan Bosco, 74. Diumenge, a les 5 de la tarda, "Los mercenarios del diamante" (aventures) i "Jim Golden póker" (aventures).

Centre Parroquial sant Vicenç de Sarrià.— Major de Sarrià, 117. Diumenge, a les 5 de la tarda, "Miguel Strogoff" (aventures del correu del tsar) i "El ataque de los Doberman" (policiaca).

Cif Club.— Festival del cinema còmic. Amb els germans Marx, Buster Keaton, Charlot i Harold Lloyd.

Comarques

Dissabte

Avinyonet del Penedès.— A la Societat La Parra, a les 4.30 de la tarda, cançons populars amb Xesco Boix.

Sabadell.— Al local social de la Caixa d'Estalvis, a les 11 del matí, actuació de la Cía. Infima la Puça.

Granollers.— A la fira de sant Josep, a les 5 de la tarda, cercavila amb El Setrill.

Premià de Mar.— A la plaça de l'ajuntament, a les 5 de la tarda, cercavila amb Pam i Pipa.

Diumenge

Manresa.— Al matí, cercavila amb Pam i Pipa.

Reus.— Al teatre Brevium, a les 7 del vespre, recital de l'Orquestrina Galana.

Picamoixons.— A les 4.30 de la tarda, cançons amb Angel Daban.

Manresa.— Al barri Sant Josep, a la tarda, cançons populars amb L'arc en el cel.

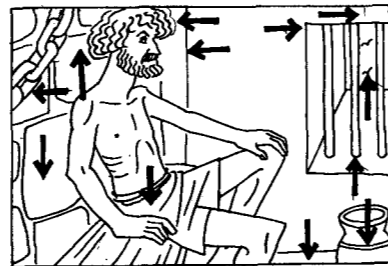
Cerdanyola.— A la plaça Oliva, al matí, animació amb Els Barrila.

Carme Anfosso

Solució

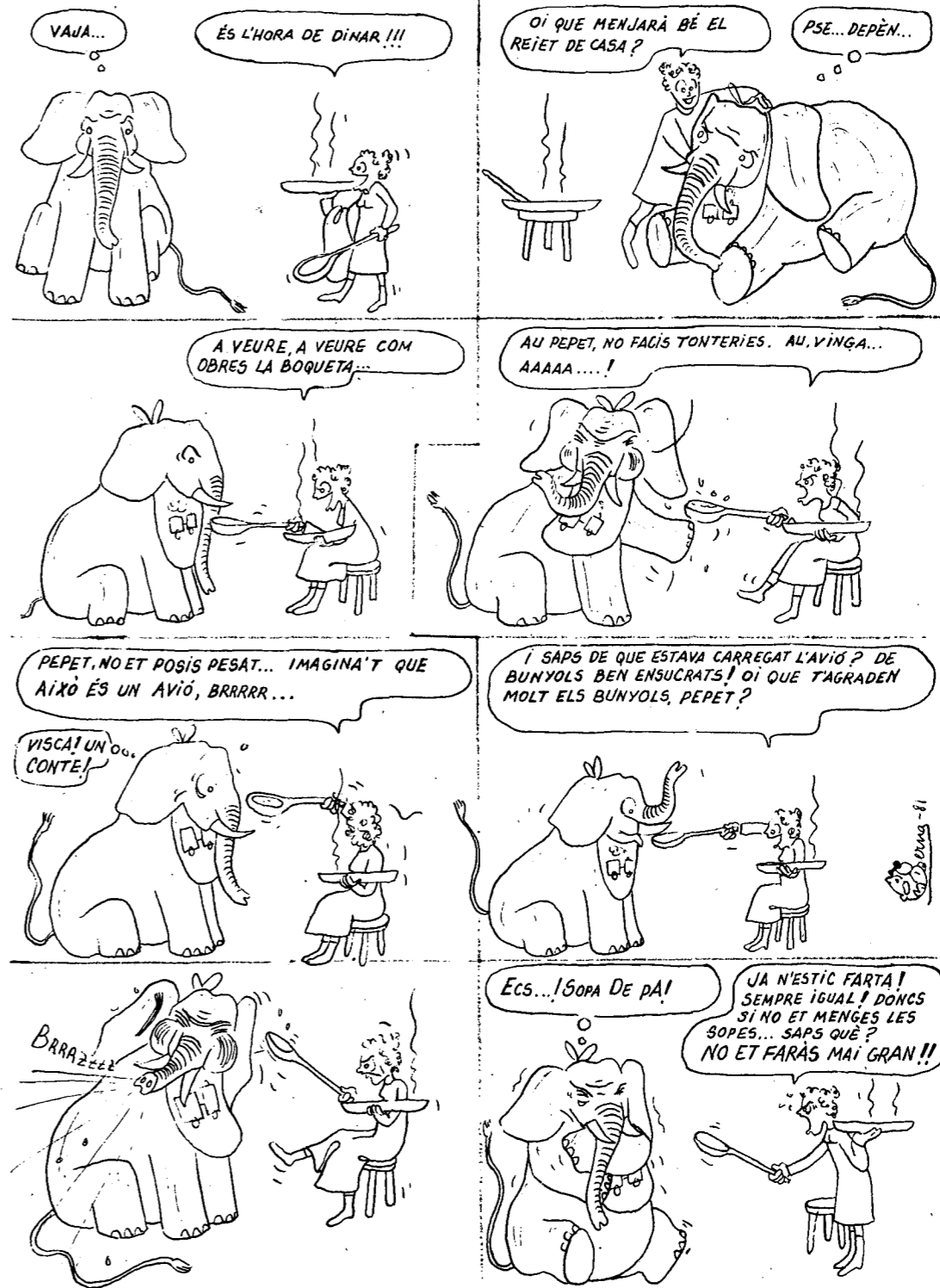
—Els vuit bolets: Pebràs, rossinyol, cuagra, fredolic, llenegall, rovelló, pinetell, carlet.

—El verset: "I se li acostaven i deien: Salve, rei dels jueus, i li donaven bufetades. Jo, XI, XIII."

ELS ACUDITS DE LA Berna.

EN PEPET ELEFANTET

PETIT **Avet** L'slip per nena, de cotó, elàstic i sense costures. PETIT **Avet**

LA CIUTAT, EL POBLE, LA COMARÇA.

FRISO PER ARRIBAR AL MAS. PASSAREM PER LA BAGA I ANIREM MÉS DEPRESSA. SEGUIU-ME!

VOLS DIR? HI HA EL PANTÀ...

SI AGAFEM EL CAMÍ PER AQUÍ PODREM PASSAR BE EL PANTÀ. NO ENS ENTRETINGUEM MÉS...

VEJEU? HEM DE DEIXAR LA LLUNA A LA DRETA. NOTÉ PÈRDUA...

NO, MACO NO! TOT ÉS EMBARDISSAT IGUAL I LA LLUNA... FEINES PER VEURE-LA!

LLAMP! ENS HEM DECANDANTAT MASSA...

EN QUEL ÉS EXPEDITIU.

BÉ. JA TENIM UN TROS DE CAMÍ NET.

REPOSEM UNA MICA... ARA ENS TOCA VOREJAR EL PANTÀ... ESTIC RENDIT...

EL PANTÀ ÉS MOLT FOSC. ELS HAUREM D'AJUDAR...

ÉS PER AQUÍ. HO RECORDO DE QUAN HI PASSAVEM AMB EL PARE...

ENDAVANT! VALENTS!

NOI...! D'AIXO FA LINS QUANTS ANYS.

DECANTEM-NOS UN XIC CAP A L'ESQUERRA. AQUÍ ÉS PERILLOS!

RELLAMP! ÉS BEN FOSC... NO VEIGRES... ÉS MASSA ESPESSA LA VEGETACIÓ. NO ES VEU LA LLUNA...

SÓN LINS IMPRUDENTS... ELS FAREM SENYALS I SEGUIRAN EL BON CAMÍ.

MIREU. UN LLUM ES MOU. SEGUIM-LO

SÍ. SEGUIM-LO.

EL PARE JA M'HAVIA EXPLICAT... QUE UNA VEGADA... UNA NIT MOLT FOSCA EL GUJÀ UNA LLUM... PROVEM-HO.

... I DARRERA LA LLUM, PASSAREN EL PANTÀ PER CAMÍ SEC.

EN SORTIR DEL BOSC...

HEM ANAT DEPRESSA... TOT JUST COMENÇA A CLAREJAR.

NO CLAREJA, NO! LLAMP! EL MAS! EL MAS CREMA!

NO SORTIU! PER ALLÀ S'APROPA UN ESCAMOT D'HOMES...

EN PERE CAULA. SEGUR. EL MOLT REMALEIT!

QUEL! QUEL! MIRA! SOTA DAQUELLS ROURES HI TENEN ELS CAVALLS. NOMÉS UN HOME VIGILA... ESPEREM-LOS ALLÀ!

CONTINUÉS

T'AGRADA FER NINOTS?

Envieu-los a "CATALUNYA CRISTIANA" "L'EIXERIT" València 244. Barcelona (7) Indicant: nom, cognoms, edat i adreça.

CAPITOL Quinzè.- Jesús se'n puja al cel i ens envia l'Esperit.

85.- Avisats pel Mestre, els Apòstols retornaren de Galilea a Jerusalem. A la muntanya de les Oliveres els donà les darreres instruccions; va acomiadar-se d'ells, estengué els braços per beneir-los, i s'aixecà ple de glòria i de majestat.

86.- Els Apòstols se'l miraven com pujava, fins que un núvol l'amagà. Ells seguien mirant cel amunt. Llavors dos àngels els digueren: "Què feu aquí badant, Galileus? Aneu-vos-en a predicar Jesús per tot el món, i abans d'acabar la tasca, ell tornarà amb la mateixa glòria amb què ara ha pujat".

87.- Ells se'n tornaren a Jerusalem plens de joia. Joia de saber-lo prop del Pare, i joia de descobrir que tenien tan gran Mestre i tan gran missió: la de comunicar a tothom la Bona Nova de la salvació de Jesús.

88.- I reunits al Cenacle, esperaren durant deu dies la vinguda de l'Esperit Sant promès per Jesús, i que no podia fallir. Tots s'aplicaven unànimement a l'oració, en companyia de Maria, la mare de Jesús.

89.- Als 10 dies, tot d'una se sentí del cel una remor com de ventada impetuosa que omplí la casa. S'aparegueren, als apòstols i a tots els qui eren al Cenacle, com unes flamarades o llengües de foc, i tots foren omplerts de l'Esperit Sant. La gentada que hi havia a Jerusalem per les festes de la Pentecosta jueva se n'adonà.

90.- Llavors, Pere, dret amb els Onze, començà a predicar Jesús crucificat i ressuscitat, invitant a la conversió i a rebre el baptisme. Els qui acolliren la paraula foren batejats, i aquell dia s'aplegaren prop de 3.000 persones. Començava l'Església de Jesús.

ACTITUDS CRISTIANES.- Devoció a l'Esperit Sant. Devoció a Maria. L'Esperit Sant i Maria, presents al naixement de Jesús i de l'Església. Entusiasme per la persona de Jesús. Entusiasme per la seva Paraula, la seva obra. Comunicar el nostre entusiasme. Preguar Maria per l'Església, i també demanar-li la transformació de la nostra vida sota l'acció de l'Esperit. Saber que batejar-se vol dir optar per viure la vida de Jesús, que fou mort i resurrecció.

Introducció a la Gramàtica

determinacions circumstancials que poden situar-se a diferent indret de la frase, però l'ordre dels esdeveniments demana que siguin on són i enlloc més. L'únic canvi que es podria intentar fóra: Tornant del seu viatge el minyó petit, etc. Però tampoc no escauria, perquè l'ordre de la imaginació demana primer veure el minyó, i després, la sèrie d'incidents que s'anomenen.

Recordeu ara els termes que segueixen:

Quan una determinació circumstancial es posa al davant de la frase té lloc una inversió; quan es posa al mig, una intercalació.

EXERCICI. — Cerqueu les inversions i intercalacions dels fragments que segueixen i, comparant-les amb altres maneres de construir, mireu si són escaients:

Mentrestant, com que de punta de dia ja estava de peu, començava a cansar-se; també el turmentava la fam perquè s'havia crosplit totes les provisions d'un cop amb l'alegria d'haver adquirit la vaca.

A l'últim de rendit, amb prou feines podia avançar i a cada moment s'aturava. Com un cargol s'aturà fins a una deu vora la qual volgué reposar. En Joan, quan les veié enfonsar-se, saltà d'alegria, s'agenollà i donà gràcies a Déu. Amb cor lleuger, lliure de tot pes, ara féu el camí saltironant fins que arribà a casa de la seva mare. En haver enllestit, anà al bosc i arrencà dues alzines, les carregà a coll i amb un rastell a la

mà ho portà tot a casa dels pares. En entrar a la cort la mare no el va conèixer. L'endemà al matí el fadrí nou va haver de donar el primer cop de mall, però, així que l'amo porta la barra de ferro roent, ell, del primer cop que venta, fa volar el ferro a miques.

Regla de puntuació. — Les inversions, quan són llargues, van seguides d'una coma, i les intercalacions, en el mateix cas, van entre comes. L'entenció és la millor guia.

EXERCICI. — 1. Vegeu els casos de l'exercici que precedeix i mireu com estan posades les comes i els altres signes de puntuació.

2. — Puntueu com cal els casos següents: En fer el cap d'any els altres mossos reberen la soldada i ell amb totes les bones maneres imaginables digué que també havia de cobrar la seva. Al matí se n'anà a la mola tot de pressa i abocà el gra. Quan va estar tip i els altres hagueren buidat així mateix llurs plats, de cop i volta bufen totes les candeles i en fer-se fosc com gola de llop ell sí que rep una cosa així com un bolet a la cara.

Per treure's una mica dels pensaments la seva desgràcia sortí fora del camp i mentre anava per allí amunt i avall de sobte se li encara un homenàs tot petit i tot negre i li pregunta per què està tan trist.

Si poguessis ajudar-me de bon grat t'ho diria. El pare no volgué dir-li res però com que el fill insistí molt al capdavall li digué que temps era temps sense saber què prometia l'havia promès a un homenet negre i en canvi n'havia obtingut molt d'or.

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

LA GERMANA NEUS "SUPER-SISTER"

L'Eixerit, escuracassoles

— Mare, em deixes escurar la cassola de la crema? Així no et costarà tant de rentar.

— Ansia Manela! No cal pas que ho dissimulis. Se't coneix d'una hora lluny que ets un llaminer. Perquè no demanes escurar la cassola de l'arròs o l'olla de les sopes?

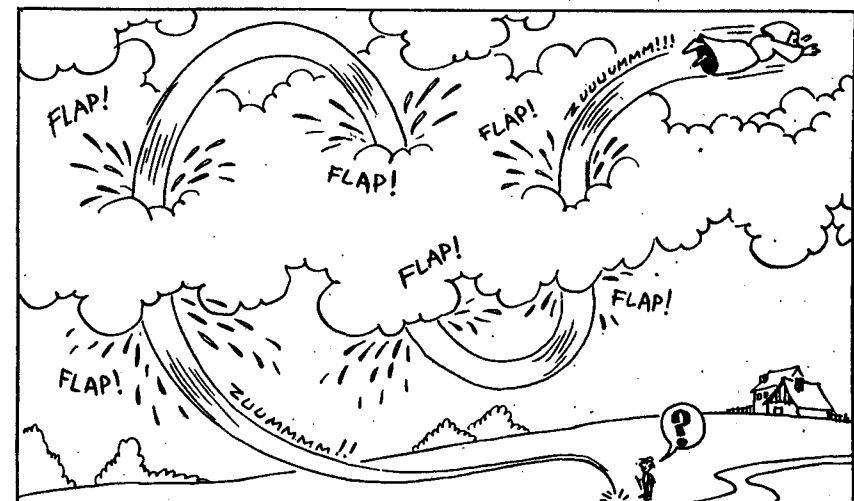
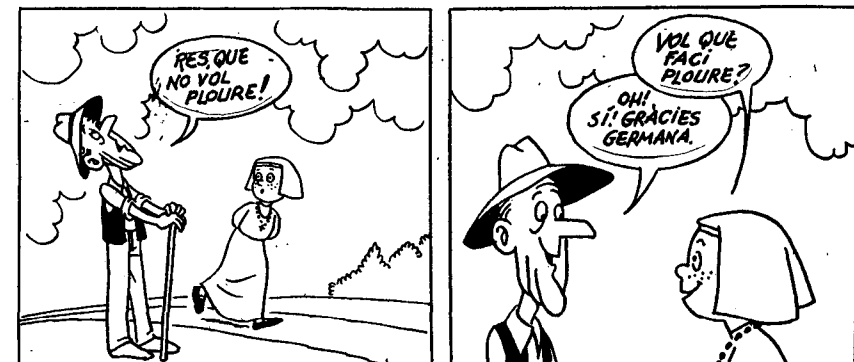
— Les coses dolces són més bones.
— Ah, ja. I les altres, no?
— Bé, la carn arrebossada i les madouguilles també m'agraden molt, eh?
— I la col-i-patata? I l'enciam amanit? I els fideus a la cassola?

— Tot això, ja no m'agrada tant.
— Doncs, mira, un noi a la teva edat, s'ha d'acostumar a menjar de tot. No pots fer-te gran i anar pel món com un llepafils.
— Si, però, digues la veritat com sempre ho fas, eh? A tu què t'agrada més, la crema o les sopes?

— La crema.
— Veus?
— Sí, d'acord. Però menjo de tot. D'unes coses més, d'altres no tant; però cal menjar de tot, perquè el nostre cos necessita les substàncies que li donen els diversos aliments.

— Ja ho entenc. La crema, doncs, també porta substàncies d'aquestes que alimenten el nostre cos?

— Sí.
— Doncs, escuro la cassola, eh?
— Llaminerot!

LES HISTÒRIES DE L'AVI PEP

La Farigola (Rondalla popular recollida per Joan Amades)

Vet aquí que una vegada hi havia una noia tan pobra tan pobra que vivia d'anar a fer llenya al bosc, i com que tenia el pare, la mare, els avis i molts germans, per a poder-los mantenir tots, cada dia havia de fer un quintar de llenya. Havia de treballar molt, molt, i tallar molts arbres, fins que un dia ja no quedava en tot el bosc més que una farigola, que ella mai no n'havia volgut arrancar, però aquell dia va haver de fer-ho per completar el quintar de llenya. Però heus ací que aquella farigola tenia unes arrels fondíssimes que va haver d'estirar molt per fer-les seguir i, quan la va tenir arrencada, va quedar a la terra un forat, gros, ombriu i pregon com un pou. La llenyataire va pensar:

— Què hi deu haver dins d'aquest forat?

Va entrar-hi i, camina que camina, camina que camina, va arribar a un gran palau amb una porta que brillava com el sol. Hi va entrar i va trobar un gentil minyó bonic i jove que li va dir.

— Jo estava aquí com encantat i no podia sortir del meu encantament fins que una bona ànima vingués a veure'm a casa meua. Si vols ens casarem. Tu seràs la senyora d'aquest palau, tindràs les riqueses més grans que mai

hagis pogut desitjar, podràs fer el que voldràs menys obrir una caixeta que hi ha a la cambra al costat de la cuina.

Davant de tota aquella riquesa i de viure en aquell palau tan gran i tan bonic, la llenyataire ja ni es va recordar dels seus pares ni dels seus germans i es casà amb el senyor d'aquell palau. Van viure molt temps en santa pau i tranquil·litat, cor què vols cor què desitges; però la llenyataire no passava dia que no pensés:

— Què hi deu haver dins d'aquella caixa que el meu marit no vol que obri? El primer dia que el meu marit se'n vagi, miraré què hi ha. I un dia el marit va dir que li convenia anar-se'n perquè ja feia molts anys que no havia sortit de sota terra. Així que va ser fora ella va obrir la caixa i va trobar, a dins, el vestit de bruixot del seu marit i va comprendre que s'havia casat amb un encantador. Al precís moment que ella va posar la clau al pany de la caixa, el seu marit arribava a la boca del forat on hi havia hagut plantada la farigola, i així que va ser fora de sota terra no es va recordar més del palau ni de la seva dona. Així que ella va haver tancat la caixa, va sentir-se un terratrèmol, que va fer trontollar tota la muntanya i la féu caure a terra tota esbalaïda; quan

es deixondí, es va trobar al peu del forat on hi havia plantada la farigola amb una branca de farigola a la mà. Aleshores va comprendre el mal que havia fet, es penedí, i es va fer el propòsit d'anar pel món a buscar el seu marit.

Sense saber per on fer via ni carrera, camina que caminaràs se'n va anar bosc enllà a veure si trobaria alguna casa per a llogar-se. Va fer cap al cim d'una muntanya on hi havia una bella casassa tota estranya, tota estranya, que va resultar que era la casal del Sol, de la Lluna i el Vent, que són germans. Va trucar a la porta i va demanar si la volien llogar i donar posada. Va sortir a obrir la mare del Sol, que quan la va veure va dir-li:

— I ara, com és que tu, tan rica, la dona del bruixot més gran del món has d'anar per portes demanant feina i, com aquell qui diu, caritat?

La llenyataire li va explicar el que li havia passat i que estava desesperada buscant el seu marit. La vella li va dir que potser el seu fill gran, el Sol, que es posava per tot arreu, potser sabia on havia anat a parar, que com que estava a punt d'arribar ja li ho preguntaria. Al cap d'una estona va arribar el Sol, la seva mare va dir-li el que feia el cas, i el Sol va contestar: (Seguirà).

La capsa de les paraules

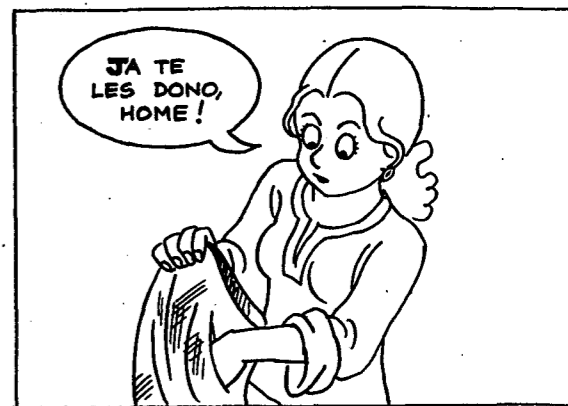
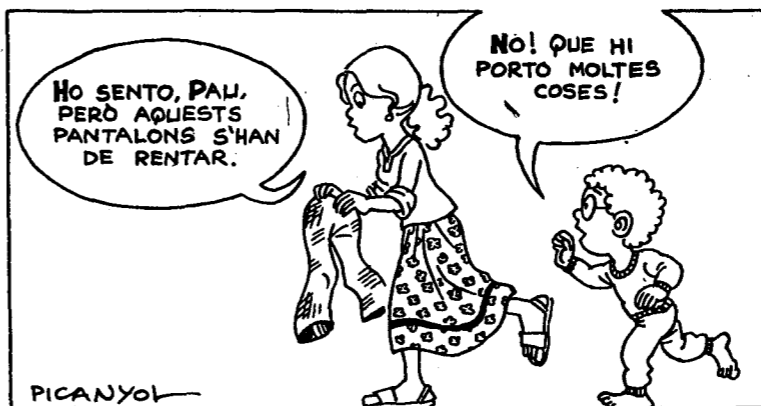
Anem omplint la caixa:

Quintar
Ombriu
Pregon
Esbalaïda
Deixondir-se

Potser algun de vosaltres encara no té la seva "capsa de les paraules"? Pregunteu què volen dir, si no ho sabeu, els mots que us suggerim a cada número. Apunteu-los en un paper cada un i tireu-los a la vostra capsa.

Aviat farem un concurs, amb premis!
Les paraules d'avui són:

La familia Moixó

Sopa de lletres

Els errors a dotzenes

T C T A C I G L E B A
L A G G E N R T E S M
P E R J A V E E L A L
O A V E N N C J J D E
L J E N N L I N O E R
O S A Q U E A S P T V
N O T S E B R N E L S
I F J L L L D E D D S
A J V A L S O G U I J
A V I D M J X I I X A
X J A D N A L R J I I

DEDICADA AL D.M.D. de Sùria

Buscar el nom de vuit països europeus que el seu nom contingui la lletra I. Amb les lletres restants trobareu un verset de l'Evangeli.

Aquesta Edició de L'EIXERIT ha estat patrocinada per:

DANONE

YOGHOURT

DANONE

Aliments frescos i naturals

Aliments frescos i naturals